

p. 24-25

REPORTATGE

"Ajudeu-me a viure sense consumir"

p. 12

Collserola

Al·legacions per assegurar la preservació de la biodiversitat

p. 16-17

Eva Ceano-Vivas

"No importa qui hi hagi a Sant Jaume. Les inversions són mínimes"

p. 19-21

Ocupacions

Desallotgen La Tecla mentre veïns de Vallvidrera ocupen la Llar Betània

Caliu, abraçant el futur

Implants de càrrega immediata basals.
Comença a menjar des del primer dia

c. Buenos Aires, 34-36, 08036 Barcelona
Tel. 936 639 812 / Mòbil: 659 177 822
@correu: info@clinicadentalmme.com
@instagram: [clinicadentalmme](https://www.instagram.com/clinicadentalmme)

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari
de dilluns a dissabte
10-14.30 / 16-20 h
(a l'hivern, tanquem a les 19 h)
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari
de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14:30 / 16.30-20 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (netegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps) Tel. 669 893 140

    Nota79
BARCELONA JAZZ MUSIC BAR

lluís bragulat

can lluís des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia

c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es / Tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990 | 2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

**Servi
Estètic**
CIRUGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA Y REPARADORA

A la mirada es troba gran part de l'expressió facial.

Les parpelles caigudes i les arrugues laterals, modifiquen l'aspecte general del rostre.

La Blefaroplàstia és una tècnica quirúrgica senzilla destinada a rejuvenir la mirada eliminant l'excés de greix i pell, que es forma per sobre i per sota dels ulls, i que donen a la cara un aspecte cansat, trist i envellit.

Balmes, 334
08006 - BARCELONA
625 334 334

més informació
www.serviestetic.com

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
JUANJO COMPAIRÉ, MARIA ANTÒNIA
FONT, EDUARD SANT, MARTA TRIUS,
ROSER DÍAZ

Correccions
MARIA ANTÒNIA FONT,
JUANJO COMPAIRÉ

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercial
JOSEP M. FARRÀS
jmfarrasribas@gmail.com
comercialsantgervasi@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Calíu, abraçant el futur
© Juanjo Compairé

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

Publicitat: 654 044 410

Editorial

La primavera s'ha avançat al febrer i hem rebut el Rei Carnestoltes amb temperatures que gairebé evoquen els Carnivals tropicals. I, al mig de Carnaval, s'ha celebrat la diada de Sant Medir, una festa que sempre porta caliu als barris de Sarrià i de Sant Gervasi. El que també està calenta és l'atmosfera política, on el judici pels fets de l'1 d'Octubre de 2017 ens fan recordar una història que va ser molt viscuda arreu del nostre districte. No oblidarem mai el que va passar, com ens vam sentir aquells dies. Potser, pel març, tornarà el fred i assetjarà aquestes flors valentes que floreixen en ple hivern.

El recent desallotjament del casal La Tecla no ajuda a tranquil·litzar els ànims, poques setmanes abans d'unes campanyes polítiques i d'unes eleccions que portaran una nova sacsejada a la vida política. Al llarg de més de dos anys, un grup de joves actius i compromesos han donat vida a uns locals que una entitat bancària havia "abandonat", feia molts anys, quan no els va ser útil. Des d'El Jardí hem seguit la història de La Tecla des dels seus inicis i fa mal veure com s'ataca un projecte ciutadà amb tant de valor cívic. I, sobretot, de la manera com s'està fent, recorrent a mètodes poc transparents i autoritaris, com si volguessin emparar-se sota mascaretes carnavalesques. Caldrà seguir-ho, ja que la història de La Tecla ha de tenir futur.

Les mobilitzacions seguiran en aquestes darreres setmanes d'hivern. Estem a tocar de la diada del 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, que prometen ser més actives que les de l'any passat, quan van sorprendre a molts. No tothom és conscient del de la força de les dones del país! S'ha de donar relleu a la gran quantitat d'activitats que s'organitzen arreu del districte que posen llum a la condició de la dona a la nostra societat. Una altra qüestió pendent de solució. ■

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor La plaça de Mañé i Flaquer

6-7 DISTRICTE

Què vol ser Barcelona? JORDI LLORACH

Calíu es mobilitza JUANJO COMPAIRÉ

Els propietaris dels gossos M. ANTÒNIA FONT

Coordinadora d'associacions de veïns EL JARDÍ

8 SANT GERVASI

La clínica Sant Josep JESÚS MESTRE

La biblioteca de Galvany CARME ROCAMORA

10 SANT GERVASI

Contra el dolor / La Casa Sagnier ROSER DÍAZ

12 SARRIÀ

Biodiversitat de Collserola JUANJO COMPAIRÉ

Punt Verd de Sarrià JESÚS MESTRE

14-15 SARRIÀ

Centenari del CE Els Blaus JESÚS MESTRE

Reflexions a l'escola JESÚS MESTRE

Sarrià, entre dues aigües JESÚS MESTRE GODES

16-17 ENTREVISTA: GENT DEL BARRI

Eva Ceano-Vivas CARME ROCAMORA

18-19 POLÍTICA DE BARRI

BComú / Manuel Valls a les Tres Torres/

ERC / PDeCAT / Hereu CARME ROCAMORA

20 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED, GLÒRIA VILALTA, JAUME DE OLEZA

21 MOBILITZACIONS

Els CDRs i la Vaga Geberal ELENA BULET

Es desallotja el casal La Tecla C. ROCAMORA

22 FOTOREPORTATGE

Castellers de Sarrià ELENA BULET

24-25 REPORTATGE

Viure sense consumir CARME ROCAMORA

26 EXPLORANT EL JARDÍ

Jardins de Can Sentmenat M. J. TORT

L'ànec collverd ENRIC CAPDEVILA

27-31 CULTURA

La Coral de l'ICAB MARTA TRIUS

La dona en la història del teatre J. COMPAIRÉ

La Pietat Desplà, de B. Bermejo MARTA TRIUS

"Regimen Sanitatis" MARTA TRIUS

Homenatge a Joan Maraglla ROSER DÍAZ

El secret d'en Joe Gould CASA USHER

Sang a Sant Gervasi (31) JORDI QUER

El jardí amb... Jordi Rico SANDRA PALAU

32 ECONOMIES ALTERNATIVES

Consum responsable BERNAT JULIÀ

34 LA MIRADA JOVE

Les Festes Major Alternatives ELENA BULET

Comissió feminista Sagnier COMIFEM. ESPAI JOVE

Konsulta'm ELENA BULET

35 ESCOLES

Nova etapa de l'Escola Decroly SERGI ALEMANY

La Firsrt Lego League-EUSS ELENA BULET

Carme Rusacella als Jesuïtes SERGI ALEMANY

36 PER ALS PETITS DE CASA GRÀCIA FARRÀS

33 CUINA I NUTRICIÓ

Guisats de peix FRA VALENTÍ SERRA

Els germinats MARTA CASTELLS

38 GENT GRAN

Una imatge CLAUDIA AINETO

L'entrada dels nacionals NEUS GAVALDÀ

Pinzellada d'una velleja MONTSERRAT CORNET

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

VIU EL SO AMB EL NOU AUDIÒFON INVISIBLE

I AMB TOTA LA TRANQUIL·LITAT

Asseguri el seu audiòfon per 5 anys de garantia davant

- ✓ Pèrdua
- ✓ Robatori
- ✓ Reparacions

**30 DIES
DE PROVA**

INSTITUT AUDITIU

salesa

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

Del 7 de març al 4 d'abril de 2019

MARÇ

FINS AL 15 DE MARÇ

Exposició: **Dones, força i canvi**, Fundació Vicente Ferrer. Centre Cívic Vallvidrera c. Reis Catòlics, 16-34

7 DIJOUS

► 17 h
Trobades intercalas: **16a Mostra de teatre de grups de gent gran del districte**.

Teatre de Sarrià
c. del Pare Miquel de Sarrià, 8
► 18 - 20:30 h

Taller: Fill/a s'acaba la ESO i ara què fem?

Espai Jove Casa Sagnier
Punt infoJOVE
Jardins d'Enric Sagnier
► 19 h

Cicle cread(on)es: Inauguració d'exposició **La llum**, del col·lectiu Kalidoskopi.

Centre Cívic Pere Pruna
Ganduxer, 130
► 19 h

En nom propi: Trobada **Najat El Hachmi y Teresa Solana**.

Casa Usher
c. Santaló, 79
► 19 h

En clau femenina, amb **Inés Macpherson**, narradora.

Biblioteca Clarà
Dr. Carulla, 22-24
► 19.30 h

Veus: **Núa**.

Centre Cívic Vil·la Florida
c. Muntaner 544
► 20 h

Música: **Jazz Class Jam – Mardi Gras**.

Casa Orlandai
c. Jaume Piquet, 23
Entrada: 4.50 €
► 20 h

Concert: **Helge Antoni**, piano. **Acadèmia Marshall**

c. Comte de Salvatierra, 10
► 20 h

*Cicle cread(on)es: **Corporafies**, performance amb Paloma Muñoz.

Centre Cívic Pere Pruna
► 21.30 h

Jazz electrònic: **Scatcrooner**, duet format per Jordi Rabascall i Albert Caire.

Nota79

c. Vallirana, 79
Entrades: 7 i 10 €

8 DIVENDRES

Dia internacional de la dona
► 11.30 h

Discriminació de gènere a les pensions, amb Manel Ginés, de la Marea de Pensionistes.

Casal de Sant Ildefons
c. Marià Cubí, 111
► 17.30 h

Contacontes: **Altres Princeses**, amb Vivi Lepori.

Casal de Barri Can Rectoret
c. de la Via Làctia, 4
► 17.30 h

DiVeRdiVeNdReS: Dia de la dona. A partir de 5 anys.

Centre Cívic Vil·la Urània
c. Saragossa, 29
► 20 h

Jazz amb veu de dona, amb Mercè de la Fuente Trio.

Espai Putxet
c. Marmellà, 13
► 20 h

Cicle cread(on)es: **Núa**.

Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h

V cycle Dones i Compositores: **Conjunt Àtria**.

Teatre de Sarrià
► 21 h

BarnaSants: Enric Hernáez
Luz de Gas
c. Muntaner, 246

9 DISSABTE

► 10.30 - 12.30 h
Bunyols de Quaresma, amb Laurier Ngilimana. 4 anys.

Centre Cívic Vil·la Florida
► 11 h

Taller: **Empoderament a través del cos**, amb A. López.

Casal de Barri Can Rectoret
► 12.30 h

Concert: **Malva**.

Centre Cívic Vallvidrera
► 20 h

Dia internacional de la dona i nena a la ciència. Música: **JAM Vinils Feministes**.

Casa Orlandai
► 20 h

Dansa urbana amb Fre3 Bodies: espectacle **Pilot Project**.

Teatre de Sarrià

10 DIUMENGE

► 12 a 13.30 h

Contacontes i taller: **Petit museu dels llibres especials**, amb Mar González Novell.

Infants a partir de 6 anys
Monestir de Pedralbes

Baixada del Monestir, 9.
► 12 h

Ballada de sardanes de dones compositores.

pl. de Sarrià
► 19.30 h

Pedro Javier & Horacio Fumero, flamenco-jazz

Nota 79
Preu: 10 a 13 €

11 DILLUNS

► 17 h

Aula d'extensió universitària
CIC de la gent gran: **Els inuit**,

amb Francesc Bailon.

Auditori Joan XXIII
Via Augusta 205
Preu: 5 €

► 19 h

Cinema lliure a la biblioteca: **Vida i mort d'un arquitecte**

(2016), 52', de Per Miguel Eek.

Biblioteca de Sant Gervasi
c. Sant Gervasi de Cassoles, 85
► 19 h

Per què paguem pel que no conté un producte? amb

Claudi Mans Teixidó.

Centre Cívic Vil·la Urània

12 DIMARTS

► 17.30 h

Contes anima(la)ts, amb Blai Senabre. A partir de 3 anys

Biblioteca de Sant Gervasi
► 17.30 h

Cosmètica egípcia, amb Josep Anton Poch.

Casal de Sant Ildefons
► 19 h

El món del llibre: **Parlem amb... Antoni Gelonch**

Biblioteca de Sant Gervasi

DEL 13 AL 19 DE MARÇ

Ohlalà! segona edició de cinema francòfon de Barcelona, a l'Institut Francès i els

Cinemes Texas! Projectió d'11 pel·lícules de diferents gèneres de França, Bèlgica, Suïssa,

Quebec o Tunísia.

Institut Français de Barcelona
carrer Moia, 8

13 DIMECRES

► 18 h

Xerrada: **Estudis superiors en el sector tecnològic**.

Espai Jove Casa Sagnier
Punt infoJOVE
► 19 h

Gastrotecnologia, amb Makeat.tech.

Centre Cívic Vil·la Urània
► 20 h

Ohlalà! Sessió Inaugural amb Agnès Jaoui: **En libérté!**

Institut Français de Barcelona
Preu: 8 €

► 20 h

Barcelona Obertura Spring Festival. Obertura City+:

Laura del Río, soprano.

Centre Cívic Pere Pruna

14 DIJOUS

► 17.30 h

Cineclub: **El gran showman**.

Casal Can Fàbregas
pl. Pere Figuera i Serra, 1
► 18 h

Estones entre fils: **Moneder vintage**, amb Lady Crochet.

Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h

Presentació del poemari **Una existència de paper**, del portuguès Al Berto.

Casa Usher
► 19.30 h

Cicle Veus: **Líria**.

Centre Cívic Vil·la Florida
► 20.30 h

Diàlegs de Pedralbes: **Dret a un judici just**, amb J. Urías.

Monestir de Pedralbes
Preu: 3 €

► 21.30 h
Ignasi Terraza & Josep Traver

Nota 79
Preu: 10 € / 13 €

15 DIVENDRES

► 19 h

Teatre petit format: **Viva**, amb Cia Kanas Krónikas.

Centre Cívic Can Castelló
c. Castelló, 1-7
► 20 h

Barcelona Obertura Spring Festival. Obertura City+:

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Jorge Nava, piano.

Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h

L'Imperdible del divendres.

Teatre: Còctel escènic.

Casa Orlandai
► 21 h

Guitar Bcn: **Marta Soto**.

Luz de Gas
Entrades: 15 €

16 DISSABTE

► 10 h

Caminada: **Espais de Can Pujades**.

Centre Cívic Vallvidrera
► 10.30 h

Els patrons de ganxet i mitja, amb Lalanaquí.

Centre Cívic Vil·la Urània
► 10.30 h

Fem crema de Sant Josep!

Centre Cívic Vil·la Urània
► 11 - 13 h

Festa Major del Centre.

Teatre de Sarrià
► 17 - 20 h

Rough Diamonds, competició de danses urbanes.

Espai Jove Casa Sagnier
► 18 h

Barcelona Districte Cultural: Teatre: **If** (L'últim diseg).

Centre Cívic Vil·la Urània

17 DIUMENGE

► matí

FentKmi: Sortida en BTT:

Del Baixador de Vallvidrera al Puig Madrona.

CE Els Blaus

carrer Cornet i Mas, 15
► a partir 10.30 h

Calçotada del Farró 2019

Plaça Mañé i Flaquer
Associació de Veïns i Comissió de Festes del Barri del Farró

Preu: 15 €

► 12.30 h

Presentació del llibre, **Els lloms transparents**. Foix

llegit per Ferrater, amb Jordi Cornudella i Marina Porras.

MUHBA-Vil·la Joana
► 13 h

Calçotada popular del Putxet.

Jardins Mercè Rodoreda
carrer La Costa, 84

Organitza: Associació de Veïns i Amics del Putxet

15 €

► 18 h

Espectacle infantil: **Els tres porquets**, amb Magatzem d'Arts.

Teatre de Sarrià
► 19.30 h

Mompou amb Adolf Pla i Bernat Padrosa, clàssica

Nota 79
Preu: 15 € / 19 €

DEL 18 AL 30 DE MARÇ

Exposició: **Art Crític**, del Grup de Taller Zinteta.

Espai Jove Casa Sagnier

DEL 18 MARÇ 14 D'ABRIL

Exposició: **Recuperar el camí de l'aigua**, amb CDRE

Centre Cívic Vallvidrera

18 DILLUNS

► 17 h

Aula d'extensió universitària
CIC: **Víctor Balaguer i les bases de la construcció nacional**, amb Montserrat Coma.

Auditori Joan XXIII
Preu: 5 €

► 19 h

Cinema lliure a les biblioteques: **Paysans de la mer**.

(2016), 75', de Bernard Arnould.

Biblioteca de Sant Gervasi
► 20:30 h

Documental mes: **Bobbie Gene**.

Teatre de Sarrià

DUET CORTINES

Serveis

Cortines

- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils

Tendals

- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

19 DIMARTS

► 17.30 h
Cicle d'alimentació saludable:
Alimentació antiinflamatòria, amb Josep Pont.
Casal Sant Ildefons
► 18 h
Tardes creatives amb GG:
Upcycling.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 20 h
Concert: **Trio Sol**, violí, violoncel i piano.
Acadèmia Marshall
► 20 h
Ohlalà! Cloenda: *Pupille*.
Institut Français de Barcelona
Preu: 8 €

20 DIMECRES

► 17.30 h
Cine Fòrum: *Tango*, de C. Saura.
Llar Mn. Lluís Vidal
carrer Bigai, 12
► 19 h
Visualsound.
Espai Jove Casa Sagnier
► 19 h
Cicle Les Veus de l'Ànima:
El prisme femení de l'amor.
Monestir de Pedralbes
► 19 h
Març Feminista: **Les pensions de les dones**, amb Marea Pensionista
Casa Orlandai
► 19 h
Com es menja a l'aigua?
Centre Cívic Vil·la Urània
► 21.30 h
Alessio Bondi + Davy Lyons
Nota 79
Preu: 10 € / 12 €

21 DIJOUS

► 20 h
Cicle de Música Religiosa:
Concert de piano a quatre mans, amb Nexus Piano Duo.
Centre Cívic Pere Pruna

22 DIVENDRES

► 17.30 h
DiVeRdlvEnDrEs: **Visual Sound Kids**. A partir de 5 anys.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Taller: **Cuina per a la cura de la salut hormonal femenina**.
Centre Cívic Vil·la Urània

► 20 h
Cicle de Música Religiosa:
Cants espirituals, amb el tenor Marc Sala i la pianista Viviana Salisi.
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Ljubliana & The Seawolf.
Casa Orlandai
► 21 h
BarnaSants: Rusó Sala Luz de Gas

23 DISSABTE

► 18 h
Festa de la Primavera, per presentar el camí escolar verd.
Casa Orlandai
► 18 h
Dansa amb valors, amb Vàrium (també diumenge)
Teatre de Sarrià

24 DIUMENGE

► matí
Coneguem l'Anoia. Castellolí i les baumes de can Soteres.
CE Els Blaus
► 11.30 - 13 h
Visita dinamitzada familiar:
La farmàcia del monestir.
Monestir de Pedralbes
Preu: 3 €

25 DILLUNS

► 17 h
Aula d'extensió universitària
CIC: **Mirant el futur**, lliçons de la crisi, amb Joan Tugores.
Auditori Joan XXIII
Preu: 5 €
► 19 h
T'interessa: **Escriptors transgressors i fascinants**, amb M. Angels Cabré.
Biblioteca de Sant Gervasi

26 DIMARTS

► 19 h
Presentació del còmic d'Artur Laperla: *Maldita casa encantada*.
Casa Usher

27 DIMECRES

► 17.30 h
Teatre: *Un creuer pel mediterrani*, d'Agatha Christie, amb La Tramoia de Sant Gervasi.
Llar Mn. Lluís Vidal

28 DIJOUS

► 17.30 h
Poesia: **Quan el verb esdevé música**.
Casal Can Fàbregas
► 21.30 h
Kalidoscopi, jazz fusió
Nota 79
Preu: 7 € / 10 €

29 DIVENDRES

► 20 h
Cicle de Música Religiosa:
Concert del Cor de Cambra Dyapason.
Centre Cívic Pere Pruna
► 21 h
Cicle Concert al Soterrani:
Far & Vincent Black Shadow.
Centre Cívic Sarrià
Entrada: 3,19 €

30 DISSABTE

► 12 h
Taller obert, Castellers Sarrià.
Plaça Molina
► 20 h
Le Cendrillon, de Pauline Viardot (també diumenge)
Teatre de Sarrià
Amics de l'Òpera de Sarrià

31 DIUMENGE

► 11.30 h
Ecodiumenges: **Alzines plantades a l'Oreneta**, amb J. Bigues.
Porta del Castell de l'Oreneta c/ Montevideo, 45
► 19.30 h
Jordi Claret y Marc Galobardes
Nota 79
Preu: 15 € / 19 €

ABRIL**2 DIMARTS**

► 19 h
Conferència "Fem república, fent país": **El judici. La nostra oportunitat**, amb Ramón Cotarelo, Salvador Cot i Magda Oranich. Modera: Elena Bulet.
Teatre de Sarrià
ANC Sarrià-Sant Gervasi

3 DIMECRES

► 10 - 12.15 h
Xerrada: **Grup Sense Dolor**
Hospital Plató

— NOMENCLÀTOR —

La plaça de Mañé i Flaquer**JESÚS MESTRE CAMPI**

És l'àgora popular del Farró, l'indret on es convoquen les principals festes populars del barri, com la Festa Major, el Carnaval o Sant Medir, i fires populars com les de Sant Jordi o Sant Ponç. Està situada entre els carrers de les Santjoanistes i de Vallirana, i es va començar a urbanitzar a mitjan segle XIX, quan es coneixia com la plaça de la Creu. L'any 1907 es va canviar el nom pel de Mañé Flaquer, en dedicació a Joan Mañé i Flaquer (1923-1901), prestigiós periodista i escriptor, director del *Diario de Barcelona* des de 1865 fins a la seva mort.

A finals de segle XIX la zona ja estava molt urbanitzada: la plaça era el nucli d'una compacta zona urbana que s'estenia al llarg dels carrers Saragossa i Vallirana, i entre els carrers de Guillem Tell i Pàdua. Era, de fet, una mena d'exemple entre Sant Gervasi de Cassoles i Gràcia. En general els habitatges eren de caràcter popular, menestral, però també hi havia torres amb jardins en molts indrets. Fins i tot, a la mateixa plaça, encara avui sobreviu una d'aquestes torres que resten com a testimonis d'aquell urbanisme entre urbà i d'estiueig. També hi havia ben a prop de la plaça el gran convent de les Santjoanistes, que va ser atacat i incendiat el juliol de 1936, a principis de la Guerra Civil.

La plaça encara és un punt comercial del barri i manté el caràcter de centre veïnal. Aquí, al bar Benet (va plegar fa pocs anys), hi havia la seu de la colla de medins de la Humorística o de la Perla, també coneguda com *la dels burrets*, ja que desfilen dalt de rucs i no de cavalls com fan la resta de colles de la ciutat. Aquest any, per Sant Medir, la colla dels burrets no ha voltar pels principals carrers del Farró. Preservem la seva memòria. ■

Membres de la colla dels "burrets" a plaça Mañé i Flaquer, davant de can Benet. Al darrere, el carrer Vallirana, els anys cinquanta. © Fons família Iserte

**aqua
viva**

C. Pau Claris, 149, 3r, 2a
08009 BARCELONA
tel. 934 904 314

AQUA VIVA NETEGES A DOMICILI
AQUA VIVA, L'AJUDA A LES EMPRESES
AQUA VIVA SELECCIÓ DE PERSONAL

- Des de fa 12 anys seleccionem personal de neteja per a empreses i particulars
  - Som la primera empresa del mercat que podem oferir l'assessorament i l'ajuda domèstica professional, i amb garanties
  - Ens adaptem a les hores i dies requerits
  - Un cop per setmana, cada quinze dies, dos dies per setmana...
- Truqui'ns al tel. 934 904 314, sense compromís els informarem**
SEMPRE AL SEU SERVEI

EL RACÓ DEL VEÍ

Què vol ser Barcelona quan sigui gran?

JORDI LLORACH I CENDRA

Tinc el convenciment que Barcelona ha progressat per haver protagonitzat alguns esdeveniments importants. Així, l'enderrocament de les muralles, el Pla Cerdà, les exposicions de 1888 i 1929 o les olimpíades de 1992 són exemples d'actuacions destacades en urbanisme, en infraestructures o en el progrés econòmic de la ciutat. Però, tret d'aquestes macroactuacions puntuals, la ciutat no s'ha beneficiat de gaires planificacions, i ha progressat només amb projectes pensats amb escassa perspectiva —per exemple, les endèmiques mancances en infraestructures de transport subterrani i ferroviari— estructurats amb excessiva irresponsabilitat —entre d'altres, el urbanisme especulatiu— o executats amb evident interès electoralista —el tramvia per la Diagonal, com a mostra—. A més, per raons més polítiques que tècniques, l'escassa planificació projectada ha estat aplicada amb poca visió global, ja que no es pot obviar que Barcelona forma part d'una realitat geogràfica més gran: l'Àrea Metropolitana. El resultat de tot plegat és que ni Barcelona ni la denominada Gran Barcelona encara no tenen gaire clar què volen ser quan siguin grans.

És possible la planificació de Barcelona i els seus entorns sense que hi hagi cap esdeveniment destacat?

S'apropen eleccions municipals, i els polítics faran discursos electoralistes farcits de promeses. Convindria, doncs, que algú expliqués amb sinceritat i amb valentia la realitat de la situació i proposés endegar una planificació de la ciutat que permetés a mig termini recuperar el temps perdut i obtenir un territori més racional, més ordenat. Seria possible que algun partit inclogui en el seu programa electoral la planificació de Barcelona i els seus entorns sense que hi hagi cap esdeveniment destacat? Veurem. ■

Caliu es mobilitza per una seu definitiva

JUANJO COMPAIRÉ

L'entitat corre el perill d'haver de deixar el local actual i busca una seu fixa. És per això que demana suport del Districte, que assumirà l'increment de lloguer.

Les arrels

Sobre l'entitat s'estén l'amenaça d'haver d'abandonar el proper setembre el local actual, on porten 16 anys. La propietat els augmenta el lloguer de 1.250€ mensuals a 2.200€ (sempre abans d'impostos???) fins al mes de setembre. I a partir d'aquell mes el lloguer s'apujaria 1.000€ més. Xifres inassolibles per a l'entitat i que mostren a quin nivell d'especulació urbanística estem arribant als nostres barris. El que pretenen els seus socis i familiars és que l'Ajuntament els proporcioni una seu fixa i definitiva, atesa la funció social que desenvolupen amb la gent amb diversitat funcional i intel·lectual amb la qual treballen els seus voluntaris. Amb

© Juanjo Compairé

un funcionament intern molt participatiu han aconseguit, afirmen, dignificar el col·lectiu que atenen, construir teixit comunitari i, consegüentment, esdevenir una eina de transformació social i de difusió de la cultura popular per assolir la inclusió social. Creuen, doncs, que mereixen tenir suport institucional.

Les mobilitzacions

Per tal de pressionar el districte, han organitzat tres grans accions al carrer. Dimecres 13 de febrer i dissabte 23 de febrer, la comunitat de Caliu-Ateneu Divers es va concentrar amb aire festiu a la plaça del

Consell de la Vila, davant la seu del districte. Entremig, el dimecres 20 al vespre va tallar la Ronda del mig durant un quart d'hora al costat de la seu actual de l'entitat. En totes les ocasions, l'entitat ha comptat amb el suport de diversos col·lectius del barri, com ara la CUP, Arran Cassoles, el Sindicat de Llogaters, etc, i així com la Casa Orlandai o el casal popular La Tecla.

La situació actual

Les diverses negociacions dutes han començat a donar els primers fruits. Per ara, l'Ajuntament sembla que es farà càrrec fins al setembre de l'increment del lloguer. I per a més endavant faran unes propostes de "solució definitiva", que comunicaran en breu. Aquestes propostes, en paraules del portaveu de l'entitat, Rubén Sánchez, en tot cas seran posades sobre la taula i debates amb tots els socis i familiars de Caliu. Sembla, doncs, que possiblement s'obrirà una escletxa de llum per a la comunitat de Caliu, que en tot aquest procés s'ha mantingut sempre unida al voltant d'un crit unànim: "L'Ateneu Divers no es toca"! ■

Part de la gent congregada a Plaça de la Vila

Ballant zumba!

© Juanjo Compairé

Els propietaris de gossos reclamen drets pels animals

MARIA ANTÒNIA FONT

Els propietaris de gossos estan farts de les traves que els posen a l'Ajuntament de Barcelona i, agrupats en la plataforma Espai Gos Barcelona, el diumenge 17 de febrer es van manifestar al centre de la ciutat per defensar els drets dels seus animals. Em trobo amb Jordi Torras a la plaça de Joaquim Folguera perquè em concreti les mesures que creu que s'haurien d'implantar al barri. Segons ell, les queixes que arriben des de les associacions de veïns donen força a la gent a qui no li agraden els gossos.

Tanmateix, assegura, la majoria de nens no tenen por als gossos, sinó que de fet els volen tocar.

Torras es fa les preguntes següents: per què els gossos han d'anar lligats en espais on necessiten socialitzar? Per què hi ha àrees d'esbarjo diminutes, sense ombra ni tanques de fusta, i que a la pràctica només serveixen per fer les necessitats? Per què no s'habilita un espai a sota de les fonts perquè els gossos puguin beure? Cada membre de la família ha de tenir un carnet per a cada gos que tenen? Quan pensen arreglar la plaça de Rosa Sabater i el

jardinet del passatge Maluquer? De veritat l'establiment d'horaris s'adiu amb les necessitats dels animals? Pensa algú que els gossos són l'única companyia de molta gent gran? Les respostes poden ser diverses, però la decisió de manifestar-se i de portar l'assumpte als mitjans és unànime. ■

© espai gosbcn

Jordi Torras d'Espai Gos

© Maria Antònia Font

Es presenta una coordinadora d'associacions de veïns del districte

EL JARDÍ

Des de començament d'any s'han mantingut contactes i s'han fet reunions entre representants de les associacions de veïns (AV) de la part urbana del districte per consolidar un espai de coordinació. Han participat Veïns Farró, AV Tres Torres, AV i Amics del Putxet, AV de Sant Gervasi de Cassoles, AV Sant Gervasi Sud, AV Sarrià i l'AV de Comerciants i Veïns del Turó Parc, en una iniciativa que està oberta a la incorporació d'altres associacions similars.

Hi ha voluntat de mantenir una coordinació entre els barris urbans i també la urgència de fer arribar als partits polítics les prioritats d'aquest territori. Es proposa als partits incloure-les o tenir-les presents en els programes electorals, en procés de definició, de cara a les Eleccions municipals de maig. Així, en una reunió el dia 6 de març s'ha demanat als partits un compromís en defensar i promoure aquestes propostes, projectes o necessitats.

En primer lloc, i de manera destacada, es vol **"augmentar el pressupost del districte de Sarrià-Sant Gervasi, últim en el rànquing de districtes de Barcelona"**. La inversió ha de ser proporcional segons la població, ja que aquest territori té necessitats com la resta de districtes de la ciutat.

Prioritats de cada barri:

- **El Farró:** Pacificació dels carrers del Farró
- **Les Tres Torres:** Pacificació dels entorns del Mercat de les Tres Torres
- **El Putxet:** Centre Cívic del Putxet (finca municipal - carrer Manacor 1)
- **Sant Gervasi – La Bonanova:** Remodelació/Pacificació del carrer Sant Gervasi de Cassoles, plaça Frederic Soler i zones d'influència (Superilla La Bonanova)
- **Sant Gervasi Sud:** Centre Cívic Can Ferrer (Jardins Can Ferrer, Alfons XII 48)
- **Sarrià:** Biblioteca
- **Turó Parc:** Bus Barri

Necessitats transversals

- Acabar la implantació de la Línia 9 (millora de la mobilitat i el medi ambient)
- Execució del Pla d'Equipaments de districte
- Millorar la seguretat dels vianants a les voreres: fer efectiva la prohibició de circulació de motos, bicicletes i patinets elèctrics, i concretar mesures per disminuir l'aparcament de motos a les voreres
- Desenvolupar els "Camins escolars" senyalitzats i segurs.
- Reduir els alts nivells de contaminació de l'aire
- Acordar i executar el Pla de Mobilitat del Districte
- Augmentar la creació d'habitatge social (manca de possibilitats d'accés per part del jovent, amb el consegüent envelliment de la població)
- Establir un pla per al manteniment de les voreres
- Establir un pla per soterrar les Instal·lacions elèctriques i de comunicació
- Fer efectiva la normativa d'ús i convivència dels animals de companyia, tant en l'àmbit d'higiene com de seguretat
- Defensar el patrimoni urbanístic i artístic
- Millorar la vigilància per evitar l'augment de robatoris als domicilis
- Remodelació del carrer Balma entre la plaça Molina i la plaça Kennedy
- Remodelació de la Via Augusta, incloent-hi un carril bici

Residencial *Augusta Park*
Amb la Gent Gran

C/ Copèmic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada
i professional.

Un model assistencial
amb experiència i serveis hotelers
especialitzats des de 1985.

Residencial *Bellesguard Park*
Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Vista aèria de l'illa delimitada pels carrers Cadis, Manacor i Monegol, on hi ha els edificis de la Clínica Sant Josep

EL PUTXET

Una sortida a la Clínica Sant Josep

JESÚS MESTRE

Des de fa uns vint anys, la Clínica Sant Josep ha estat un problema per al veïnat de la part sud-est del Putxet. En un dels indrets més privilegiats del districte, l'illa delimitada pels carrers Cadis, Manacor i Monegal se situava el vell hospital en runes, que era un pou de brutícia. L'Associació de Veïns i Amics del Putxet havia defensat la possibilitat de fer-hi un equipament públic per al barri i reivindicava la necessitat de fer-hi, per exemple, un geriàtric públic. En saber-se, fa uns mesos, que l'asseguradora FIATC havia adquirit la finca, semblava que es tancava aquesta possibilitat. Però també s'obrien noves expectatives.

El dimarts 5 de febrer, FIATC va presentar a la seu del districte de Sarrià-Sant Gervasi un projecte de residència geriàtrica. Hi havia els arquitectes que han dissenyat el projecte, l'equip de FIATC amb el seu director general, veïns i veïnes del barri, representants de l'associació de veïns, i els representants tècnics i polítics del Govern

del districte. L'exposició per part dels arquitectes va ser clara i breu: l'objectiu és enderrocar la clínica i fer-hi al seu lloc una moderna residència geriàtrica que ocuparia el 60 % dels 1.800m² de la finca. Tot i que el terreny presenta una forta inclinació, s'espera construir un edifici de planta baixa i dos pisos més, una planta de serveis en una part del sostre i alguns soterranis, on hi hauria un pàrquing per a 18 cotxes. Per ara el projecte és sobretot un estudi de volumetries que, a partir del dia 6 de febrer i al llarg de 30 dies, estarà en exposició pública i, per tant, s'hi poden fer les al·legacions que es considerin oportunes. En conjunt, l'impacte visual del nou edifici serà molt menor que el de l'antiga Clínica de Sant Josep.

Tant els veïns presents com l'associació han valorat satisfactòriament el projecte, tot i que preveuen alguns problemes. Per una banda, un de mobilitat, ja que la nova residència geriàtrica atraurà visitants, sobretot els caps de setmana i els dies festius, i hi ha molt poques places d'aparcament. Però, com van dir els promotors, la normativa municipal vigent no deixa fer més aparcaments, per bé que hi ha lloc per fer-los i que FIATC estan interessats que n'hi hagi més. Qui hauria de buscar solucions, doncs, és el Districte. ■

GALVANY

Surt a la llum el projecte de la futura biblioteca per a Galvany

SERGI ALEMANY

La futura biblioteca de Sant Gervasi – Galvany té dissenyats els primers plànols, tot i que és un projecte que es troba en fase inicial, sense data d'execució d'obres, i en què encara hi podria haver canvis, avisa Districte.

Un equipament mig soterrat però amb llum del carrer

El projecte de construcció de la biblioteca constata que l'accés principal serà pel carrer de l'Avenir, tot i que s'hi podrà accedir des dels jardins de la finca. Una part de l'equipament, de 1.700 m² i amb capacitat per a unes 70 persones, ocuparà la torre del Marquès d'Alella, mentre que l'altra part quedarà soterrada per la banda dels jardins, de manera que quedarà a peu de carrer i rebrà llum del dia.

La biblioteca municipal, una reivindicació històrica del veïnat

Sant Gervasi – Galvany, el barri més poblat del districte, no té actualment cap biblioteca municipal. L'únic servei municipal a disposició dels seu veïnat és el Mercat de Galvany. Tot i això, el fet de construir la futura biblioteca a la finca de Muñoz Ramonet no acaba de convèncer l'Associació de Veïns i Amics del Barri de Laforja, que considera que no cal aixecar els jardins d'aquesta finca per fer un equipament soterrat quan al barri hi ha espais en desús, com pot ser Can

Ripoll. L'exvicepresident del Consell de Barri de Galvany, Jordi Llorach, ha explicat a *El Jardí* que al barri hi ha "confusió" entre les promeses dels diferents mandats i "por" que es perdi l'espai de Can Ripoll, un equipament que, amb la Torre Garcini, al barri del Guinardó, l'Ajuntament va dir en el seu dia que volia recuperar. Però, mentre que la finca de Torre Garcini ha estat recuperada pel consistori, no hi ha cap notícia sobre l'adquisició del solar de la finca històrica del Doctor Ripoll. ■

Accés a la planta baixa des del carrer de l'Avenir, i imatge nocturna des del carrer de l'Avenir, segons el projecte

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1890

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [p](#) [s](#)

etern
WELLNESS CLINIC

 Centre de Medicina Estètica, E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

DIAMOND
COCOON EXPERIENCE

NUEVO
TRATAMIENTO

- Revierte los efectos de la polución moderna
- Ritual renovador y desintoxicante

Natura Bissé
Barcelona

Ven y disfruta del tratamiento de las estrellas

 @etern_wellnessclinic
 @eternwellness

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h — Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

© Hospital Plató

Una nova iniciativa contra el dolor a l'Hospital Plató

ROSER DÍAZ

Molta gent està acostumada a viure amb el dolor. Pot tenir el nom d'artrosi, de fibromiàlgia o de moltes maneres diferents, però el resultat és el mateix: un patiment continu i una limitació de les activitats diàries. L'Hospital Plató, de forma pionera, ha creat uns grups de seguiment al dolor crònic. Estan formats per especialistes i per pacients, de manera que s'unifiquen els criteris professionals amb l'experiència de la patologia.

El passat dimecres 13 de febrer, es va reunir el Grup Sense Dolor per dur a terme la xerrada "La teva vida sense dolor", on es van tractar els temes d'artrosi, fibromiàlgia i ens van parlar d'un estudi del dolor des del punt de vista de la infermeria. El doctor Jordi Guitart, cap del Servei de la Patologia del Dolor, va respondre les preguntes dels aproximadament 50 assistents. L'objectiu d'aquesta trobada va ser donar eines efectives als pacients per millorar la seva qualitat de vida. Un d'aquests mitjans va ser la presentació d'un espai web per consultar les dates de les pròximes xerrades i donar consells de salut en aquest àmbit. La pròxima reunió serà el 3 d'abril on el Grup sense Dolor tractarà l'acupuntura i el mal de cap. ■

LA BONANOVA

La superilla de la Bonanova

JESÚS MESTRE CAMPI

Sense fer massa soroll però fent un treball continuat i seriós, el projecte de la superilla de Sant Gervasi-la Bonanova es va obrint camí. El 25 de febrer, després d'un treball entre Districte, Ecologia Urbana, associacions, comerciants i escoles que va iniciar-se la primavera de 2018, es va fer una sessió participativa oberta al veïnat. Un centenar de persones van omplir la sala d'actes de Vil·la Florida. La sessió la van conduir Rosa López i Xavier Valls, d'Ecologia Urbana, que van descriure les característiques principals sobre què és una superilla. Un dels seus objectius és invertir l'actual model de mobilitat, en donar prioritat als vianants i la bicicleta enfront del transport públic, la moto i, sobretot, el cotxe particular. La sessió va seguir amb un treball per grups, on es va mostrar els detalls del projecte. En aquest moment, es descriu una superilla delimitada pels carrers Balmes, Ronda de Mitre, Ganduxer, Bonanova i passeig de Sant Gervasi. En seguirem parlant. ■

EL FARRÓ

El 24 de març s'inauguraran les plaques "Riera de Cassoles"

CARME ROCAMORA

Ja hi ha data: dia 24 de març, coincidint amb la finalització de les obres de reforma de l'avinguda Príncep d'Astúries, l'Ajuntament de Barcelona farà el canvi de plaques de la via i posarà les noves, on es llegirà la Riera de Cassoles. El canvi de nom és el desenllaç de la primera iniciativa ciutadana que ha estat possible amb el nou reglament de participació desenvolupat per l'actual mandat, que permet inserir punts en l'ordre del dia dels plenis dels districtes, després d'haver fet una recollida de signatures. En aquest cas, els impulsors, la plataforma Riera de Cassoles, en va aconseguir 5.356, i llavors la proposta del canvi de nom va ser aprovada al plenari de Sarrià - Sant Gervasi i de Gràcia, i a la Ponència de Nomenclàtor de la ciutat. Durant els propers dies, els veïns de l'avinguda rebran una carta de l'Ajuntament de Barcelona que els avisarà del canvi de nom, i que els servirà de justificació per fer els canvis pertinents en documents oficials. Properament la plataforma anunciarà diversos actes per celebrar el canvi. ■

© Roser Díaz

GALVANY

La Casa Sagnier, tres segles d'història

ROSER DÍAZ

Els terrenys que actualment ocupa la Casa Sagnier, a les darreries del segle XVII, eren coneguts com a 'Can Roda'. Els Sagnier, qui donen nom a la casa, eren una família francesa, de la zona de Pouzol, del departament de Puy de Dome (regió de l'Auvergne), al centre de França. El primer Sagnier, Louis Sagnier Dalichous, es va establir a Barcelona a finals del segle XVIII. De la saga dels Sagnier, el primer personatge conegut és Lluís Sagnier Nadal (que a mitjans del segle XIX era president de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad). L'any 1851 es va casar amb Clementina Vilavecchia i Busquets, i van tenir vuit fills, entre ells Enric Sagnier i Vilavecchia, l'arquitecte. La residència de la família Vilavecchia estava situada en els terrenys on avui en dia hi ha l'Institut Montserrat, així és que entre les dues famílies eren els propietaris de l'illa determinada pels carrers Sant Elies, Marc Aureli, Copèrnic i Brusi.

Tanmateix, la Casa Sagnier actual no és on va viure Lluís Sagnier Nadal, ja que la torre original va patir moltes reformes. La primera documentada és de l'any 1894, però va ser l'any 1900 quan Lluís Sagnier li va demanar al seu fill que enderroqués tota la casa i en construís una de nova. Llavors es va edificar la Casa Sagnier que coneixem actualment. L'edifici és un cos únic amb dues ales laterals. Seguia la manera modernista de l'època, i per això hi trobem elements neogòtics, com les gàrgoles. La casa estava distribuïda en tres plantes. A la baixa hi havia un ampli rebedor, amb un menjador i un despatx a cada banda. Al costat del despatx, una sala de joc pels nens. Al fons del saló arrancava l'escala, que tenia un pas per sota des d'on s'accedia a la capella. Com en totes aquestes cases, es buscava la llum natural, i per això es va obrir una àmplia galeria. Al fons del menjador

hi havia la cuina, amb una porta que comunicava amb l'exterior.

A la primera planta hi havia sis habitacions, amb sales, i al segon pis, sis habitacions més. A la planta baixa, per una escala s'arribava al rebost i a la gruta. Recordem que hi havia una mina d'aigua. El jardí seguia les directrius de l'època i, com a curiositat, tenia un petit tren de vapor. Però amb el nou pla d'urbanisme del 1919, la finca va patir una mutilació important. En desaparèixer un tram del carrer d'Alfons XII, que va passar a ser carrer Brusi, a Can Sagnier li van expropiar prop de 1000 metres quadrats del jardí. Aleshores van canviar la situació de la porta d'accés: la van deixar com està ara i en van obrir una de nova al carrer Copèrnic. Com que la Casa Sagnier era la casa d'estiu de la família, l'any 1892 l'arquitecte va projectar un edifici a la Rambla de Catalunya 104, que era la residència i el despatx de treball dels Sagnier. Malgrat això, passaven llargues temporades a la casa de Sant Gervasi, on Enric Sagnier i Vilavecchia va morir el primer de setembre de 1933.

A partir del 1955, la casa va ser una residència femenina d'estudiants anomenada Col·legi Major Femení, Verge Immaculada, controlada per la Secció Femenina i sota la tutela de la Universitat de Barcelona. Tenia 52 places. Aquesta situació es va prolongar fins al 5 de febrer del 1981, quan un acord de la Junta de la Universitat de Barcelona va ubicar a les dependències del col·legi al centre d'Estudis Internacionals de la Universitat de Barcelona i a l'Institut d'Arqueologia.

Paral·lelament, un potent moviment veïnal reclamava la casa i els seus jardins com a equipaments pel barri. Les reivindicacions van prosperar i un conveni signat entre l'Ajuntament i la Universitat l'any 2006 va fer possible que el 29 de març del 2007 s'inaugurés l'actual centre cívic. ■

EL FARRÓ

Premi nacional a la botifarra d'ou de la Xarcuteria Hernando

EL JARDÍ

El jurat de la 4ª edició del Concurs Nacional de Botifarra d'Ou Artesana ha seleccionat la botifarra d'ou de la Xarcuteria Hernando com la segona millor de tot Catalunya, en la categoria de 'tradicional'. L'establiment també havia presentat en la categoria 'singular' una botifarra d'ou feta amb tòfona blanca. L'any 2016 la botifarra d'ou tradicional de la Xarcuteria Hernando va ser considerada com la millor de Catalunya, un primer premi que aquest any s'ha endut la cansaladeria Cal Noc, a Moià. ■

© Xarcuteria Hernando

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Al·legacions per assegurar la preservació de la biodiversitat de Collserola

JUANJO COMPAIRÉ

La Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola va presentar el passat 9 de gener un seguit d'al·legacions al Pla especial de protecció del parc i a la corresponent Modificació puntual del Pla General Metropolità. Aquestes dues normatives arriben tard (han passat 9 anys des de la proclamació de Collserola com a Parc Natural) i haurien de servir per millorar la protecció i salvaguarda del nostre principal parc metropolità. Tanmateix, a parer de la plataforma, això no és ben bé del tot així.

Les principals al·legacions

Les noves normatives deixen oberta la porta a rebaixes del nivell de protecció, atès que no s'incorporen les garanties previstes a la xarxa europea Natura 2000, on Collserola està integrada.

La Plataforma, per evitar possibles vulneracions futures de la protecció, insisteix que calen uns indicadors fiables de l'estat dels diversos ecosistemes i de la flora i fauna.

Tampoc hi ha un criteri que prevegi com es faran les "extincions" de les edificacions no protegides. Caldria també aprofitar l'ocasió per eliminar aquells espais fins ara urbanitzables que posen en qüestió la preservació dels valors naturals. Reclamen l'aplicació dels règims sancionadors propis de la disciplina urbanística, per fer complir la normativa.

El mateix passa amb les infraestructures que travessen Collserola: hauria de quedar clar que només serien admissibles accions de manteniment, mai d'ampliació.

Les zones de Reserva Natural especialment protegides haurien d'unir-se (fins ara estan dividides en dues parts no comunicades). Caldria preveure'n la vigilància i les limitacions d'accés i d'usos.

Consideren un encert la incorporació de l'espai funcional (és a dir, les vores del parc, que van més enllà dels límits actuals), que obri el camí a una ampliació futura de l'àrea del parc. Però es tracta d'un espai que, per ser efectiu, hauria de ser supervisat.

En definitiva, aquestes al·legacions van en la línia d'assegurar les garanties de preservació de la biodiversitat i d'evitar la degradació de Collserola, sotmesa massa temps a la pressió urbanística, d'infraestructures i d'equipaments no propis d'un Parc Natural. Encara som a temps de salvar Collserola. ■

El contrast de colors mostra que Collserola és el pulmó verd de l'Àrea Metropolitana, situat al bell mig i, per tant, assetjat per la pressió urbanística i per les infraestructures que el travessen (autopistes, FC, carreteres). Preservar la seva biodiversitat exigeix una regulació clara i acabar amb la tolerància vers les infraccions.

S'inaugura el Punt Verd de Sarrià

JESÚS MESTRE

Després d'un any de la implantació de la recollida de residus "Porta a Porta", Sarrià disposa d'un Punt Verd que ha de permetre completar el servei. Frederic Ximeno, comissionat d'Ecologia de l'Ajuntament de Barcelona, ha atès a la premsa en l'indret on el 25 de febrer s'ha inaugurat aquest punt verd. Es tracta d'un nou model, un punt verd modular autosostenible, que incorpora plaques solars per fer electricitat i un circuit tancat d'aigua.

Ara mateix a la ciutat hi ha 25 punts verds de barri, 97 punts verds mòbils, un punt verd escolar i set punts verds de zona, de grans dimensions. Al llarg de 2019 s'espera poder posar en marxa quatre nous punts verds de barri, un d'ells als Jardins Tres Torres, també al districte de Sarrià-Sant Gervasi, just al límit entre els barris de Galvany, la Bonanova i les Tres Torres. L'ús dels punts verd l'any 2018 ha augmentat gairebé un 5 % respecte a 2017.

Eduardo Saiz, portaveu de l'Associació de Veïns de Sarrià —col·laboradora amb l'Ajuntament en la implantació del Porta a Porta—, ha recordat que l'associació havia posat tres condicions per col·laborar en el projecte, que eren:

- Obrir un punt d'informació fixa per atendre els dubtes que poguessin tenir veïns
- Crear una Comissió de Seguiment
- Instal·lació d'un Punt Verd al barri

Les dues primeres condicions ja s'havien complert, i en materialitzar-se aquesta darrera, l'AV considera que s'han satisfet els requisits demanats. I, coincidint amb Ximeno, afirma que els resultats al llarg d'aquest any en el Porta a Porta són molt bons, tot i que també hi ha possibilitats de millora. De fet, és indispensable seguir millorant i no relaxar-se. Ximeno ha posat dades a aquests resultats: Sarrià a passat del 19 al 55,5 % de recollida selectiva de residus, cosa que situa el barri en els objectius que marca la Unió Europea, i molt per sobre de la resta de la ciutat, que és del 37,7 %. En el cas de la recollida de residus orgànics, l'augment és superior al 800 %, amb un total de 289.253 kg entre el 19 de febrer i el 30 de desembre de 2018. El nou punt verd també farà de punt d'informació, de manera que s'ha desmuntat el que hi havia a la Seu del Districte.

Actualment està en licitació una nova contractació del servei de residus, i l'Ajuntament té previst ampliar el sistema Porta a Porta a altres barris de la ciutat, a zones similars a Sarrià Vell com podrien ser els nuclis antics de Sant Andreu, Gràcia, Horta, etc. També caldria plantejar, però, la seva aplicació en barris més estàndard, on predominin comunitats de veïns més nombroses. El futur del Porta a Porta, a mitjà termini, ha de ser aquí, si volem ser eficients en la cura del medi ambient i assolir els reptes de la UE pel 2025. No falta tant. ■

El Tomás de Sarrià, guardonat per la seva integració en el barri

EL JARDÍ

El bar El Tomás de Sarrià és un dels establiments de Barcelona guanyador de la 2ª edició dels premis Barcelona Restauració en la categoria 'Integració en el barri' per ser "patrimoni de districte i de la ciutat de Barcelona amb una història de 100 anys". El local, conegut sobretot per les seves patates braves, és tota una institució sarrianenca, un exemple, com argumenta el jurat

del premi, de la bona integració al barri d'un establiment comercial. En total, han estat 30 les candidatures d'establiments de tots els districtes que han estat finalistes en aquesta segona edició, i els dos altres guanyadors, a banda d'El Tomás, són la Granja Elena (Sants-Montjuïc), reconeguda amb el premi Qualitat Gastronòmica, i En Ville (Ciutat Vella), reconegut amb el premi Local notori o innovador. ■

Mary Ward

JORNADA DE PORTES OBERTES

16 DE MARÇ A LES 10.30 h

Bons alumnes, millors persones

Alemanys i anglesos

Llar d'infants, educació Infantil, Primària i ESO

Entrevistes
personalitzades

tel. 932 018 555

www.marywardbarcelona.net

COL·LEGI
Mary Ward Barcelona

CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

NJ
Fundació
Narcís Jubany

Centenari del CE Els Blaus

JESÚS MESTRE CAMPI

El Centre Excursionista els Blaus de Sarrià està preparant el seu centenari. Aquesta entitat cultural i esportiva va néixer l'octubre de 1920 com una escissió de l'Orfeó Sarrianenc, segurament per una qüestió generacional: la gent que va fundar Els Blaus eren els més joves. Sembla que el nom procedeix de la roba de treball dels seus fundadors, propi dels oficis de l'època i que eren els més corrents a la vila: paletes, picapedrers, fusters, manyans, etc. El primer president va ser Antoni Balasch i Torrell (1920-1924).

La primera seu social és al carrer Major 37, 2n (avui número 82), però l'any 1928 es trasllada a un magnífic edifici al xamfrà de Pedró de la Creu amb Bonaplata, on s'estarà fins a l'any 1990. Amb motiu de la inauguració de la nova seu, el 29 d'abril de 1928, el president Joaquim Monleón va dir que "en Els Blaus hi havia un esplet de vida que no cabia en aquell niuet de tant dolça recordança per tots. I quan les energies no's canalisen porten el perill de dispersar-se [...]. Conscients de la nostra missió, ens hem preparat de forma que qualsevol acte, qualsevol manifestació d'art o de cultura que hàgim de celebrar, tinguin el relleu necessari en el nostre local." Així, tal com

diu Monleón, els objectius de l'entitat no és només ser un centre excursionista sinó també esportiu, cultural i patriòtic. Les seves seccions són representatives d'un ampli ventall d'activitats: muntanya, fotografia, minyons, cultura, art, teatre, pessebrisme, sardanisme, arqueologia... És durant les dècades posteriors a la Guerra quan l'entitat aconsegueix més representativitat social, i la seu del carrer Bonaplata és un referent de la vida associativa sarrianenca. És en aquest període quan reuneix una valuosa biblioteca i, sobretot, l'Arxiu Històric de Sarrià, amb documentació gràfica indispensable per a la història de la vila i rodalia, les festes populars, els ferrocarrils catalans, etc. Des de 1921 publica un butlletí, Els Blaus, que només es deixà d'imprimir entre 1936 i 1942. L'any 1990 es trasllada a la seu actual, al carrer Cornet i Mas 15. El 1995 va rebre la Creu de Sant Jordi, el 2004 la Medalla d'Honor de Barcelona i, finalment, s'ha dedicat a l'entitat una plaça, a la cruïlla de Pedró de la Creu amb l'avinguda J.V. Foix.

El centenari

Avui en dia el CE Els Blaus segueix sent un centre actiu que organitza un programa mensual d'excursions obertes, el FentKmí (a peu o

en BTT), a més d'altres més puntuals com pot ser la Marxa dels Monestirs, de Pedralbes-Sant Cugat. També col·labora activament amb les entitats del barri, especialment amb les de cultura popular, i és un pilar en l'organització de les Festes del Roser de Sarrià; és l'encarregada de la Caminada Popular que, en alguna edició, ha reunit més de 500 inscrits.

Des de fa un temps està preparant amb il·lusió aquest centenari, que arriba en un moment de renovació associativa. S'està definint un programa d'actes molt variat, en el qual hi haurà tota mena d'activitats. Està previst fer la presentació oficial dels actes del Centenari el 15 de gener de 2020 al Teatre de Sarrià. Entre els actes previstos, cal destacar que organitzaran la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, el febrer; l'Aplec de la Sardana, el 19 d'abril, o la Festa de la Cançó de Muntanya, el juny. També s'està preparant el Llibre del Centenari. Seguirem aquests esdeveniments. ■

A l'esquerra, intervenció de Ramon Obiols. A sota, mural *El manà al desert* (1954), de Josep Obiols

Restauració de les pintures de Josep Obiols

EL JARDÍ

El diumenge 24 de febrer es va inaugurar la restauració de les vuit pintures murals que Josep Obiols va pintar l'any 1954, al presbiteri de l'església de Sant Vicenç de Sarrià. En l'acte d'inauguració va intervenir, a més d'altres persones, el polític Ramon Obiols, fill del pintor i "model ocasional" de diverses cares infantils que surten a les pintures.

Amb aquesta intervenció, segueix la restauració de les valuoses obres d'art que allotja l'església parroquial que, a més de les de Josep Obiols, cal destacar el Retaule del Roser (1619-1621), d'Agustí Pujol i Joan Basi; les pintures de la Mare de Déu de Montserrat (1943-1945), d'Adrià Gual i Lluís Pallarès; o els murals de Fornells Pla (1945 i 1954), entre d'altres. ■

© Ramon Ripoll Perales

Reflexions a l'escola

JESÚS MESTRE CAMPI

La Fundació Collserola està celebrant una nova edició del cicle "Reflexions a l'escola", enguany amb el títol "Viure amb els altres", i comptant amb ponents de prestigi com l'antropòleg Manuel Delgado, l'escriptora Najat El Hachmi, la periodista Rosa M. Calaf i el filòsof Joan-Carles Mèlich. Dues d'aquestes sessions, les de Najat i de Calaf, es fan a l'Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia, a Sarrià.

El dilluns 11 de febrer, l'escriptora d'origen marroquí Najat El Hachmi, establerta a Catalunya d'ençà que tenia 8 anys, va centrar la seva xerrada en el tema "Nosaltres, els no altres". A Catalunya viuen, neixen i creixen persones procedents del Marroc i van construint un espai intermedi entre els dos països. La característica principal d'aquest espai és la seva complexitat, donada per la diversitat cultural i lingüística d'ambdues societats, però també per com hi operen elements no

© Fundació Collserola

exempts de conflicte com el gènere, la religió i el racisme. Molts no se senten "altres" i lluiten per ser integrats, amb les seves particularitats, en el "nosaltres". No és un anhel d'assimilació, de pèrdua i oblit dels orígens, sinó una reivindicació de ciutadania que vol fugir d'encasellaments imposats. Hi va haver moltes preguntes per part del públic que omplia la sala, moltes de les quals demanant consell sobre quina és l'actitud correcta amb la convivència amb persones immigrades.

David Sierra Amanós,
Direcció General de la Fundació Collserola, i l'escriptora Najat El Hachmi

Fake news i migracions

El dimarts 26 de febrer, la xerrada va anar a càrrec de la periodista Rosa M. Calaf, vinculada a Televisió Espanyola i membre de l'equip fundador de TV3. La conferència era sobre "Explicar les migracions", tot i que es va centrar també en les fake news (notícies falses), que molts mitjans de comunicació difonen amb poc rigor, fet que dona una imatge poc edificant del periodisme. Tanmateix, el tema no és nou, i Calaf va repassar una colla de fets històrics on la falsificació de la realitat ha tingut un paper destacat. Per exemple, el dia del final de la Guerra de l'Iraq, amb la caiguda de l'estàtua de Saddam Hussein en una plaça pública: una notícia recollida per tots els mitjans de comunicació del món, era un muntatge. Les mateixes migracions pateixen aquest enfocament sota títols com "Una allau d'emigrants..." o "Un milió d'emigrats a les fronteres d'Europa...", que són del tot exagerats.

Considera que el periodisme tendeix a prioritzar el conflicte, l'aspecte negatiu de les coses, ja que això atreu més l'atenció. En aquest sentit va denunciar aquells mitjans que publiquen moltes notícies amb poc criteri: es tracta d'estar informat o d'estar entretingut? O la construcció d'un relat a mida: la notícia és on hi ha la premsa, o ha de ser el contrari? La xerrada va ser molt amena i es va fruit dels grans coneixements que Rosa M. Calaf té del món: ha estat a més de 180 països. I també de les subtilitats de la percepció segons l'indret. Així, un africà li va comentar que un europeu té "moltes preocupacions i pocs problemes", mentre que l'africà "molts problemes i cap preocupació".

Un any més, les xerrades de la Fundació Collserola, que s'imparteixen en versió pels alumnes en horari escolar i per un públic general al vespre, han estat un èxit de públic i, sobretot, de continguts. ■

© Som Natura

S'inicia un projecte d'un camí escolar verd

EL JARDÍ

Som Natura ha iniciat un projecte pilot d'un camí escolar verd que pretén revertir de forma col·lectiva un dels itineraris que fan a peu els alumnes de l'Orlandai per arribar fins a l'escola, per oferir-los els beneficis que el verd té per a la salut (tant físics, com emocionals i fins i tot socials), en aquest desplaçament que fan diàriament.

El projecte es planteja com una acció comunitària en què es pretén implicar de forma activa la comunitat educativa de l'escola Orlandai però també fer comunitat entorn del verd amb el veïnat, els establiments, els comerços i l'equipament que hi ha al llarg de l'itinerari, no només com a corresponsables d'aquest camí per als nens i nenes sinó com a beneficiaris finals també d'aquest entorn més saludable. Així, el projecte vol donar a conèixer els beneficis del verd i del contacte amb la natura per a la nostra salut i benestar; dissenyar de forma col·laborativa un camí escolar, i contribuir de forma activa i comunitària en l'augment de la vegetació a la ciutat.

El recorregut escollit és el tram del camí escolar que va des del Centre Cultural Casa Orlandai a l'escola pública Orlandai, per història, perquè és un itinerari concorregut, perquè reuneix el centre cívic com a centre neuràlgic, a més de comerços i establiments emblemàtics del barri, perquè inclou l'espai Gardenyes, com a espai comunitari i perquè hi arriben els ferrocarrils. El camí passa pels carrers Jaume Piquet, Ivorra, Monterols, Trinquet, Placeta dels Blaus i Avinguda Foix.

El projecte "Caminem pel verd" es duu a terme des de l'octubre del 2018 i fins al maig del 2019. Al febrer va començar una campanya de comunicació adreçada al veïnat, comerços i equipaments de l'itinerari així com una acció comunitària amb l'arribada de la primavera: accions i tallers de sensibilització sobre els beneficis de la natura per la nostra salut, oferta de diferents recursos per afavorir el verd en aquests carrers i una festa de la primavera oberta a tothom.

L'equip impulsor està format per Som Natura (Laia Botey i Irene Febrer) i la plataforma Sarrià Respira, en col·laboració amb escola Orlandai i Casa Orlandai, i amb l'assessorament d'UAB-ICTA-BCNUEJ-IMIM i ISGlobal. ■

JESÚS MESTRE GODES

Avui, és clar, hauríem d'actualitzar aquesta definició geogràfica: de fet, ara Sarrià, que per les seves pròpies característiques actuals podria entrar dins la molt digna qualificació de poble, està encaixat entre dues avingudes: la Via Augusta i l'avinguda J.V. Foix. Però, en realitat, l'asfalt ara cobreix la part ciutadana del recorregut de les aigües que baixaven saltironejant des de la Serra de Collserola fins a arribar al nucli de Sarrià. Al seu temps, uns geògrafs en fixaren uns noms a uns corrents d'aigua que, probablement, ja havien estat batejats en temps anterior pels migrants però eixerits habitants de la serra que feia, i fa, de paravent occidental a la ciutat de Barcelona.

Cal recordar la dita popular: "Sarrià: vents, torrents, torres i convents." Precisament, un torrent indicava, temps enrere, el límit entre Sarrià i Sant Gervasi, el torrent de Vilana, més o menys situat en el carrer del mateix nom. Seguint amb la denominació aquosa de temps enrere, trobem el nom del carrer de la Font de la Cristina, que forma la part més alta del carrer Major des de la plaça de Sarrià.

Retornem, però, al conjunt de les aigües. Els torrents que recollien l'aigua de Collserola es convertien en rieres que van configurar el poble de Sarrià. La riera més important era la Riera Blanca, que passava a ponent de la vila i estava formada per dos brancals que s'unien més avall del convent de Caputxins; el brancal dret estava format pels torrents de Campanyà i de Pedralbes; i

© CE Els Blaus

Maqueta de Sarrià a mitjans del s. XIX

convertit ja en riera, rebia el nom de la riera de Can Canet (precisament el nom complet de la masia era Can Canet de la Riera, per diferenciar-la de Can Canet de la Vila, però amb estrets nexes familiars).

La Riera de Can Canet també rebia el torrent de Can Júlit: enllaçava amb el canal esquerre que baixava de Can Caralleu i rebia el nom de riera de Can Móra; i prop de Can Ponsic s'unien amb un altre que baixava del Desert, que des d'aquí ja era conegut com a Riera de les Monges, molt probablement fent menció al centre d'ensenyament del Sagrat Cor.

A l'altre costat del poble de Sarrià baixava la riera de Magòria, també anomenada d'en Rabassa: era formada pel torrent de les Gardenyes (també anomenat *dels Arcs de Sant Joan*) i baixava, emprant localitzacions i noms actuals, des de prop

del Peu del Funicular, tot passant pels Jesuïtes, la vella estació del ferrocarril i anava cap a les Tres Torres. Un altre ramal era el torrent de Pomaret o d'en Margenat, que baixava entre els carrers Angl i Pomaret, continuava prop del cementiri i després de travessar les Tres Torres s'ajuntava a l'anterior a la cruïlla dels carrers de Castellnou i de Maria Auxiliadora.

Parlar d'un cert protagonisme d'aquesta xarxa inicial sembla que és absolutament necessari, ja que la població de Sarrià es va assentar i encara s'assenta en la llarga i estreta franja delimitada per aquesta xarxa hidrogràfica, i el carrer Major és com la seva espina dorsal o una sageta vers la muntanya de Collserola. En cert sentit, té molt a veure amb la forma que ha arribat a tenir el nucli de Sarrià, barriada o poble, com al lector li agradi més. ■

Volem celebrar amb tu
que Prints&Friends i EGM ens hem unit.

Vine a veure'ns i en tots els productes fotogràfics et farem un

20% DESCOMPT
PRESENTANT AQUEST VAL

Oferta vàlida fins el 30/03/2019

També a www.printsandfriendsbyeegm.com • Codi promocional: **FRIENDS**

Prats de Molló, 20 Barcelona T. 932 016 388

**PRINTS
FRIENDS**

by

EGM
QUALITY IMAGE

EVA CEANO-VIVAS: “No importa qui hi hagi a Sant Jaume. Les inversions aquí són mínimes”

© Sergi Alemany

Podríem dir que l'Eva Ceano-Vivas, presidenta de l'Associació de Veïns de Sarrià, és una d'aquelles persones que no s'implica en batalles on la feina està encarrilada, sinó que més aviat el seu paper és d'iniciar, impulsar i canviar projectes. Així, va començar la seva etapa associativa quan el seu fill va entrar a una escola de l'Eixample on no hi havia AMPA. Amb altres persones la va crear i va liderar grans reivindicacions com la necessitat d'un nou edifici per al centre. Quan el fill de l'Eva va passar a l'Institut Menéndez i Pelayo, ella també va entrar en l'AMPA. Després d'una etapa per l'Eixample tornava a Sarrià, el barri dels seus pares, avis i rebesavis. La seva germana la va animar a participar de l'Associació de Veïns de Sarrià, on hi havia una junta de persones de fora del barri “barallades amb les entitats i que no feien res”.

CARME ROCAMORA

L'AV era una “entitat barallada amb les entitats” i ara és una de les associacions de veïns on més participació hi ha del districte...

És així. Un grup de persones vam demanar ajuda a totes les entitats del barri per crear un nou moviment i va néixer la primera assemblea, on no s'hi cabia de la gent que érem! El president que hi havia a l'AV va dimitir, i així va ser com vam formar una junta des de zero, escollida en les primeres eleccions de la història de l'associació. Ara som deu persones a la junta i haurem de fer eleccions de nou a finals d'any, amb el repte d'innovar, amb gent que marxarà i d'altra nova que caldrà incorporar.

Quin balanç fas d'aquest mandat?

El més important que ens havíem marcat a la junta era prendre les decisions de manera consensuada, i tret d'algun petit tema més conflictiu com ha passat amb els debats de la independència, on hi havia divergència d'opinions, crec que ho hem aconseguit. Tot i que sempre hi ha diferències, com per exemple amb l'ocupació d'espais...

I com us en sortiu d'aquestes diferències?

Fins que tots els membres de la junta no estem convençuts, no actuem. Alguna votació respecte a un posicionament o acció ha tirat endavant amb abstencions, però mai amb vots en contra.

Quines victòries heu aconseguit?

Blindar el parc de l'Oreneta com a zona verda ha estat una gran victòria. També crec que hem transformat el Consell de Barri, un òrgan on ara el Govern fa el retorn a les qüestions del veïnat i que és molt més dinàmic. També vam aconseguir no iniciar un tercer procés participatiu de la reforma del carrer Major de Sarrià, perquè si no, no hauríem avançat.

I derrotes?

La construcció de la Biblioteca en aquest mandat ha estat el tema més frustrant. Hi havíem posat moltes esperances, hem estat lluitant molt...

En sabem alguna cosa?

Estem pendants d'una reunió amb Regidoria perquè ens expliquin què ha passat. Però entenem que es van equivocar en el pressupost, i que tenen molts menys ingressos dels que es pensaven.

Després de la Biblioteca, quina és la següent petició?

Hi ha empat entre la recuperació de Can Ponsic per a les colles de cultura i arreglar la Via Augusta, que és una autopista que divideix el barri. En època de Xavier Trias es va començar a fer un estudi de cobertura, i després ens van dir que era molt car, però és clar... Hi ha coses que són molt cares en un barri i en altres no.

No s'inverteix en aquest barri perquè d'altres ho necessiten més?

Portem des de la democràcia escoltant això! Dic jo que alguna vegada ens haurà de tocar a nosaltres... Ara mateix em sembla que som l'únic barri, juntament amb Galvany, que no tenim una biblioteca. Hi ha coses que ens fan sentir que nosaltres no som prou importants, i com que som pacífics, no ens fan cas.

Alguns diuen que és cosa de l'actual Govern

No importa qui hi hagi a Sant Jaume perquè en tots els mandats les inversions en aquest districte són mínimes. L'única cosa que hem aconseguit és que es facin uns túnels de Vallvidrera i una Via Augusta que talla el districte.

“Fins que tots els membres de la junta no estem convençuts, no actuem”

“La construcció de la Biblioteca en aquesta mandat ha estat el tema més frustrant”

“Portem des de la democràcia escoltant que no s'inverteix en aquest barri perquè d'altres ho necessiten més”

Es podrien coordinar les AV del districte per reivindicar plegats temes com la biblioteca a Sarrià o Galvany?

Encara no és oficial però estem intentant coordinar-nos amb altres associacions de veïns perquè un dels problemes que tenim en aquest districte és la dispersió. Cadascú ha anat pel seu compte, ens coneixem poc i cal posar més coses en comú.

Com és la relació de l'AV amb el Govern del Districte?

Sempre hi ha algú de la junta present en els òrgans de participació, però el nostre problema ha estat el canvi constant de regidors. Hem hagut de començar de nou tres vegades, i ells mateixos també i així han acabat deixant temes de banda. Per exemple, ens ha sobtat la passivitat del Govern per investigar responsabilitats sobre la crema de l'Ateneu. Estigués ocupat o no, és un edifici municipal que ha rebut un atac feixista.

Com a AV us posicioneu en contra dels grups d'extrema dreta?

A la junta cadascú vota a qui troba convenient però estem d'acord en el fet que no es pot permetre la tensió i agressivitat que provoquen. Crec que s'han de denunciar obertament tot aquest tipus d'agressions.

I com caracteritzaries la vostra relació amb l'oposició?

Tenim contacte sobretot amb Ciutadans, el Grup Municipal Demòcrata i també amb Esquerra Republicana, i ens hem reunit amb tots els partits, excepte el PP. Qui no té un bon tracte amb l'oposició és el Govern, que no practica el diàleg amb els altres grups. Van als plens amb mesures que no han explicat prèviament a l'oposició, i com que no tenen majoria, les hi acaben tombant. Haurien de fer més reunions i pactar més i potser

caldria un mínim de consellers del govern municipal en un districte, per poder governar-lo...

Parlem de mobilitat...

Un dels avantatges de la xarxa ortogonal d'autobusos ha estat la implementació de línies que comuniquen el centre amb Sarrià, però l'aturada de les obres de la línia 9 ens ha fet molt mal, perquè aquí hi ha escoles privades i concertades que reben gent de fora de la ciutat i seria una bona eina per poder arribar.

Moltes famílies prefereixen venir en cotxe

No entenc la reticència dels pares de no venir amb transport públic. No se n'adonen que estan contaminant l'aire que respiraran els seus fills?

Quina alternativa els proposeu?

Treballar-ho des de les aules, explicant les maneres d'arribar amb transport públic i els seus avantatges. Hi ha molts trajectes que duren la meitat en transport públic que si vas amb el teu vehicle privat! També volem jugar la carta que els alumnes considerin que és més modern anar a l'escola amb transport públic.

El Govern ha intentat treure cotxes però s'ha trobat amb moltes resistències

És un tema de conscienciació. Aquest Govern ha posat les bases per començar a treballar. És el primer mandat que aposta fermament per disminuir la presència de cotxes a Barcelona. Però això ara podrà trigar 20 anys, no es pot fer en un sol mandat, cal treballar-ho a poc a poc.

Parlem de reciclatge, del "porta a porta"...

Estem molt contents perquè un any després ha augmentat molt el reciclatge, tot i que encara hi ha una assignatura pendent amb aquell 20% de persones que no vol reciclar per falta de consciència.

Anem acabant. Et veurem com a presidenta un mandat més?

Estic molt contenta d'haver estat presidenta de l'AV. Crec que l'hem canviat molt, que hem format un equip molt maco i vull continuar. Tinc ganes de presentar-me al següent mandat però ja veurem què passa, la gent decidirà.

Per què algú hauria de venir a l'Associació?

Si una persona viu al barri i el viu, gaudirà més si s'implica en les iniciatives que fem, que són molt maques, i no hi ha res millor que dedicar temps a fer del barri un lloc millor. ■

"No importa qui hi hagi a Sant Jaume perquè en tots els mandats les inversions en aquest districte són mínimes"

"El nostre problema ha estat el canvi constant de regidors. Hem hagut de començar de nou tres vegades"

"Ens ha sobtat la passivitat del Govern per investigar responsabilitats sobre la crema de l'Ateneu"

"Volem jugar la carta que els alumnes considerin que és més modern anar a l'escola amb transport públic"

"Hi ha una assignatura pendent amb aquell 20% de persones que no vol reciclar per falta de consciència"

ORO CREDIT BCN

OFRECEMOS EL MEJOR PRECIO DE TODA CATALUÑA

Compren tot tipus de joies: Noves, Semi-noves, Trencades, Lingots, Relotges, Protesis dentals...

Venem joies de segona mà com si fossin noves i si vols et canviem la teva joia vella per una nova. **ESTALVIA FINS A UN 60%**

Horari:

De dilluns a divendres: 10-20.30 h

Dissabte: 10-14 h (Solo Barcelona)

Barcelona: Av. República Argentina, 246 - tel. 93 176 59 18

Prat de Llobregat: Centre, 25 - tel. 93 179 14 19

Psicoteràpia per millorar la qualitat de vida

Pensat per a totes aquelles persones que pateixen malestar o patiment per problemes o dificultats emocionals i afectives, relacionals, sexuals, socials, laborals, i existencials.

Els problemes que tractem en teràpia poden manifestar-se en símptomes com ansietat, depressió, fòbies, estrès, inseguretat, baix rendiment laboral, trastorns del son, psicossomàtics, sexuals o de conducta. Som un equip de professionals que et podem ajudar qualsevol que sigui el teu malestar.

Rosa Nolla

Col·legiada núm. 16.199

Plaça Gal·la Plàcidia

08006 Barcelona

Tel. 625 409 463

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodellell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandaments de pàrquing

Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese

Instal·lació, canvi i reparació de panys

Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments

Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h, DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

BComú reivindica les polítiques executades de salut que “no es veuen però que són importants”

Joan Manuel de Llanoi Gemma Tarafa

CARME ROCAMORA

El Govern de plaça Sant Jaume va visitar el passat 7 de febrer Vil·la Urània mitjançant la seva comissionada de Salut, Gemma Tarafa, que va acostar les polítiques de salut que Barcelona en Comú ha aplicat durant aquest mandat a la ciutat. La comissionada va destacar la necessitat d'entendre les polítiques de salut amb una mirada transversal, vinculant-les amb altres àrees relacionades, com per exemple amb la mobilitat, i conseqüentment amb la contaminació, un dels factors que agreuja la salut dels barcelonins. Tarafa va reivindicar que han executat mesures de caire social, com el dentista municipal o el podòleg gratuït per a persones usuàries dels serveis socials, les quals va definir com polítiques importants però que no tenen gaire ressò mediàtic: “No es veuen però són importants”. En aquesta línia, va destacar la visió dels comuns sobre la salut: la necessitat de treballar sobre els determinants socials, no només des d'una perspectiva sanitària, sinó també tenint en compte aquells aspectes que fan que els ciutadans tinguin o no una millor salut, com per exemple, ser conscients que una persona que pateix un desnonament té més riscos a tenir malalties. També va remarcar l'augment de carrils bici i de transport per lluitar contra la contaminació i així repercutir positivament sobre la salut, i va parlar de la posada en marxa de Konsulta'm, centres d'atenció i suport psicològic per adolescents situats a tots els districtes de la ciutat.

Moltes d'aquestes polítiques han beneficiat, sobretot, els barris amb menys recursos, i poc a districtes com el de Sarrià – Sant Gervasi, fet que als assistents no els va molestar gaire, ja que entenen la necessitat de combatre les desigualtats entre barris. Així mateix, van convidar Tarafa a visitar més cops el barri per saber quines necessitats tenen; també li van demanar, entre d'altres coses, més activitats saludables a les zones verdes del districte. ■

Manuel Valls visita les Tres Torres en el seu ‘tourmalet’ a l'alcaldia

L'ALCALDABLE PER BARCELONA DEMANA UN MILLOR TRACTE CAP ALS VEÏNS I REIVINDICA INVERSIONS

SERGI ALEMANY

“Aquest serà el proper alcalde de Barcelona, perquè s'ha assegut a la mateixa cadira que l'Ada Colau.” Qui ho diu és un client del bar Mestres, al barri de les Tres Torres. Són quarts d'onze del matí d'un divendres de febrer i l'alcaldeable per Barcelona Manuel Valls, visita el que ell mateix anomena com un barri “preciós i molt barcelonès”. La primera parada és a la Biblioteca Clarà, per mostrar disconformitat amb uns horaris que costen d'entendre, i és que només obre dos matins a la setmana. Del costat de Valls no se separen en cap moment Pedro Miret, Mercè Escofet i Ivan Bello, els tres consellers de districte de Ciutadans. Miret, de fet, és qui li fa de cicerone pel barri.

La necessitat d'inversions en l'àmbit social

Mercat de les Tres Torres. El seu president, Eugenio Sanz, transmet a Valls la necessitat d'obrir el recinte al barri, lamentant no rebre una inversió econòmica des de la plaça Sant Jaume. “Ni un duro porque sois el barrio con mejor renta”, és la frase que fa servir Valls per criticar el pensament que s'atribueix sovint al consistori barceloní en relació a la zona alta de la ciutat. “Jo vull que dels barris del nord de Barcelona hi hagi un gran pla social: inversió per a la neteja, entreteniment de l'espai públic, una casa per a la gent gran, una escola bressol pública, i també visió estratègica perquè s'hi puguin instal·lar famílies joves amb nens”, detalla Valls. En passar per davant d'una parada de peix, al candidat li surt un “que maco!” observant un lluc farcit de gambes. L'exprimer ministre francès demostra sentir-se a gust dins d'aquest rectangle de joc i de fet destaca els mercats com un actiu de Barcelona. “No hi ha moltes ciutats amb 48 mercats”, apunta. Un cop a fora, Valls s'acosta al comerç ‘Bistec Barcelona’, on mostra cintura per parlar de vins argentins i aprofita per reivindicar “comerços de qualitat” pel barri. “Què seria de Barcelona sense barris amb un poder adquisitiu important, burgesia, empresaris, cultura, el Liceu, el Palau de la Música...? Alerta amb el discurs de menysprear a certs barris, que la seva gent també ha patit la crisi”, puntualitza. A la vegada, Valls opina que el que necessita aquest

© Sergi Alemany

Manuel Valls en la seva arribada al Centre Cívic Pere Pruna (a dalt), Valls saludant la propietària d'un comerç de les Tres Torres (a baix)

© Sergi Alemany

districte són “inversions que no resulten milionàries.”

Bicicletes i cablejat elèctric dels anys 60

“Feu una foto d'això pel reportatge, estarà molt bé”. És l'ordre de Valls al seu equip de gravació, i fa referència al cablejat elèctric visible al carrer de les Escoles Pies amb el carrer de Carrençà. “En ple segle XXI, això fa que sembli una ciutat dels anys 60”, apunta Valls. De la mà del president de l'Associació de Veïns de les Tres Torres, en Lluís Tusell, l'alcaldeable continua la ruta per la plaça Ferran Casablanques i enfilant el carrer Ganduxer. Aquí, un transportista parla pel mòbil i avisa a un company que “aquell francès que es presenta per alcalde de Barcelona, està pel barri”. Preguntem a Valls pels carrils bici de la ciutat i ens diu que “no eliminaré carrils en general, però sí els perillosos.” I el de Ganduxer? “Si es demostra que el ‘tourmalet’ és inútil com sembla, s'haurà de suprimir.” La comitiva de Valls arriba fins als Jardins del Doctor Roig i Raventós debatent sobre mobilitat sostenible. “Bicis i patinets elèctrics, amb cap i parlant amb les entitats, veïns i col·legis”,

apunta Valls, que és de l'opinió que “fer carrils bici per fer, és una ximpleria.”

L'anàlisi polític, a l'hora del vermut

Valls es mostra obert a parlar sobre els seus adversaris a les municipals, un cop arriba al bar Mandri (la Bonanova), que serà l'última parada de la seva ruta. Aquí llança el missatge que “els restauradors i comerciants sembla que són els enemics” de l'actual alcaldessa. Ens interromp el cambrer del bar al crit de “la berenjena que mereix la pena.” Dit i fet: alberginies, olives, patates braves i coca-cola zero per a Manuel Valls i els seus. “Com anem?”, pregunta un afiliat de Cs a Valls. “Anem molt bé, som el vot útil per fer fora a Ada Colau i l'independentisme”, respon l'alcaldeable, que afegeix que “Esquerra Republicana té en Maragall un candidat fluix.” Valls opina que Colau, però, anirà a buscar el vot d'Esquerra per sumar perquè “té molta gent enfadada als barris” i conclou que l'alcaldeable en el dia d'avui també farà un vot útil: “l'anti-Valls.” L'alcaldeable té clar el pitjor escenari, al seu entendre: “Si governen la ciutat els separatistes, tindrem un problema.” ■

ERC celebra primàries per escollir candidats de districte i s'acomiada del seu conseller

CARME ROCAMORA

Esquerra Republicana de Barcelona ha celebrat aquest passat cap de setmana un procés de primàries per escollir les persones que representaran el districte a la llista d'Ernest Maragall: a Sarrià – Sant Gervasi seran l'actual president del partit al districte, Oriol Carbonell, la secretària de la Dona, Josefina de Jesús, i el vicepresident, Francesco Zagnoni. A la jornada hi han participat l'alcalde i veí del districte Ernest Maragall i l'ara exconseller del partit a Sarrià – Sant Gervasi, Guillem Casals, a qui després de quatre anys treballant a nivell de districte, el seu partit li ha demanat que passi a formar part del gabinet del conseller d'Ensenyament Josep Bargalló, en qualitat d'assessor: "És un moment en què el país demana compromisos, i tot i que sap molt de greu no poder acabar el mandat, la feina a la Generalitat és incompatible amb seguir sent conseller."

Per a Casals, el més agraït ha estat "veure lluites honestes en el veïnat" i el que més greu li ha sabut són "els interessos ocults que dificulten avançar plegats". Tot i que deixa la conselleria, assegura

que continuarà estant present al barri com a veí, i diu que des que ha plegat, ha seguit parlant amb veïns i entitats per intentar donar un cop de mà: "La millor política és la que fem a prop de la gent, de la mà dels veïns i veïnes, per tant, segur que no marxo." El relleu l'agafa ara, i fins que hi hagi noves eleccions, la que va ser presidenta del partit al districte entre el 2010 i el 2015, Mercè Amat. Ella és intèrpret i traductora de professió, però també ha treballat en la vessant de partit com a assessora d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona entre els anys 2009 i 2015, i ha participat de la formació d'Òmnium Cultural al districte, de la qual actualment és membre de la junta. ■

© Sergi Alemany

Guillem Casals

Hereu aposta perquè els socialistes "siguin l'àrbitre que gestiona una tercera transició"

CARME ROCAMORA

L'exalcalde socialista de Barcelona entre l'any 2006 i 2011, Jordi Hereu, nascut a Sant Gervasi, va visitar l'altra dia la militància del districte en un acte d'anàlisi política celebrat al Teatre La Gleva, on va subratllar que el paper dels socialistes de cara a les eleccions municipals ha ser de "l'àrbitre que gestiona una tercera transició", que segons Hereu, és una etapa marcada per l'eclosió d'un 15-M personificat en Ada Colau i d'un català emprenyat, plasmat en l'independentisme.

"O som la gent moderada la que fa la transició o tot això que s'ha acumulat entrarà en una dinàmica destructiva", va alertar Hereu, que va apostar per gestionar els reptes de manera conjunta amb altres partits per tal de fer una gestió des de la diversitat, i va reivindicar el PSC com un actiu que "agafa peces trencades i les uneix", "no per homogeneïtzar, sinó perquè la unió, des de la diversitat, és la força."

Hereu va criticar que partits de Barcelona estiguin més preocupats

"pel que passa al conte de fades de Waterloo", que per com afrontar els reptes de la societat, com ara l'envel·liment o les desigualtats i així mateix, va criticar que Barcelona en Comú no hagi "generat un model de transformació de ciutat amb cap lideratge", va assegurar que l'alcaldeable per Esquerra Republicana, Ernest Maragall, s'aprofita del seu cognom per guanyar, i va apostar pel seu candidat, Jaume Collboni, "per aixecar la bandera de Barcelona. Una bandera que comparirà amb la gent". ■

© Sergi Alemany

Jordi Hereu

Veïns de Vallvidrera ocupen una casa on s'hi vol fer un hotel de luxe

DISTRICTE PRESSIONA SANT JAUME PER ACONSEGUIR LA CATALOGACIÓ DE L'EDIFICI

CARME ROCAMORA

Quan només s'havien complert dos dies del desallotjament del Casal Popular La Tecla, una nova ocupació es produïa al districte. En aquest cas l'escenari es traslladava a la zona de muntanya, on el dissabte 2 de març veïns de Vallvidrera van entrar a l'antiga residència d'avis, la Llar Betània (carrer Mont Orsà 31) per quedar-s'hi i desenvolupar un projecte que han batejat amb el nom de Casa Buenos Aires.

No és el primer cop que l'edifici, que és propietat de la congregació religiosa dels Pares Paüls, està en el punt de mira del veïnat. Ara fa tres anys, i "partint de la falta d'espais per a joves i grans", un grup va presentar un projecte de cohabitatge a la llar, en desús des de fa 7 anys, però la congregació va rebutjar la proposta del veïnat de comprar-lo per més de 2 milions d'euros.

Un hotel per xeics àrabs

Ara, el motiu que ha mogut els veïns a fer l'ocupació, han estat les sospites que l'edifici es converteixi en un hotel de luxe, atès que

sobre la taula hi ha l'opció, segons els veïns, de construir un hotel a la zona per a xeics àrabs, amb piscina i golf, que al seu parer "fomentaria encara més la gentrificació."

"Hem decidit recuperar l'edifici per mantenir-lo com a patrimoni històric de Vallvidrera, crear un projecte d'habitatge comunitari i obrir-lo a totes les veïnes del barri", han dit els ocupants, que han criticat que l'Església "ha demostrat que prefereix especular i treure el màxim benefici econòmic possible." Amb aquesta acció, diuen voler evitar que el projecte faci del poble de Vallvidrera un aparador turístic, així com donar resposta "a les dificultats per accedir a un habitatge digne."

La portaveu de la Casa Buenos Aires, Eulàlia Castelló, ha explicat a *El Jardí* que aquests primers dies el grup d'ocupants mantindrà la casa tancada —tot i que tot-hom que vulgui s'hi pot acostar a saludar— per garantir que no els fan fora, i més endavant, i després d'un procés de socialització amb els veïns, l'obriran a tot el veïnat amb la intenció que serveixi tant d'habitatge comunitari com d'equipament

públic: "Aquest projecte no té cap sentit si no compta amb el recolzament del veïnat."

Districte vol catalogar l'edifici

Un dia després de l'ocupació, el conseller de BComú, Joan Manel del Llano, es va reunir amb els ocupants per conèixer les seves intencions i explicar-los en quin procés es troba l'edifici, i els van confirmar que hi ha en tràmit un expedient de llicència per fer un hotel, tot i que està aturat provisionalment perquè s'està estudiant "amb deteniment."

El conseller ha explicat a *El Jardí* que des de Districte ja fa temps que van demanar a Patrimoni de l'Ajuntament un informe de l'edifici per valorar la seva catalogació per tal de garantir la seva estructura i herència modernista: "Som partidaris de protegir al màxim l'edifici, i per això hem treballat perquè s'iniciï aquest informe de valoració i ara, que s'agilitzi tant com sigui possible." Així, segons com evolucioni el procés de catalogació, el projecte podria ser diferent al que s'està plantejant actualment.

MOBILITZACIONS

© Sergi Alemany

Aquest episodi recorda inevitablement el succeït a les casetes d'Encarnació de Gràcia, on una promotora hi volia construir pisos de luxe i el veïnat organitzat va forçar a l'Ajuntament a adquirir el compromís de comprar les finques i catalogar les casetes. Preguntat Del Llano sobre si contemplan l'adquisició municipal de la Llar Betània, per així garantir la seva aparença actual, s'ha decantat per no posicionar-se.

Des de la Casa Buenos Aires han agraït que Districte s'hagi reunit amb ells amb rapidesa, tot i que han alertat que els processos de catalogació es poden allargar durant molt de temps i per tant, en qual-sevol moment es podria derribar la casa, i per això seguiran garantint que en tot moment hi hagi algú per impedir-ho. ■

MOSSOS D'ESQUADRA

Modalitats d'estafa telefònica o informàtica

XAVIER BONED

Els darrers mesos s'han tornat a detectar a la ciutat de Barcelona diversos casos on un estafador es fa passar per advocat o policia i demana diners per alliberar algun fill

que està suposadament detingut. L'engany comença amb una trucada a casa: la persona que es fa passar per advocat o policia explica que el fill o filla de la víctima està a comisaria i demana diners per al rescat. Les quantitats oscil·len, però en alguns casos han arribat a demanar 70.000 euros. Alguns dies s'han rebut diverses trucades al 112 en què es denunciaven aquests intents d'estafa i s'explicava que els donaven facilitats per aconseguir els diners i fer el pagament. En alguns casos, els estafadors, han arribat a proposar que un missatger vagi a recollir-los. Tot i que la majoria de ciutadans sospiten d'aquestes trucades i les denuncien, som coneixedors que en alguna ocasió alguna persona gran ha caigut en el parany. Si rebreu una trucada d'aquest tipus, contacteu amb el telèfon d'emergències 112 per informar i aviseu els vostres familiars i coneguts del que us ha passat perquè també es posin en alerta. Ni la policia, ni els òrgans judicials o administratius demanen mai diners a través de trucades telefòniques: sota cap concepte.

Hi ha una altra modalitat d'estafa fraudulenta, que es duu a terme mitjançant trucades amb origen fora de l'estat espanyol. El *modus operandi* és molt senzill: durant la nit, fan una trucada curta (de només un to) des d'un país estranger. La víctima, pel matí, en veure la trucada perduda, la retorna. És llavors quan es produeix l'estafa: aquesta trucada és redreçada a un servei de tarificació especial que cobra preus alts per l'establiment de trucades i per minut. Per evitar aquesta estafa, cal ser prudents. Davant una trucada perduda des d'un número estranger (són els que comencen amb un +), cal plantejar-se si espereu una trucada des d'aquell país. Si no hi ha motiu per rebre-la, no retorneu la trucada. Fins ara s'han reportat trucades, entre d'altres, dels països següents: Albània (+355), Costa de Marfil (+225), Ghana (+233) o Nigèria (+234), Somàlia (+252), i també de Letònia (+371), Lituània (+370) o Tunísia (+216). L'elecció dels telèfons als que truquen és aleatòria o mitjançant bases de dades obtingudes de manera il·legítima. És important no retornar la trucada per evitar validar el número de telèfon.

En l'àmbit de la informàtica us posem en alerta sobre un fals servei de suport tècnic de Microsoft que, mitjançant diverses estratagemes, com una trucada telefònica, l'enviament de correus electrònics, la publicació en pàgines web o, també, per l'aparició sobtada d'elements o finestres emergents a la pantalla, s'intenta enganyar els usuaris fent-se passar per la empresa Microsoft o una empresa de seguretat informàtica amb l'objectiu final d'aconseguir, mitjançant l'estafa, diners de les víctimes. La finalitat del l'engany és convèncer la víctima per accedir en remot al seu PC i instal·lar un programa espia (spyware) o qualsevol altre tipus de programari maliciós demanant que l'usuari pagui pel suport tècnic facilitant les dades bancàries o la targeta de crèdit. Si creieu que us volen estafar, o us han estafat, truqueu al 112. ■

ENERGIA DELS EDIFICIS

Tots deixem empremta

GLÒRIA VILALTA

Tots deixem empremta en tot i tot deixa empremta en nosaltres. Sempre interaccionem amb l'entorn. El nostre cos reacciona a la temperatura externa (suem o tremolem), a la llum (els nostres ulls s'acomoden), a la qualitat de l'aire (la humitat, el nivell d'oxigen...), i a molts altres

aspectes. En molts casos en som conscients, però en molts d'altres es tracta d'una resposta automàtica i inconscient.

Coneixem el moment en què deixem una petjada —una empremta— en la neu verge. També en la sorra que hi ha vora el mar, o en el fang que estem modelant. Aquestes són empremtes físiques molt fàcils de veure. Però hi ha molt més que el què el que percebem amb la vista, l'oïda o els altres sentits. La percepció o la reacció que tenim davant d'una persona que acabem de conèixer, per exemple, no es pot explicar només amb una vivència racional. Al primer cop d'ull o primera paraula, ens arriba molt més que allò que veiem o sentim. Sovint fins i tot tenim ja una reacció d'atracció o de rebuig, i ni tan sols ha passat un minut. Com sempre, la realitat és molt més del que sembla o del que podem experimentar físicament.

Hi ha interaccions, doncs, més profundes i duradores que del que ens sembla al primer cop d'ull. Continuant amb les relacions personals, després d'estar un minut o unes hores amb una persona, recordem una frase, un somriure, una emoció... Aquella persona ha deixat una empremta en nosaltres.

Aquesta empremta, agradable o no, queda, igual que queda una pel·lícula, un llibre, o una vivència. Queda en la nostra memòria conscient i inconscient. Es tracta d'una informació que queda gravada en nosaltres. Podem dir que és una petjada energètica (una vibració o energia no és més que una informació). No la podem veure, però la podem sentir, i això no la fa menys real.

Aquesta empremta energètica la tenim amb les persones, amb les experiències i també amb els objectes o els espais, ja que aquests també interaccionen energèticament amb nosaltres.

La cultura popular té frases molt sàvies, com l'expressió "aquest ambient està carregat". Carregat de què? Doncs de l'energia de tot el que està ocupant (o ha ocupat) l'espai, viu o mort. Sovint n'hi ha prou obrint les finestres i deixant que corri l'aire i entri el sol, però no sempre és suficient.

A vegades cal una neteja més profunda, amb sal, aigua, minerals, plantes, encens, espelmes, llum, Reiki o el que faci falta segons el cas. Sovint és necessari quan hi ha un canvi de propietari o inquilí, després d'unes obres o d'un robatori, o quan hi ha hagut molta tensió o patiment (malalties, discussions, morts...).

És important mantenir el nostre espai, llar o lloc de treball en condicions energètiques òptimes, i una d'aquestes condicions és que estigui net d'altres empremtes o d'accions repetides que no són beneficioses.

L'espai importa. Tinguem cura del nostre espai i tindrem cura de nosaltres. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA DE PROFESSION I METGE DE VOCACIÓ

ARQUITECTURA

Habitatges al carrer compositor Bach 18

JAUME DE OLEZA

Al carrer compositor Bach, gairebé a la cruïlla amb el carrer Calvet, al número 18, destaca un edifici d'habitatges que a primera vista crida l'atenció per la seva façana. Una façana que es distingeix per una gelosia, que conjuntament amb unes grans persianes

corredisses li donen un aspecte singular pel que fa als edificis adjacents. Aquest edifici està projectat pel conegut arquitecte Ricard Bofill, que el va construir l'any 1960. Es tracta d'un edifici d'habitatges entre mitgeres catalogat com a bé d'interès local des de l'any 2000, i representa una de les primeres obres de quan Bofill va fundar el Taller d'Arquitectura i Urbanisme un cop va haver acabat la carrera.

Una de les característiques més destacables d'aquesta edificació és la composició i forma en la distribució dels habitatges, que com a conseqüència d'unir en un de sol els clàssics patis interiors que hi ha en aquest tipus d'edificis, aconsegueix integrar a la façana posterior un gran espai a l'aire lliure obert a l'interior del pati d'illa. És una solució que aporta una configuració molt peculiar en la distribució dels pisos. La façana del carrer està ben conservada i representa una fascinació del seu autor pels materials, una composició abstracta en la qual la gelosia, les persianes i la barana de fusta, assumeixen el protagonisme del disseny, fet que aconsegueix un conjunt harmoniós i de presència senyorial. Darrere de la gelosia hi trobem el menjador, una estratègia que dota aquest espai d'un escenari complex de llums i ombres. Una proposta molt arrelada a la nostra tradició, en la qual el control de la llum ha estat present sempre en la història de l'arquitectura mediterrània.

Ricard Bofill és un dels arquitectes catalans més distingits i és molt conegut per haver dissenyat molts dels projectes més significatius de la nostra ciutat, com són l'aeroport, l'edifici Vela i el Walden 7, entre d'altres, a més de gran quantitat de projectes Internacionals. És de destacar el projecte de la seva coneguda oficina-habitatge, ubicada al municipi de Sant Just Desvern, una antiga fàbrica on les sitges existents es reutilitzen com a sales de treball. Un lloc amb cert caràcter escènic que el mateix Bofill defineix en la seva web, com "viure en un entorn en què es va originar la revolució industrial". ■

JAUME DE OLEZA
ARQUITECTE
WWW.CWORK.CAT

El CDR el Farró contra el judici

EL JARDÍ

La mateixa setmana que ha començat el judici contra els polítics catalans, el CDR del Farró ha aplegat prop d'un centenar de persones del districte pels carrers del barri, que han passejat un taüt que simbolitzava la mort de la democràcia. La concentració, durant la qual l'actriu Mont Plans ha llegit diversos poemes a la plaça Molina, ha fet una marxa pels carrers d'Alfons XII, Sant Elies i Santjoanistes, fins a la plaça de Mañé i Flaquer, on s'ha cantat Els Segadors. ■

ELENA BULET

Poques vegades hi ha reunions de veïns del districte a les 6.30 h del matí al carrer d'Hort de la Vila. Ara bé, el passat 21 de febrer el districte va viure una jornada diferent que trencava amb la rutina quotidiana. Es va convocar una vaga general a tot Catalunya per reivindicar drets socials pels ciutadans i l'autodeterminació del territori. La vaga estava convocada per la Intersindical i va rebre el suport de partits polítics i entitats sobiranistes. Arreu de Catalunya es van programar diverses mobilitzacions, tant al matí com a la tarda.

Al districte, els Comitès de Defensa de la República (CDR) de Sarrià – Sant Gervasi van convocar un esmorzar popular a les 6.30 h del matí. Des d'aquella hora es van viure tensions amb els Mossos d'Esquadra, ja que els manifestants es proposaven tallar la Via Augusta com a senyal de protesta. Després d'un canvi de posició cap a la ronda de Dalt, els manifestants van tornar a la Via Augusta acompanyats pels Mossos. Seguien les tensions: va haver-hi dues identificacions i

alguna càrrega, fins que els manifestants van moure la taula de l'esmorzar de la calçada a la vorera. Aleshores, van treure dolços preparats a casa i xocolata calenta. Hi havia aproximadament una cinquantena de manifestants de diverses generacions, una mostra de la transversalitat de la protesta. Durant l'esmorzar, els mossos van tallar part de la Via Augusta per vigilar l'esdeveniment.

Després de l'àpat, es va organitzar una columna per baixar fins a la convocatòria de plaça Urquinaona. Ara bé, els mossos van encapsular els manifestants al carrer de Mañé i Flaquer per tal d'evitar que la columna tallés algun carril. A través d'un diàleg entre les dues parts, durant el qual hi va haver una identificació més, es va acordar el descens de la manifestació

fins al centre. La columna dels CDRs va baixar per Via Augusta i Balmes (carrils de circulació tallats) per arribar a plaça Urquinaona. Es van sentir crits de "llibertat presos polítics" i de "vaga general". La columna de la tarda, en canvi, va transcórrer sense dificultats. Tampoc hi va haver presència policial. Els manifestants es van concentrar a plaça Molina i d'allà van baixar fins a l'avinguda Diagonal. Al voltant de les 19 h arribaven a passeig de Gràcia, on hi havia l'escenari per fer els parlaments que tancaven la jornada de vaga.

La vaga va tenir un seguiment desigual als diversos barris del districte. Si bé s'hi van adherir alguns establiments i serveis, en general no es va alterar en excés la normalitat d'un dia laborable. Espais culturals com la Casa Orlandai o el Centre Cívic de Sarrià no van obrir o ho van fer parcialment. La majoria de parades dels mercats estaven obertes. En concret, les afectacions van ser molt menys notòries en els barris de Sant Gervasi. L'únic esdeveniment inusual va ser un menor trànsit de vehicles. ■

Desallotgen La Tecla i els seus membres asseguren que continuaran l'activitat

CARME ROCAMORA

Una de les primeres coses que vaig fer quan va néixer el Casal Popular La Tecla, va ser demanar el perquè del nom, i és que quan els joves van ocupar aquesta abandonada seu bancària l'abril del 2016, s'hi van trobar un piano. Què feia un piano enmig d'un Banco Santander? De teories, n'hi ha moltes, però l'instrument es va convertir en un objecte emblemàtic que va donar nom al casal i inspiració al seu logotip. I el seguirà donant per molt de temps, ja que els membres del casal asseguren que seguiran desenvolupant el seu projecte social i de teixit de barri "allà on sigui".

El matí de l'últim dia de febrer, i sense previ avís, la comitiva judicial del Banco Santander, propietaris del local situat a la cruïlla entre el carrer Balmes i Bertran, acompanyats de Mossos d'Esquadra, va canviar els panys de totes les portes de La Tecla per impedir que els joves poguessin tornar a entrar, una acció que s'ha seguit perllongant amb més blindaments i reforçaments de portes aquests primers dies de març.

La resposta va ser immediata: una cinquantena de persones, del barri i de fora, i d'edats diverses, es va acostar al lloc per protestar contra el desallotjament, i també membres del Govern del districte van treure el cap per mediar entre la propietat i els joves, i acordar un dia perquè els segons puguin anar a recollir les seves coses.

Si és més que sabut que les ocupacions no causen empatia a una part força considerable de la població —com l'hauria de causar! Si vivim en un món capitalista on l'especulació és una realitat que molts assumeixen amb resignació o amb indiferència!—, el que és inqüestionable és que el que han construït aquests joves en aquest lloc és, en essència, una de les millors maneres d'il·lustrar el que és "fer barri."

'No tenim lloc'

L'ocupació no es va produir en va. Un temps enrere joves del districte es van organitzar amb la plataforma 'No tenim lloc' per reclamar un espai, on poder ser, precisament, joves. Un espai que mai no va arribar i en conseqüència, l'abril de 2016, s'ocupava aquest local

que ràpidament va esdevenir un aixopluc per caus, espais, comitès de vaga com la del 8M, per a la Pira Feminista, per l'organització de Festes Majors Alternatives, i també per dur a terme activitats: projecció de pel·lícules, xerrades, tardes de lectura o jocs de taula, mercats solidaris... i, evidentment —són joves!—, per bastir un espai d'oci nocturn alternatiu, farcit de sessions de música reivindicativa, amb jam sessions i nits de reggae i ska.

Potser aquestes últimes coses han pogut ser un dels factors que hagi pogut fer enfadar algun veí, per sorolls fora d'hores, tot i que la tònica general escollida als voltants del casal és d'acceptació, indiferència, o bé d'admiració, i els joves, per evitar problemes, van decidir posar un horari màxim d'obertura de les 23 hores.

Durant aquest temps els joves l'han pintat. Li han corregit goteres, han amagat el seu cablejat, i bàsicament,

l'han cuidat per fer-lo un lloc més habitable i vivible. No saben ara què passarà. No saben si tornaran a entrar o si la propietat té algun pla o intenció de tornar a tancar aquest espai 20 anys més. El que sí saben, i així ho van reivindicar més d'un centenar de persones la mateixa nit en que es va produir el desallotjament en una manifestació que va anar des de plaça Joaquim Folguera fins plaça del Consell de la Vila, és que "si toquen La Tecla, el barri desperta", ni que sigui en aquest banc o en un altre lloc on només calgui adaptar l'attrezzo, els joves seguiran desenvolupant aquest projecte social, que sense cap dubte, hagi agradat o molestat més o menys, ha estat una lliçó d'autoorganització i de plantar cara a l'especulació salvatge en un barri on molt veïnat està sent expulsat. Ha estat una lliçó de desmuntar un sistema, però sobretot, de construir-ne un de nou. ■

Més de 100 persones s'han manifestat en una marxa que ha començat a la plaça Joaquim Folguera i ha acabat a la plaça del Consell de la Vila

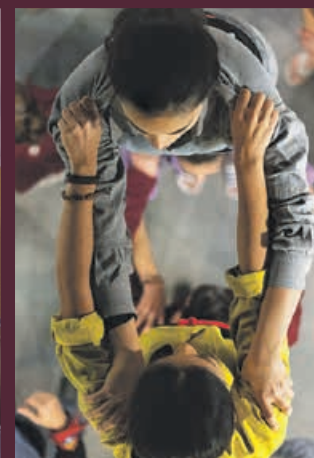
El pom de dalt (dosos, acotxador i enxaneta) són els darrers tres pisos de tots els castells, exceptuant els pilars. Sempre el forma la canalla, els infants de la colla. L'Àlex és el president de la colla i també pare de la Lola, que està a canalla. Explica com ho viuen a casa: "el fet que formi part d'un col·lectiu basat en l'esforç, que treballa per un objectiu comú i on ella té un paper és una formació per la seva persona".

CASTELLERS DE SARRIÀ: fent pinya, fent vila

ELENA BULET (@elenabulet)

El món casteller és un món que apassiona. "Pel sentiment de pertinença al grup, pel que som capaços de fer i per la unió que això suposa", explica el Porta, casteller des de fa poc més d'un any. Els Castellers de Sarrià van néixer la tardor del 1999, però va haver-hi diverses dissolucions i refundacions fins al novembre del 2016. Des d'aleshores, la colla s'ha consolidat com una part més del teixit associatiu de Sarrià. Una de les particularitats dels Castellers de Sarrià és la seva voluntat d'integració i formació conjunta. En aquest sentit, la Mariona, la cap de colla, apunta que "un dels objectius és que tothom aprengui el màxim nombre de posicions possibles"

Els castells es poden agrupar de diverses maneres. Segons l'alçada, el nombre de castellers per pis o l'estructura de la base. Així doncs, un castell de sis pisos amb tres persones a cada pis és un tres de sis. Si a sobre de la pinya (base) hi hagués una segona pinya més reduïda, diríem que porta folre i una tercera pinya serien manilles.

A més de fer castells, l'Ivan també fa salsa. Quan balla li agrada saber tots els rols. En entrar a la colla, també ho va aplicar als castells: "Si saps el que se sent estant a dalt i a baix, pots fer sentir millor l'altra persona", explica.

Fer castells és un art. És una activitat cultural que implica un esforç físic característic dels esports. I els "empetxinats" de Sarrià (per la petxina que porten a la camisa) en són plenament conscients. De fet, fan estiraments per evitar lesions abans de començar els assajos.

El color característic dels castellers de Sarrià és el grana. Tot i que s'ha heretat de l'antiga colla, aquests ja el van escollir perquè és un color molt present a Sarrià. De fet, apareix com a fons de la bandera de Santa Eulàlia, patrona històrica de Sarrià.

Darrere de tota colla castellera hi ha diverses comissions que en gestionen l'organització. Les més importants són la de junta i la de tècnica. Les persones de junta s'encarreguen de la part comunicativa, administrativa i econòmica de la colla. Les de tècnica, en canvi, realitzen tasques de formació i gestió dels assajos.

Fotografies: ©Elena Bulet, ©Martí Bech (d'esquerra a dreta i de dalt a baix, EB: 1-12, MB: 13 i 14)

Desperta't amb dents noves

A la Unitat de Sedació Dental del Grup Dr. Bladé ja és possible reemplaçar les dents en una sola sessió mentre el pacient descansa

Alguna vegada heu somiat o pensat que us treien les dents, us en posaven de noves mentre dormíeu i us despertàveu amb un somriure espectacular?

Gràcies als avenços tecnològics en implantologia dental, avui es fan tractaments ràpids, indolors i de màxima qualitat. Generalment calen uns quants mesos per tenir dents fixes. Tanmateix, avui a la Unitat de Sedació Dental de l'Hospital El Pilar, podeu complir els vostres somnis amb èxit en una sola sessió. Les dents que es col·loquen el mateix dia de la intervenció són dents fixes, tot i que no són les definitives, ja podrà beneficiar-se des del mateix dia d'una major qualitat de vida, seguretat i comoditat. El pacient no haurà d'anar en cap moment amb dents de posar i treure o amb una pròtesi amovible.

Amb la utilització de les tècniques de sedació més avançades, tot el procés es porta a terme evitant el dolor i les molèsties que suposen els implants dentals. En una única sessió tindreu les dents noves sense interrompre la vostra activitat quotidiana habitual.

Estarà en un estat de relaxació profunda sense que noti res en cap moment. En Joaquín va anar a la consulta del Dr. Bladé i afirma

que "no vaig sentir cap dolor, ni durant ni després. Ho recomanaria a tothom". En aquest sentit, una altra pacient, la Maribel, afegeix: "Va ser sorprenent, no em va fer gens de mal".

Per portar a terme el tractament, el primer és fer un estudi exhaustiu, mitjançant un TAC en 3D de la vostra boca. Aquestes proves d'imatge ens ajuden a comprendre i predir en quin lloc exacte hem de col·locar els implants. Tot això sense haver de fer empelts, per la qual cosa evita les complicacions i abarateix el procediment. De fet, seguim una tècnica innovadora de cirurgia guiada per ordinador que proporciona una cirurgia molt poc invasiva. Després de la intervenció tan sols tindreu una lleugera inflamació, que sempre estarà controlada gràcies a la medicació que us prescriurem. Per aconseguir l'èxit és molt important tant la planificació com la coordinació d'un equip mèdic qualificat, multidisciplinari i amb summa experiència en implantologia dental. A la nostra unitat dental hi intervenen els següents professionals: el Dr. Joan Bladé i la Dra. Natalia Barluenga (implantologia i esteticadental); el Dr. Dídac Satorra (cirurgia oral i periodoncia); Dra. Ester López (endodoncia i

La Unitat de Sedació Dental del Grup del Dr. Bladé, davant de l'Hospital El Pilar

.....
Una innovadora tècnica de cirurgia, guiada per ordinador, proporciona un tractament complet molt poc invasiu.

pròtesis dental) i els Drs. Victoria Alonso i David Martínez (metges, anestesiastes).

El cost del tractament és menor del que us pugueu imaginar, perquè heu de tenir en compte l'estalvi de diners i de temps en comparació amb les nombroses visites a la clínica dental dels tractaments

tradicionals. A més, amb aquesta tècnica no cal fer processos quirúrgics de regeneració del seu os, cosa que també suposa un bon estalvi sobre el cost final. En qualsevol cas, abans de començar el tractament us donarem un pressupost detallat, personalitzat i sense cap compromís per part vostra.

MÉS INFORMACIÓ GRUP DR. BLADÉ

www.bladegrup.com
Info@bladegrup.com
Tel: 934 880 357

Hospital el Pilar
C/ Balmes 271, pl.1ª despatx 8
08006 Barcelona
Tel: 93488 03 57

Les Corts
C/ Numància 94-96, baixos
08029 Barcelona
Tel.: 93 405 29 29

Eixample
C/ València 247, baixos
08007 Barcelona
Tel.: 93 405 30 00

www.bladegrup.com/tratamientos/implantes-dentales/de-un-solo-dia/

“Ajudeu-me a viure sense consumir”

A NARCÒTICS ANÒNIMS LA PROPIA EXPERIÈNCIA DELS MÉS VETERANS ÉS LA QUE AJUDA ALS NOUINGUTS A AFRONTAR LA DROGOADDICCIÓ

CARME ROCAMORA

“Jo era un nen amb una família disfuncional i una situació econòmica bona, on se’m consentia tot. Ho tenia tot, tret d’afecte.” Així em respon l’E (no en descobrirem la identitat) a la típica pregunta de qui eres tu de petit. En el moment de fer aquesta entrevista porta més de 24 hores net. “No vull que posis quant temps porto. Per mi són 24 hores, felices.”

Nascut en un dels barris del districte que mantindré en l’anonimat, es va criar en diferents escoles de renom, tot i que el pas per aquestes centres no va ser, precisament alegre. Recorda com de molt petit, a casa, es tancava dins l’habitació i jugava hores i hores sol creant-se un món paral·lel. “Era molt introvertit i em sentia diferent a la resta.” Tenia vergonya, por del que pensarien d’ell i per afrontar tot això “comprava a la gent”, els donava tot el que tenia perquè creia que era l’única manera d’apropar-se i tenir algú al seu costat.

“Als 14 anys, quan per primera vegada cau a les meves mans la droga, el primer porro, descobreixo la pedra filosofal.” Aquell dia l’E va ser capaç de fer riure a la gent, es va inhibir i es va atrevir a parlar amb alguna noia, cosa que mai havia fet abans per voluntat pròpia, i va pensar que això, aquell porro, era “de puta mare.” Li permetia deixar totes les seves pors de banda i ser com la resta. I evidentment, va pensar, si un porro havia

aconseguit això, una droga més dura, potser faria un efecte encara més satisfactori. Així va començar la seva vida que l’acompanyaria més de 30 anys. “Ja era addicte.”

“Amb 7 anys vaig agafar un coma etílic”
“Ningú em va explicar mai la part dolenta de les drogues, només vaig entendre la romàntica. Ningú em va explicar que em podrien destrossar la vida”. Així van passar els anys i l’E va seguir consumint i va assolir un dels seus somnis, que era ser discjòquei en bars de Barcelona, però sobretot tenia molt clar que, per seguir en aquesta bombolla, no podia deixar de consumir, perquè sinó tornaria a ser aquell nen que tenia tanta por.

“De nen ho tenia tot, tret d’afecte”

De cop, afinem memòria. Anem més enrere. Una mica més. Tenia 7 anys. Unes festes al poble, recorda: “Vam comprar unes botelles per fer broma amb els amics. Ells van fer quatre glops, jo em vaig beure dues botelles. Amb 7 anys, vaig agafar un coma etílic”. Tot havia començat molt abans.

Tornar a l’habitació

L’E ja era addicte, ho reconeix, tot i que evidentment no ho sabia. I seguia amb la seva vida, consumint setmanalment, sortint de festa per bars de Barcelona... Però van passar uns anys i “no sé com, vaig tornar a aquella habitació” on de petit havia passat hores en un món paral·lel. Tornava a estar allà tancat, en una sala consumint

tot el dia. Sense menjar. Sense poder treballar. “Tancat com una rata”. No sap ni sabrà mai com va arribar a aquella situació, només recorda que tot era un fracàs perquè tenia molta por a l’èxit. “Les drogues em van treure tots els somnis”. Tot es va anar diluint i va quedar tancat, es va casar, es va divorciar, va tenir un fill, el va abandonar. I llavors la mare, aquella que no li havia donat afecte de petit, el va portar a Narcòtics Anònims (NA).

Felices 24 hores net!

Assistim a una sala que cedeix d’una forma més assequible una petita parròquia de Galvany per reunir-se. Primer som 5, però acaben arribant més persones i acabem sent 15. Les converses oscil·len entre com ha anat el dia d’avui i quants dies fa que estan nets (sense consumir). Una sola norma: si avui has consumit, no pots parlar. L’ambient es converteix en una rotllana on es comparteixen energies, on es pot parlar lliurement de les situacions personals, de com la droga, per exemple, t’ha portat a ser rebutjat per la teva família, t’ha tancat dins d’un cercle, i quan ho verbalitzes, et treus un pes de sobre i comparteixes la felicitat de portar 24 hores net. Arriba una noia, és el segon dia que assisteix a una de les d’aquestes reunions que organitza Narcòtics Anònims (NA). És benvinguda, és abraçada i animada per tot un grup de persones addictes, perquè mai ho deixaran de ser, que s’ajuden entre elles. Sense serveis socials. Sense treballadors professionals. La pròpia experiència d’alguns més veterans en l’abandó de la droga és el que ajuda altres a deixar-les. Sense obligacions ni compromisos. Qui vol anar a la sessió,

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa’t de tot el que passa als barris del districte dia a dia, consulta l’agenda d’activitats, visita els articles que publiquem al web i accedeix a l’hemeroteca amb un sol clic!

pot. Les portes són obertes. Com aquesta sessió que es fa a Galvany, se'n fan múltiples arreu de Barcelona, però també del món. És una associació sense ànim de lucre que es dedica de manera concreta a això.

Tornem amb l'E. "El primer dia que arribo a NA no li dono importància. No era conscient que tenia

un problema. La meva distorsió era tan bèstia que em pensava

que tothom consumia. Un dia a les quatre de la matinada vaig anar a picar a una veïna de 80 anys, convençut que tenia alguna cosa per donar-me", en definitiva, pensava que si ell era així, tothom era així.

La primera posada en contacte amb l'associació no va ser l'abandó definitiu de les drogues per part de l'E, que abans de deixar de consumir va acabar tenint cinc infarts cerebrals. "Les drogues em provocaven incapacitat per afrontar els problemes. Em van dir que havia patit cinc infarts cerebrals i me'n vaig anar a dormir esperant que a l'endemà ho hagués somiat, i prou. Al dia següent, quan em vaig despertar, el primer que vaig fer va ser consumir".

Llavors va anar a l'hospital i el van ingressar, el van tenir més d'un mes fent proves i cap metge entenia com podia seguir viu després de tots aquests infarts. No n'hi vahaver prou, va seguir consumint, i un dia se li va obturar la caròtida, se li va fer una placa, i també, de forma miraculosa, va pujar sang al cervell i va revifar. "Va ser l'última vegada que vaig consumir".

"Ajudeu-me a viure sense consumir"

Era l'hora de sortir de l'hospital, i la por, una vegada més, va acompanyar l'E. Abans de sortir, el metge el va alertar que una ratlla més el mataria. "Com havia de viure ara, després de 30 anys consumint? Com es fa això?" En aquest moment recorda aquell dia en què va conèixer un grup de persones que parlaven de com afrontar la vida havent deixat la droga. Es va planar de nou a una reunió de NA i va dir:

"Ajudeu-me a viure sense consumir, perquè jo no en sé". I des de llavors, segueix assistint a aquestes reunions per, dia a dia, aprendre a viure.

L'E ho tenia clar. O assistia a aquestes reunions o l'ingressaven a l'hospital Sant Pau, on no volia anar de cap manera.

"No em vaig sentir ben tractat pels psiquiatres d'allà, que em tractaven com un ionqui. Jo ho era, sí, però no calia que em tractessin malament".

Li pregunto si mai va pensar en deixar d'anar a les reunions. "No. Tenia tanta por de morir, que sabia que necessitava aquella gent que portava 20 anys, o 15, o 1 any sense consumir". Ell mai havia pagat una factura, no havia pagat lloguer, no s'havia fet càrrec del seu fill i dins del grup va aprendre a viure i responsabilitzar-se de totes aquestes coses.

"Vaig començar a anar a reunions cada dia. Matí i tarda. Tenia clar que a casa no m'hi podia estar i que tampoc em podia relacionar amb gent del passat. La gent de NA va ser la meva nova gent".

"M'havia rendit"

"Quan estàs a NA es parla de rendició, una cosa que jo no podia entendre. Jo no estava rendit, estava resignat per no saber viure sense la droga." Però arriba un dia que s'ensorra. Un dimarts, a les 11 del matí, l'E trenca a plorar enmig d'una reunió i no pot parar. "Lloras porque no sabes lo que te está pasando", li va dir una veu que avui en dia és la seva parella i la persona que més l'ha ajudat dins de NA. "Aquell dia ho vaig entendre tot. M'havia rendit." L'E va entendre que havia passat del "no puc consumir més" al "no vull consumir més". Va entendre que s'havia rendit a les ganes de consumir. Que no volia tornar a viure mai més d'aquella manera, que a partir d'ara volia ser una persona productiva.

"Des de llavors la meua vida ha canviat una barbaritat: he recuperat el fill que vaig abandonar, puc treballar, visc sol i pago

les meves factures, tinc una parella que estimo moltíssim, tinc molts amics i també gent dins de NA que em demana ajuda a mi!" Per l'E això era impensable. "Com podia ser que jo pogués servir per ajudar a algú, quan jo abans ho destruïa tot?"

"Em queden molts regals per viure"

Un dels passos que estipula la recuperació a NA, el novè, és demanar perdó a les persones a qui s'ha fet mal. L'E recorda com va quedar amb un amic seu de tota la vida al qual havia deixat de banda. En retrobar-se, aquest amic li va dir: "Fa 15 anys que t'estic esperant". L'E va considerar això com un regal. "No puc deixar aquest camí. Sé que em queden molts regals per viure", es va dir a si mateix. Aquest aprenentatge és el que fa a l'E seguir assistint a les reunions de NA setmanalment. Per què? "La meua prioritat és la recuperació, per davant de tot. Després ja venen el meu fill, la meua parella i la feina. Però sense la meua recuperació, no puc sostenir cap d'aquestes coses".

La recuperació per l'E significa fer coses normals, com mirar la tele, fer-se el sopar, ficar-se al llit... coses senzilles. Sensacions que durant 30 anys no va tenir. "Jo abans em drogava, em prenia sis pastilles i despertava al cap de dos dies. Les coses normals que faig ara són fantàstiques. NA m'ha facilitat viure".

"Per què no estudies per ser terapeuta", em preguntava l'altre dia un amic meu. I li vaig contestar: "No ho trobo just. A mi m'ho han regalat i jo necessito regalar-ho també. No puc cobrar per això." T'agrada ajudar a la gent? "Sí, m'agrada molt. Igual que ho han fet amb mi".

"Soc una persona lliure"

Qui ets ara?, li pregunto. "Una persona lliure. Fel·liç. Una bona persona, un bon pare, un bon company", coses que mai abans havia estat. Avui l'E va tranquil pel carrer, no té por; sap que si en té, però, pot

comptar amb un grup de gent que l'ajudaran a superar-la. Acabem la reunió.

"Però sobretot, sé que soc un malalt. Que això que tinc és una malaltia i que requereix cura dia a dia. Demà puc tenir una desgràcia i potser no la sé gestionar, i potser vull consumir. Aleshores, no et puc assegurar que demà estigui net. Però una cosa és ben certa: avui sí. Avui són 24 hores felices.

La presència a la sala d'una periodista pot ser, a primeres, hostil. Després hi ha veus que agraïen que parlem d'aquests temes i que conviden que si tu, que m'estàs llegint, saps d'algú que necessiti ajuda,

o tu mateix o tu mateixa en necessites perquè vols sortir d'un forat, hi ha espais on

potser pots trobar la llum. A Narcòtics Anònims, al Centre d'Atenció i Seguiment de Sarrià, o a través d'infinites fundacions arreu del districte. Només, si vols, evidentment. Al cap i a la fi, el més important és que jo no et digui què has de fer. Ni jo, ni ningú. Ni les drogues. El més important és que tots puguem ser persones lliures que puguem decidir lliurement. ■

L'APUNT:

Centre d'Atenció i Seguiment (CAS) de Sarrià
C/Dalmases 76

- **REQUISIT:** ser major de 18 anys
- **ANY 2018:** 566 atesos (l'any 2015: 534)
- **Edat mitjana inici tractament:** 39,5
- **72,3% Homes - 28,7% Dones**
- **Consum** (de més a menys): alcohol - cànnabis - cocaïna - opiacis
- **Tractament** (de més a menys): alcohol - heroïna - cocaïna - altres

Narcòtics Anònims

Al districte: C/ Madrazo 99
Dimarts i dijous de 19 a 20.30 i dissabtes de 10 a 11.30

*Primer dimarts de cada mes reunió oberta (per familiars, interessats...)
Es poden consultar horaris i altres llocs de reunió a la web: www.narcoticosanonimos.es

No tenim dades del consum de drogues perquè una de les normes és no parlar de la substància, evidentment, per no pensar-hi

BARRERAS
INSTITUT DENTAL

+ 40 anys d'experiència

10 especialitats odontològiques

9 Odontòlegs amb 8 Màsters + 2 Doctorats

9 Docents universitaris (UB/UIC)

Tecnologia mèdica de darrera generació

Odontosmart: millor relació qualitat-preu

93 525 99 37

L-V: 09:00 - 23:30 h
S: BAJO CITA PREVIA

RUBINSTEIN 4, 08022
A 100M FGC PUTXET

Jardins de Can Sentmenat

M. JOSEP TORT

Els jardins històrics de can Sentmenat ens apropen a la història dels antics masos i masies, l'activitat agrícola dels quals es va perdre definitivament quan la propietat va passar a mans de l'aristocràcia burgesa de la Barcelona industrial, que va reconvertir les masies en luxoses mansions i els horts en ostentosos jardins.

A principis del segle XVII, l'anomenat Mas Teixidor va ser adquirit pels marquesos de Sentmenat i transformat en una mansió senyorial d'estil neogòtic, que va patir diferents remodelacions. El palauet actual, de caràcter romàntic, està rodejat per uns bellíssims jardins classicistes que s'han mantingut força invariables en el decurs dels temps, fet que els converteix en un element d'informació cabdal sobre la tipologia dels jardins senyorials de l'època.

El 1974, els Sentmenat van vendre la finca a una immobiliària i després de molts anys de negociacions, l'Ajuntament de Barcelona va evitar la destrucció d'aquest

© M. Josep Tort

valuós patrimoni natural i arquitectònic. Actualment és la seu de l'Escola Eina de Disseny i Art i els jardins són de titularitat pública.

La finca de can Sentmenat, de 10 hectàrees de superfície, està situada al vessant marítim de la serra de Collserola, des d'on s'albiren magnífiques vistes sobre la ciutat de Barcelona. Davant la façana principal se situa un llarg passeig flanquejat per un conjunt d'arbres remarcables com els teixos, els til·lers o les acàcies, i un seguit d'escultures femenines —algunes decapitades— que fan referència a les diferents nissagues vinculades a la família Sentmenat.

Darrere el passeig s'estén el gran jardí d'estil romàntic, amb altes i esveltes palmeres i amb un estany circular rodejat de parterres de boix que dibuixen vuit camins radials d'accés al brollador. A ambdós costats, àmplies praderies de gespa amb pins, pinyoners, cedres, troanes, pitòspors, til·lers, margallons i altres palmeres conformen una equilibrada sintonia arbòria.

Darrere el palauet es localitza un espai enjardinat de transició cap al bosc, que antigament s'utilitzava com a hort i planter de flor tallada. Al marge entre dos bancals s'observa el vestigi d'una antiga cascada de rocalla que desaiguava en un estany semicircular—avui en desús—, que és ple de vegetació silvestre. Un conjunt de xiprers alineats dibuixen el límit d'un antic jardí que ha quedat diluït per l'avanç poderós de la vegetació silvestre.

El bosc s'enfila ufanós pel vessant solell de la serralada de Collserola. Alzines, pins blancs i pinyoners, ullastres, llorers, xiprers i algunes espècies introduïdes com els cedres sovintegen en aquesta arbreda. El sotabosc és molt ric en marfull, arboç, estepa blanca, llentiscle, arítjol, lligabosc i galzeran (*Ruscus aculeatus*), un petit arbust perennifoli molt curiós, ja que les tiges semblen fulles però no ho són. Són tiges modificades on creixen les flors i fructifiquen els fruits durant un període molt llarg. El galzeran s'ha utilitzat moltíssim com a ornament nadalenc per l'espectacularitat dels seus fruits vermells i

© M. Josep Tort

brillants. L'explotació continuada l'ha situat en el llistar de les espècies greument amenaçades i en molts municipis està prohibit recol·lectar-lo.

Les plantes del jardí

La biodiversitat de la finca de can Sentmenat és extraordinària, i també la presència d'espècies centenàries que hi habiten, com algunes acàcies i til·lers que viuen arrengherats al marge del passeig.

Darrere el palauet, al costat d'unes aules prefabricades de l'Escola Eina, hi destaca una alzina (*Quercus ilex*) catalogada com a arbre d'interès local. És un exemplar singular, amb una capçada no gaire gran però molt vigorosa. La base del tronc presenta una escorça força malmesa a conseqüència de la interacció amb les persones. L'escorça dels arbres és com la nostra pell, protectora i resistent però tanmateix vulnerable. Al voltant d'aquesta alzina, el bosc mediterrani s'imposa i altres alzines i pins centenaris s'enfilen esponerosos a la recerca de la llum.

Un altre aspecte destacable és l'abundància d'espècies de palmeres diferents, que atorguen al jardí un valor estètic inqüestionable. Els margallons, les palmeres canàries i datileres, les livistones, les palmeres excelses i un gran nombre de washingtonies conformen una mostra excepcional de la riquesa vegetal d'aquest històric jardí. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

L'ànec collverd

ENRIC CAPDEVILA

L'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*) és l'ànec més gran i comú d'Europa.

És una espècie aquàtica d'àmplia distribució i a casa nostra cria a diversos parcs de la ciutat així com al pantà de Vallvidrera. Fa uns 60 cm de llargada i uns 95 cm amb les ales obertes. La femella i l'immadur són de color bru, i el mascle adult té el cap i el coll de color verd; però després de l'època d'aparellament canvia les plomes (plomatge d'eclipsi) i s'assembla a la femella, de la qual es distingeix pel color groc més viu del bec. Els adults tenen la taca alar o espill de color blau. Menja plantes aquàtiques i també granotes i insectes. Fa el niu entre les herbes dels marges aquàtics o en forats d'arbres i el revesteix de plomissol. La posta és nombrosa, d'entre 7 i 18 ous de color verdós clar, i després d'unes 4 setmanes d'incubació és fàcil veure els aneguts nedant en fila seguint un dels adults. L'ànec collverd té unes 10.000 plomes (entre les cobertores i el plomissol), les quals els protegeixen del fred i de la humitat. Lubrica aquest plomatge contínuament amb greix per tal que l'aigua no hi penetri. La glàndula que li proporciona aquest greix es troba a la base de la cua. A l'aigua, l'ànec flota sobre un coixí d'aire. L'aire s'adhereix en el plomissol i les plomes cobertores completen el segellat.

Dita: Anar moll com un ànec. ■

© Marta Trius

La Coral de l'ICAB celebra 20 anys d'existència

MARTA TRIUS

La Coral del Col·legi d'Advocacia de Barcelona (ICAB) va celebrar el passat 12 de febrer el seu tradicional concert de Sant Raimon de Penyafort a la parròquia Mare de Déu de la Bonanova. Era aquesta una ocasió especialment emotiva, ja que a la festivitat de Sant Raimon s'hi ajuntava la celebració del 20è aniversari de la fundació de la Coral. El concert va estar dividit en dues parts. A la primera, els prop de 60 membres de la coral van deleitar el nombros públic amb set cançons *a capella* amb una mostra dels temes més emblemàtics de la coral, entre les quals estava el *Cantares*

de Joan Manel Serrat o l'operística *Il Carnevale di Venezia* de Rossini. A la segona part del concert, la coral va estar acompanyada per l'orquestra Camerata Bacasis, amb la qual va interpretar diverses peces com el *Glòria* de Vivaldi, l'*Ave Verum* de Mozart o l'*Hallelujah* d'El Messies de Handel, totes dirigides per Òscar Salvador. Els aplaudiments i l'ovació no es van fer esperar quan va concloure l'actuació, que va ser d'un alt nivell musical i va fer que tots gaudíssim de l'esplendor d'un grup cohesionat i que posa molta empena per donar el millor cada vegada que ens delita amb la seva música. ■

La visió que s'ha donat de la dona en la història del teatre

JUANJO COMPAIRÉ

Podem qüestionar els discursos tradicionals que la nostra cultura literària (i en aquest cas, teatral) ha donat sobre les dones? La professora Teresa Rosell, de la Universitat de Barcelona, afirma que sí, en un seminari desenvolupat en el si del que s'anomenen "Càpsules Vespertines", un cicle de 3 xerrades-tertúlia sorgides dels "Cafès Literaris" de la Casa Orlandai. Una vintena de persones ha assistit a la xerrada i han participat activament en el col·loqui posterior.

El mite d'Orfeu, com a fil conductor

La professora ha fet un breu repàs a les representacions teatrals de la dona al llarg del temps. A l'època clàssica moltes figures femenines estan carregades de valors negatius, des d'Eurídice fins a Fedra, Medea o Antígona, entre d'altres. Tot seguit s'ha centrat en el mite d'Orfeu, que s'ha explicat al llarg del temps: des del protagonisme de l'heroi masculí, que pretén "salvar" Eurídice, a qui se'ns presenta com a passiva, sense veu ni voluntat pròpia.

Eurídice parla

Per contra, Rosell ens presenta una versió teatral actual sobre

l'obra de la premi Nobel austríaca Elfriede Jelinek, en muntatge de la directora britànica Katie Mitchell. L'obra es titula *Ombra. Eurídice parla* i va presentar-se al festival Grec de l'estiu passat. Si donem la paraula a Eurídice, què ens diu? Potser el que ens diu és que no vol ser rescatada, que vol romandre a la foscor i trobar allà, en aquell interior, el seu espai, la seva "habitació pròpia", en paraules de Virginia Woolf. I el muntatge teatral juga amb la fragmentació del cos femení, pròpia del nostre món, per tal de reunir-lo, d'"incorporar-lo", de donar-li categoria de subjecte amb veu i decisió pròpia. En suma, aconseguir, mitjançant el llenguatge teatral, però també el de l'audiovisual, donar la volta al mite clàssic i col·locar Eurídice en el centre de l'escena. La pròxima "Càpsula vespertina" tindrà lloc el pròxim 14 de març i versarà sobre la representació de la dona a les arts plàstiques. ■

© Juanjo Compañé

OIE!

ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA

HASTA 20%

DE DESCUENTO EN TRATAMIENTOS INTEGRALES

AÑO NUEVO SONRISA NUEVA

600 75 16 17 - 93 114 66 89

SANT GERVASI DE CASSOLES, 49 - 08022 BCN

WWW.OIEDENTAL.NET

CLÍNICA DENTAL

URIBE ECHEVARRÍA

DOCTOR EN ODONTOLOGIA
ESPECIALISTA EN IMPLANTOLOGÍA

La Pietat Desplà: obra mestra de Bartolomé Bermejo

MARTA TRIUS

“Bartolomé Bermejo és un dels grans pintors de la seva època.” Amb aquestes paraules iniciava Artur Ramon la seva conferència “La Pietat Desplà de Bartolomé Bermejo: anatomia d'un quadre”, que va tenir lloc a l'aula d'Extensió Universitària CIC de la Gent Gran el passat 25 de febrer. Aquest pintor de caràcter difícil i rebel ens ha deixat un llegat de tot just 30 obres pròpies de gran qualitat, i així ho va explicar Artur Ramon, historiador d'art i antiquari, qui va fer un breu repàs per la vida de Bermejo a fi de contextualitzar la seva obra: “Era un cordovès judeoconvers en una època en la qual els hebreus van ser expulsats de la península, cosa que va fer que s'enfrontés a moltes dificultats a la seva carrera i a la seva vida, que el van portar a establir-se a Barcelona.” Entre d'altres característiques de Bermejo, cal destacar que va ser un dels primers pintors a treballar la pintura a l'oli, i que va destacar per ser un gran representant de les solucions que venien d'Itàlia i Flandes.

Si bé tota la seva obra és de gran valor, n'hi ha una que és una obra mestra: *la Pietat Desplà* (1490) on la força del dolor i el sofriment (que tan bé sabia plasmar el pintor) s'expressa en el rostre de la Verge que sosté en braços al seu fill Jesucrist mort.

Els orígens d'aquesta obra es remunten a un encàrrec que va fer Lluís Desplà (ardiaca de Barcelona de l'època) a Bermejo. L'escena es pot dividir en tres parts: al centre, la Verge que toca el pols del seu fill per comprovar si està realment mort; a la seva dreta, i vestit de cardenal, veiem Sant Jeroni i a l'esquerra de la Verge, la figura de Desplà, home il·lustrat

Artur Ramon

que observa tot el que està passant molt en sintonia amb Sant Jeroni.

Segons va explicar Artur Ramon, aquesta obra compta amb multitud de detalls: “Veiem al fons a l'esquerra un enfrontament entre Babilònia, una ciutat grisa i turbulenta, i Jerusalem, la ciutat daurada. En tot moment es respira un ambient humanista i espiritual pel que podem dir que és una obra totalment contemplativa.” Estudiada en profunditat, s'han arribat a comptar un total de 72 espècies de flora i fauna en la pintura que, juntament amb altres detalls com el salm escrit en el llibre que sosté Sant Jeroni —que pot llegir-se amb exquisida claredat o les llàgrimes de la Verge que són d'un gran realisme—, fan d'aquesta una obra de gran admiració.

Per concloure la conferència, Artur Ramon va oferir un consell molt útil per contemplar aquesta obra, que es pot veure a la Sala Capítular de la Catedral de Barcelona. “Hem d'acostar-nos a qualsevol tipus d'art amb curiositat, perquè la curiositat és el motor de la cultura.” I referint-se a l'art d'aquesta època va dir: “Són obres en què costa entrar, però una vegada hi entres no deixes de mirar-les”, recalcant que “l'art bo ens porta sempre a moments extraordinaris i no cansa mai.” ■

“Regimen Sanitatis” en el Monestir de Pedralbes

MARTA TRIUS

Emmarcat dins del programa d'activitats que organitza al llarg de l'any el Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, el passat 24 de febrer vam assistir al taller “Regimen Sanitatis, salut i alimentació a l'edat mitjana”, un taller pensat per a tots aquells amants de la història i la cultura amb el toc màgic de la gastronomia.

L'origen d'aquest Monestir es remunta a la reina Elisenda de Montcada que el va fundar en 1327 i que és un dels millors exemples del gòtic català. No en va el seu claustre està considerat el claustre gòtic més gran del món. Aquí precisament comencem la nostra visita davant de la tomba de la reina. A continuació observem el jardí de plantes medicinals integrat en el claustre, per entendre la forma de pensar de l'època respecte a la medicina: la naturalesa ens porta el necessari per a cuidar-nos i per això hem de recórrer a ella en cas de malaltia.

Però realment d'on ve això de “Regimen Sanitatis”? Es coneix com a “Regimen Sanitatis” el primer tractat medicinal que va ser escrit al 1308 pel metge i teòleg Arnau de Vilanova, per a Jaume II. Un tractat que està considerat com una de les obres clau de la medicina europea medieval i que va ser utilitzat durant molts anys com a base per a la pràctica de la medicina.

Amb aquesta premissa continuem el nostre recorregut pel monestir i visitem el refetor de les monges Clarisses on l'oració i el silenci eren fonamentals, el magatzem de menjar i beguda i la cuina, és a dir, els llocs

més vinculats a l'alimentació i que àdhuc avui dia conserven aquest misteriós esperit de de l'època.

Finalment coneixem la infermeria, on les monges malaltes passaven les seves hores intentant recompondre's guiades pels savis consells de les infermeres i, en casos extrems, algun metge del gènere masculí al qual donaven accés especial per a visitar-les.

L'assolellada jornada de diumenge conclou en una petita cuina on aprendrem a cuinar 3 plats que ens portaran per uns instants a l'època medieval: cigrons tendres, salviat i celiandrat. L'elaboració d'aquests plats és a càrrec de nosaltres mateixos, però està dissenyada i dirigida per la Fundació Alicia. Així coneixerem més de prop els petits trucs i ingredients que s'utilitzaven seguint els preceptes mèdics fa més de 700 anys. En definitiva, mesclcs que avui dia poden semblar-nos estranyes però que al final resulten molt saboroses amb sabors contraposats. Al final els tastem i donem fe que tot el cuinat té un gust especial però molt agradable.

Aquest taller s'està duent a terme des de l'any 2014 i està vinculat a les diferents propostes de salut que el Monestir de Pedralbes realitza a l'entorn del jardí medicinal medieval. En aquest sentit podríem destacar d'altres activitats com ara la visita “Plantes, remeis i apotecaris” i la visita taller “Herbarius. Plantes i remeis a l'edat mitjana.” A més de conferències, xerrades, esdeveniments musicals i cursos de diferent tipologia per a públics molt diversos. ■

L'assolellada jornada de diumenge conclou en una petita cuina on aprendrem a cuinar 3 plats que ens portaran per uns instants a l'època medieval: cigrons tendres, salviat i celiandrat

Una novel·la sobre papallones

EL JARDÍ

S'ha publicat a Amazon, en versió Kindle, la novel·la *La mujer que suspiraba por las mariposas*, d'Ignacio Viladevall, veí de les Tres Torres especialitzat en lepidòpters. És un relat d'una barcelonina imaginària que durant algun temps es va dedicar a conrear plantes als parcs i jardins de Sarrià i Sant Gervasi per atreure papallones. Un home jove coneix la dona, Dionisia Delgado, i aquesta trobada casual el porta a trobar en el 'afició de l'entomologia una il·lusió, un mitjà heroic, fins i tot d'ona a la seva existència un sentit que no tenia. En el seu inusitat tràfec urbà, Dionisia identifica els lepidòpters amb la vida. Les papallones són aquí no només un mirall de les emocions, sinó també un poderós element de composició narrativa i intensificació dramàtica. Però aquesta vida, per al narrador, no deixa de ser un misteri també. ■

Homenatge al poeta Joan Maragall

ROSER DÍAZ

Una vegada més, el segon diumenge de febrer ens apleguem al cementiri de Sant Gervasi, sota l'ametller que comença a florir i aixopluga la tomba del poeta Joan Maragall. La primera part de l'acte consisteix en una lectura emotiva, per part de poetes i autoritats de la literatura, d'una mostra de poemes de Maragall. Aquest any, el poeta Narcís Comadira ens va obsessionar amb el poema *Ametller Florit*, escrit per a l'ocasió. Vam vibrar amb l'*Excelsior*, recitat en dues llengües, anglès i català; aquesta última lectura va ser a càrrec del president de la Generalitat, Quim Torra. També vam gaudir de poemes com "Pirinenques" o "l'Hora Infinita". Aquests poemes s'havien publicat en un diari lleidatà el 1910, i ara s'han recuperat. La veu del poeta ens parlava d'unitat, de sentiment de poble, de força comuna, i com si el temps no hagués passat, un reguitzell d'aplaudiments agermanava els nostres sentiments amb aquells de fa més de cent anys, perquè les coses no són tan diferents. La consellera de Cultura, Laura Borràs, que acompanyava la família i el president Quim Torra, ens va recitar el poema *Les Roses Franques*.

La segona part de l'acte ens guardava una sorpresa. Aplegant poesia i música,

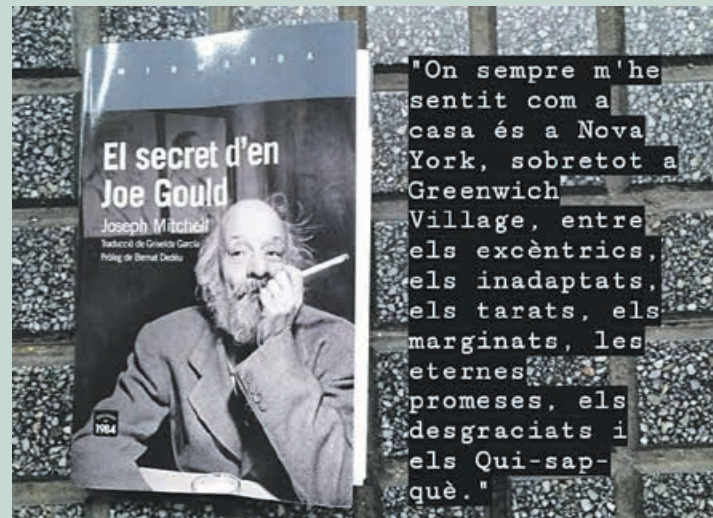
la família de Joan Maragall i Clara Noble, amb la col·laboració de la Biblioteca de Catalunya i de la Institució de les Lletres Catalanes, i amb el patrocini d'Òmnium Sarrià – Sant Gervasi i Cementiris de Barcelona, es va convocar el Primer Concurs de Composició Coral Joan Maragall. El premi es va atorgar a Andreu Diport i Feliu per la composició "Romança sense paraules". Un poema curt, fresc i alegre de Joan Maragall. Torra, Borràs, la consellera de Cultura i la presidenta d'Òmnium Cultural del districte, Mercè Amat, van fer entrega del premi. Nosaltres, embadalits, sentíem la Coral Sant Jordi i la Jove Coral Sant Jordi interpretant aquesta peça, entre d'altres que omplien de sentiment el concorregut cementiri. Per acabar, tots drets, units i emocionats, vam entonar el "Cant de la senyera". Un any més, l'ahir és l'avui en la veu de la poesia intemporal de Joan Maragall. ■

L'acte en record al poeta va comptar amb la presència del president de la Generalitat, Quim Torra, i de la consellera de Cultura, Laura Borràs, que va recitar el poema *Les Roses Franques*

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

El secret d'en Joe Gould

CASA USHER LLIBRETERS

► **Qui va ser Joe Gould?** Va ser l'últim bohemí del Village, títol del qual presumia amb elegància melancòlica. Com a tal, se sentia amb el deure de ser un espectacle en si mateix; no hi havia res casual en la seva persona: era pretesament ridícul, presumptuós, inquisitiu, tafaer, burleta, sarcàstic i groller.

Però la veritable obra literària d'en Joe Gould és la màscara que es construeix, la de l'autor excèntric d'un gran llibre misteriós i inèdit: ell mateix és la seva construcció literària, i Mitchell, que descobreix el secret, assumeix el seu paper, segueix la farsa i escriu els retrats de Gould.

► **I qui va ser Joseph Mitchell?** Va ser un dels principals escriptors americans del segle xx i pare del periodisme actual.

Els dos textos que es reuneixen en el llibre *El secret d'en Joe Gould* (edicions de 1984, traducció de Griselda Garcia) són dos articles que Mitchell va escriure per a la secció "Perfils" del *The New Yorker*: el primer, "El Professor Gavina", es publica el desembre de 1942 i vint-i-dos anys després l'autor torna al mateix personatge, i el setembre de 1964 veurà la llum "El secret d'en Joe Gould".

Com en Gould, Mitchell, abans d'arribar a Nova York sempre s'havia sentit fora de lloc. Nova York és on els dos se senten com a casa i la mateixa ciutat es converteix en el personatge principal de tota la seva literatura, amb la qual explica coses que passaven desapercebudes a la majoria de gent.

Parlant d'en Gould es va adonar que, en certa manera, escrivia sobre ell mateix: "Sempre tries a algú proper que, fet i fet, acaba fent-te escriure sobre tu mateix". Així, tant en les autobiografies com en les biografies, igual que en la història, els fets no diuen tant com les paraules i és preferible una bona ficció que una realitat mediocre. ■

Casa Usher C. Santaló, 79 www.casausher.com

escola SANT GREGORI
Caps ben fets i vides plenes

D'EDUCACIÓ INFANTIL
FINS A LA UNIVERSITAT

Llar d'infants, Parvulari
Primària, ESO, Batxillerat

Escola de Música

Forest School (Escola del Bosc)

Cambridge English
Expert Preparation Centre

aec
Anglo-educational centre

BARCELONA
CITY COUNCIL
SCHOOL OF MUSIC

Centre
d'Anglès
per a nens i nenes
de 3 a 12 anys
amb mètode de
immersió lingüística

esg

Llar d'infants
Parvulari
Primària
ESO
Batxillerat

Armon, 17
08022 Barcelona
Tel: 93 212 39 98
parvulari@santgregori.org

Carles Ribá, 11-15
08035 Barcelona
Tel: 93 212 31 01
secretaria@santgregori.org

visitasantgregori
www.santgregori.org

Jornada de
portes obertes
14 DE MARÇ
a les 9.00h

SANG A SANT GERVASI

NOVA ENTREGA D'UNA NOVEL·LA
QUE TÉ EL SEU ESCENARI A SANT GERVASI

Jordi Quer

Estigues tranquil·la, tot anirà bé (31)

JORDI QUER

El cos havia aparegut a l'antiga txeca de la Tamarita, un palau noble i bell del passeig de Sant Gervasi. Segons TV3, els assassins havien aconseguit despistar la patrulla dels Mossos que la vigilava. De matinada, uns individus amb rastres havien penetrat els jardins esponerosos i vastos del palau, tocant la guitarra i fumant porros. El xivarri havia fet moure els agents del seu lloc de vigilància, l'entrada del casalot. Uns altres, conxorxats amb els hippies, havien aprofitat el moment per traslladar-hi el cadàver.

Els Mossos, després de foragitar els rastafaris, s'havien trobat el pastís. La víctima, ja identificada, era Tània Capmany, una dirigent feminista destacada del sindicat FEMEM. Vaig imaginar-me la cara de mala llet del comissari Porxas en saber que havien pres el pèl als agents d'aquesta manera tan estúpida.

La presentadora va connectar directament amb el lloc dels fets. L'enviat especial va repassar el que se sabia i va anunciar l'entrevista *in situ* d'un expert en txeques. La faç envanida de Juli Henares va aparèixer a la pantalla. Henares va explicar que la Tamarita va ser una txeca portada directament per agents secrets russos i vinculada al consolat soviètic de Barcelona, que es trobava en una finca limítrofa i amb la qual estava interconnectada. Va ser el lloc predilecte per engarjolar-hi els comunistes dissidents de Stalin, pertanyents al POUM i al trotskisme internacional. Com a "novetat" tenia un "forn crematori"...

—L'Urnulfu està preocupat —va insistir la Lídia.

—Ja...

—El quadre que acompanyava la víctima és el *Fanafa Veribú*, de Joan Ponç, la seva pintura preferida, i això no li agrada.

—Com ho saps?

—M'ho ha dit ell.

—Lídia, et puc fer una pregunta?

La mirada de la noia va extraviar-se en pensaments pregons.

—Per què has falsificat els *Dau al Set* al teu llibre?

—Això és mentida —va afirmar Lídia—. L'Urnulfu va traspasar la porta de l'Ultramón, que es troba al soterrani de l'estació dels Ferrocarrils de Plaça Molina, va rebre els exemplars de mans de Joan Brossa, i me'ls va dur a Sant Boi.

—Molt bé —vaig assentir fatigat dels seus deliris—. Et sona el nom de Kim Rubio?

—És amic meu...

—De què el coneixes?

—Quan era a Sant Boi em va entrevistar. El vaig ajudar a fer un reportatge per denunciar les males pràctiques de la psiquiatria.

—I li has explicat res de l'afer de les txeques?

—No... vaig quedar-hi per parlar del llibre de *Dau al Set*. En faré un reportatge quan surti.

Vaig adonar-me que, tenint-la a ella, havia estat una pèrdua de temps buscar un Hannibal Lecter. Per molt que n'estigués enamorat —que n'estava— no podia negar l'evidència que estava involucrada en el cas.

La Lídia va arraulir-se contra mi i va fer-me petons. Havia d'actuar amb cautela. Vaig desear-me'n i vaig preparar un sandvitx de romanalles de la nevera. Menjar va apaivagar la ressaca i va ajudar-me a pensar.

En acabat, vaig mirar els missatges del mòbil i vaig dir-li que el comissari Porxas m'escrivia que havien localitzat els assassins, i que estaven a punt de posar en marxa una operació per detenir-los.

—El comissari em passarà a buscar d'aquí a un quart d'hora. L'assalt es produirà de forma imminent —vaig anunciar-li tot vestint-me.

Il·lustració: Gràcia Farràs

—Millor que te'n vagis —vaig afegir acarant-li la cabellera bruna—. Si et veu, s'enfurarà. Sospita que vas xerrar a la premsa el tema de les txeques...

La Lídia, amb cara apesurada, va agafar la bossa de mà espellifada i es dirigí cap a la porta.

—Estigues tranquil·la, tot anirà bé.

Un cop va tancar la porta, vaig esperar-me uns segons i vaig sortir. La noia s'encaminava Muntaner amunt i trencava a Cubí. Vaig seguir-la. La reixa del Paradise estava baixada i els llums de neó apagats.

La Lídia va pujar Aribau. La xafogor barcelonina s'abatia contra els vianants i n'alentia els moviments, com si els costés d'avançar. Els taxis feien retrunyir el clàxon per una furgoneta en doble fila.

La Lídia va girar a Madrazo i, per Alfons XII, va arribar a la plaça Molina. La Via Augusta era un anar i venir de cotxes, el fum dels quals gravitava en l'asfalt i es fonia en la canícula. Vaig observar la marquesina vidriada i resplendent de l'estació dels Ferrocarrils. Aquí l'Urnulfu havia trobat la porta de l'Ultramón i Brossa li havia donat els *Dau al Set*...

L'ombra de la Lídia es va esmunyir a Santjoanistes, un carreró de vianants arrecerat del sol. Es va aturar en una fleca i va comprar pa. Vaig parar-me uns metres abans. Regalims de suor m'amaraven el front.

Quan va reprendre la marxa, va pujar el carrer Saragossa. Va passar de pressa pel bar La Terrassa, com si no volgués ser vista. Uns quants parroquians, aixoplugats en l'aire condicionat, hi jugaven a escacs. Enllà, a la carena de Collserola, fulgurava el Santuari del Tibidabo, grisenc i hieràtic sota la solana abrasadora.

La Lídia va aturar-se al semàfor de Ronda General Mitre, una rasa immensa abarrotada de cotxes. Quan es va posar verd, va creuar a l'altra banda. En fer-ho jo, la vaig perdre de vista un instant, però vaig recuperar-la quan s'endinsava al Putxet, barri residencial construït entorn del turó amb el mateix nom.

Vaig anar en la seva direcció. En un tres i no res, sense solució de continuïtat, el paisatge va passar de la transitada Mitre a una renglera de dúplex adossats.

La Lídia va trencar a l'esquerra i va enfilir el carrer Cadis, un via costeruda i solitària que serpentejava fins al capdamunt del Putxet. La massa boscosa del cim era d'un verd fosc intens, que contrastava amb el cel net i engegador.

Xalets i casalots antics s'ajocaven al peu de la muntanya. Murades i reixats de filigranes hi resguardaven jardins frondosos. Les cases, construïdes sobre l'abrupta geografia, necessitaven escales tallades a la roca per accedir-hi. Amunt, amagades de l'ull indiscret del vianant, s'intuïen cornises modernistes, pinacles lluminosos, un rellotge de sol...

L'indret, deturat en el temps, alenava el batec de la primera urbanització de Sant Gervasi, a començaments del segle xx, quan Barcelona somiava ser una ciutat jardí. Un batec tímid i somort que miraculosament havia pervingut enmig del ferotge brogit urbà.

La Lídia va aturar-se en un revolt pronunciat que resseguia el pendent de la muntanya. Jo vaig parar la marxa i, perquè no em veiés, vaig arrambar-me a un portal. La noia

va traure el pa i va esgrunar-lo. Tot d'una, va aparèixer una munió de gats de sota la tanca d'un casalot atrotinat i van abraonar-se al menjar.

Quan van enllestir-lo, Lídia es va posar a davant de la porta i, fent gestos, els va foragitar. Com que no li feien gens de cas, va agafar un tros de branca i va començar a bastonejar-los, i a donar-los puntades. Els gats van fugir espordits i alguns d'ells van passar veloços per la meua vora.

Llavors, la Lídia va obrir una portella rovellada i va desaperèixer a dins del casalot rònc. Vaig apropar-m'hi. Enllà de la tanca es distingia un pati de parets escrotonades, amb un terra reblert de cagerades de colom.

Vaig fer la volta a la finca. La casa era cantonera i més gran del que semblava a primera vista. Ocupava, de fet, tota una illa. Un mur gruixut, reforçat de reixes desenganxades en algun tram, la protegia per la banda sud. Les portes de l'antic jardí, a hores d'ara un batibull d'arbres crescuts a la seva i males herbes, estaven tapiades.

Mirant a nord, a davant del boscatge del parc del Putxet, s'aixecava l'edifici principal. Una baluerna gegantina que queia a trossos, coronada per una cúpula de cristall ennegrida. Vaig veure-hi un cartell oxidat, vestigi de temps més opulents: Clínica Coderola.

Mentre m'eixugava la suor del front, vaig recordar la frase que m'havia dit Marc Coderola quan m'havia proposat corregir els *Dau al set* fraudulents de la Lídia: "Et prego la màxima confidencialitat."

Va oir-se un xiscle, que es va apagar tot seguit. Vaig agafar el mòbil per trucar el comissari Porxas i demanar-li ajuda. Quan estava cercant-ne el número, vaig rebre un impacte fort al cap i vaig desplomar-me. ■

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al Jardí amb... Jordi Rico

"M'AGRADEN MOLT ELS VIATGES INICIÀTICS"

SANDRA PALAU

Saps aquella sensació que tens quan estàs a punt d'emprendre un viatge? Però no un qualsevol, no... Ha de ser: El Viatge, un punt i a part, aquell que et canvia la vida. Doncs avui podríem dir que el Turó Parc s'ha convertit en l'escenari d'un viatge iniciàtic que ha començat com un joc, amb la ironia de Juan Marsé i amb el misteri de J.D Salinger. Sí, el meu company de viatge és ELL, l'actor Jordi Rico. Ens hem perdut dins d'un món oníric, hem aixecat el vol i m'he deixat contagiar per la seva energia, i hem sobrevolat tots els seus racons... Un viatge dispers, però pletòric i íntim... I és que tot ha començat amb *La Tendresa* d'un joc, *Com si fos ahir*... I és que el Jordi m'ha convidat a descobrir-lo, a través de riures, lectures, amb una essència mística, atractiva... I te n'adones que després de l'experiència res no tornarà a ser com abans, i et despert, i penses que tant de bo tot això fos real i es quedés aquí molt més enllà de *La Tendresa*...

Com definiries la màgia de la teva professió?

És un joc. Jugar a ser una altra persona. Com quan ets petit i jugues a indis i vaquers i et converteixes en un indi. Veus jugar els nens i et creus el que estan fent, ho viuen. Doncs per a mi la meua professió és això, un joc i una gran sort de poder-la fer.

I el pitjor de la professió és...

En teatre seria haver de fer funció encara que estiguis malalt. I

© Imma Domènech

l'inconvenient de la televisió és que s'ha de matinar molt. Si coincideix que tens matí tele, tarda assaig i funció a la nit...

Com ara, no?

Sí, als matins tinc rodatge de *Com si fos ahir* i després funció de *La Tendresa* al Poliorama. Però de moment ho porto força bé... (riu)

I què tal l'experiència en una sèrie diària?

No ho havia fet mai i l'experiència és molt xula. Però és dur... No és com el teatre que vas assajant i presentes la feina. A la sèrie has d'estudiar cada dia.

I el teu personatge, el Quim Muñoz, en què s'assembla a tu?

En res...és un desastre de persona (torna a riure). Tot i que en tots els personatges hi ha alguna cosa que és teva.

És inevitable, suposo...

Sí, la manera d'enfocar el personatge, o la mirada que hi poses és

teva. Fins i tot quan fas una substitució no repeteixes el que ha fet l'altre actor. I és meravellós, perquè un mateix personatge pot ser tan diferent...

I què ens explica *La Tendresa*?

És una comèdia romàntica i parla de moltes coses, però sobretot parla d'amor i tot el que ho envolta, la por, valentia... i les diferents maneres d'expressar-ho.

Recordes el moment en què vas decidir que volies ser actor?

No... Va sorgir de forma molt natural... Els meus pares feien teatre amateur i de petit anava amb ells a tot arreu. A l'escola m'apuntava a totes les activitats extraescolars relacionades amb teatre. Després vaig començar a fer teatre amateur i vaig veure que m'agrada molt, i això suposo que va ser un motor per atrevir-me a aprofitar-ho i marxar de Girona... Era un desastre a l'escola...

No t'agradava estudiar...

No massa... (riu)

Llavors vas venir a Barcelona?

Sí, i vaig fer les proves per entrar a l'Institut del Teatre però no vaig entrar. Sortint d'allà, tot creuant Via Laietana, vaig veure el Col·legi del Teatre. Hi vaig fer tres cursos.

I ara, si et poguessis retrobar amb el Jordi que estudiava al Col·legi del Teatre... Quin consell li donaries?

Calma.

Bon consell...

Tot va arribant de mica en mica... I si no arriba, s'ha d'acceptar el que hi ha i assumir-ho, encara que tots vulguem ser Robert de Niro. El més important és ser honest amb la feina. Crec que és una manera de créixer personalment.

T'enriqueix...

Sí, més enllà de la carrera que tingués com a actor.

T'agrada llegir?

Sí. Llegeixo de tot. (*Aprofito per regalar-li "La mort sempre acaba la partida", una novel·la d'Àlex Masllorrens, editada per La vocal de lis).*

Algun escriptor que admiris especialment?

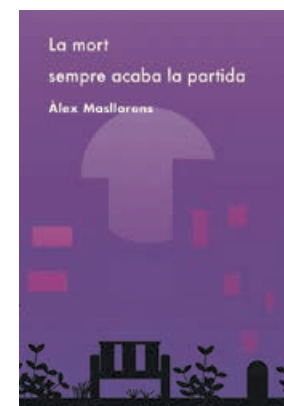
Juan Marsé. Tinc llibres repetits d'ell, els torno a comprar perquè oblidó que ja els tinc.

I el tornes a llegir?

Sí, els començo fins que dic, "ostres, crec que això ja m'ho sé"...

Quin gènere t'agrada més?

La novel·la negra i els viatges personals.

Quin llegeixes ara?

Secrets Imperfectes, de Michael Hjorth i Hans Rosenfeldt. I m'han dit que n'hi ha cinc més!

Un llibre que t'hagi emocionat?

Las ocho montañas, de Paolo Cognetti. Una novel·la de creixement personal. M'agraden molt els viatges iniciàtics, emprendre alguna cosa que et canviarà la vida.

Quin superpoder t'agradaria tenir?

Volar

Ho somies?

És que no recordo mai els somnis...

És important, diuen...

Ja ho sé! Només tinc un parell de somnis recurrents que són terribles...

Malsons

Sí. Em persegueixen i jo he d'anar saltant per les teulades...

Deu ser cansat...

Esgotador.

I l'altre?

És pitjor. Surto a l'escenari i no sé què he de fer. Estic totalment perdut, em miro el vestuari dels companys per identificar què estem fent... però res, no ho sé. Un dels actors em mira dient: "Et toca a tu". ■

QUE EL
TEU
TALENT
NO
QUEDI
EN PAPER
MULLAT

COMENÇA A
RATLLAR ELS
PROPÒSITS
DEL 2019

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

SEGUIMENT PERSONALITZAT
presentació clàssica i original - punt de llibre - cartelleria - seguiment de vendes - fira del llibre en català - parada de Sant Jordi - distribuïdor - dipòsit a llibreria - isbn i dipòsit legal del llibre - opció a promoció a diversos mitjans.

El consum responsable i l'economia social i solidària

Vista de la mostra a la Plaça Joaquim Folguera

BERNAT JULIÀ

Hi ha alternatives al consum capitalista? El passat dissabte 16 de febrer es va celebrar una mostra de consum responsable a la plaça de Joaquim Folguera organitzada pel CDR de Cassoles sota el lema "Consum Responsable per la República". Aquesta mostra apel·lava a "desconnectar de l'Ibex-35" i a revisar el nostre consum del dia a dia per fer-lo de forma crítica i responsable. La mostra va agrupar una dotzena d'entitats, moltes d'elles vinculades a l'economia social i solidària: la Cooperativa Catalana de Serveis Financers, Som Mobilitat, Som Energia, Opcions, Germinal, Parlem.cat, Mútua.cat, CatGas, SSG Coopera i la Cooperativa Premsa local El Jardí. També va comptar amb la presència d'Arran Cassoles, la CUP de Sarrià-Sant Gervasi i el propi CDR de Cassoles.

Durant tot el matí, les paradetes van comptar amb veïns i curiosos que van acostar-se a conèixer les iniciatives que s'hi exposaven. A més, des de SSG Coopera vam participar activament en la xerrada de l'Enric Capdevila que va servir també de presentació de la nova Guia de Consum de Sarrià-Sant Gervasi. Aquesta guia és una proposta de SSG Coopera per fer visibles les iniciatives i projectes del districte que ofereixen productes i serveis d'una manera alternativa.

L'economia Social i Solidària, una alternativa que ja existeix

La paraula economia, derivada del grec *oiko-nomos* (casa-normes) significa per tant,

normes de la casa o organització de la casa; no respon actualment al seu significat primigèni. De fet, en un inici la paraula *nomos* significava "repartiment equitatiu", fet que entronca molt més amb les idees actuals de l'economia social i solidària que amb la deriva neoliberal actual. En aquest sentit l'economia social i solidària ha esdevingut un ecosistema de pràctiques, moviments i fenòmens que volen transformar les relacions socials actuals posant la sostenibilitat de la vida i el medi ambient al centre i desbancant el lucre de l'activitat principal de l'economia. I ho fa sota fórmules diferents: cooperatives, associacions, fundacions, mutualitats... En definitiva projectes d'emprenedoria social, col·lectiva i transformadora.

En aquest sentit destaquem sis eixos sobre els que pivoten aquestes pràctiques:

- **Consum responsable:** Iniciatives que qüestionen el consum superflu i excessiu, i que proposen alternatives i un consum que treballin pels nostres valors: Opcions.org, Pam a Pam, etc.
- **Economies comunitàries:** formes col·lectives basades en la feina conjunta, desbancant la moneda de l'intercanvi i que fan una aposta per promoure la pertinença a la comunitat: horts comunitaris, grups de consum, xarxes d'intercanvi, bancs del temps o grups de criança compartida: Espai Nats, Germinal Coop, BarriStop...
- **Economia basada en els comuns:** iniciatives que gestionen béns comunitaris des de la comunitat: boscos comunals, gestió ciutadana: Casa Orlandai o Vil·la Urània...
- **Economia feminista i economia de les cures:** Col·lectius que aposten per una visió reproductiva de la vida, que faci possibles vides que mereixin ser viscudes, posant en primer pla la invisibilitzada economia de les cures i denúncia del sistema patriarcal: Mujeres Latinas, assemblees de dones com La Pira Feminista, Comitès de Vaga 8M...
- **Economia col·laborativa:** basada en plataformes tecnològiques digitals, lògica de compartir: wikipedia, couchsurfing, Lendi app...
- **Economia circular:** Iniciatives que aposten per un nou model de la gestió dels recursos i els residus, com és el projecte porta a porta de Sarrià, iniciatives contra el malbaratament alimentari (Xarxa d'Aliments de Sarrià), etc.

- Al matí quan ens llevem, obrim el llum, mirem el mòbil, ens dutxem... què hi ha darrere d'aquestes accions? Monopolis d'energia, telecomunicacions, aigua... Però tenim alternatives de consum amb cooperatives locals com Som Energia, Eticom, Som Connexió o Guifi.net, la xarxa de telecomunicacions, oberta, lliure i neutral, sense fils, més gran del món, amb 35.200 nodes actius. En aquest sentit, aquesta setmana se celebren el Mobile Social Congress i el IV Congrés de Sobirania Tecnològica (SobTec) iniciatives que promouen una altra visió alternativa de com ens relacionem amb les tecnologies i que ens avisen que el malson d'Orwell ja existeix.
- Quan esmorzem, dinem o sopem, com i on hem comprat els aliments? Tenim cooperatives de consum com Germinal al Farró i Can Pujades a Vallvidrera, o el Coopmercat a Sarrià: productes ecològics i de proximitat. Tenim alternatives també en el camp de les finances i la moneda social: banca ètica (FETS, Coop57, Fiare), assegurances (Arç Cooperativa), etc.
- També quan llegim notícies podem apostar per models diferents, com la cooperativa Diari El Jardí, La Directa, Sentit Crític... I fins i tot en l'habitatge podem buscar alternatives com les cooperatives en cessió d'ús, amb Sostre Cívica, o a través de projectes d'ocupació o masoveria com Can Masdeu, La MULA, etc.
- I finalment quan pensem en la roba, podem buscar roba de segona mà, com la botiga Engrunes de Sant Gervasi, el Renova la teva Roba que impulsen molts Centres Cívics i altres mercats d'intercanvi com fan moltes escoles com l'Orlandai.

Com podem participar-hi?

Partim de la premissa que, mentre la democràcia ens fa votar cada 4 anys, nosaltres votem cada dia: cada consum és un vot, i des que naixem fins que morim fem milions de vots. Participar-hi és revisar aquests vots i implicar-nos activament en els col·lectius i les entitats que hi treballen. Per exemple:

Totes aquestes iniciatives estan en creixement i van teixint un mercat social cada cop més complet. Això permet que els nostres diners treballin amb la nostra ètica i els nostres valors i, el que és més important, ens aporten una vida de qualitat, centrada en el territori i en les relacions de proximitat. Nosaltres manem, t'animes a votar amb nosaltres? ■

© Lluís Morera "Avi Llop"

Carnaval 2019

La setmana del 28 de febrer al 6 de març s'ha celebrat el Carnaval al districte de Sarrià-Sant Gervasi, amb moltes activitats.

A Sarrià, fa set anys que la Comissió de Carnaval prepara activitats com l'arribada del rei Carnestoltes, tallers infantils, rua i concurs de comparses, mort del rei i l'enterrament de la sardina... però aquest any hi va haver una novetat, el Concurs de Disseny de la Casa.

La Comissió va fer una convocatòria per disfressa per la Casa (com es fa d'ençà que era escola) i així ajudar a Esplai Movi, que són qui la guanyen. La guanyadora, la Maria Eugènia Gómez, va dissenyar un bufó gegant que

© Lluís Morera "Avi Llop"

es construïa en peces, cada una es va repartir en diverses entitats col·laboradores i es va retornar per tal d'aconseguir un bufó creatiu. Des del dijous, primer dia de Carnestoltes, presidia a la façana de la Casa Orlandai.

Al Marcat Galvany, com cada vegada que arriba el Rei Carnestoltes, s'escull un tema que envolti la diada i marqui la tònica de les disfresses. Aquest any ha estat la música. En Carnestoltes necessita la música i l'alegria l'envolta. El rei Carnestoltes conquereix un territori que durant un període

efímer estarà somes a la llei de la fantasia i la disbauxa, fins que el Dimecres de Cendra comenci el seu descans, ben merescut, que obra la Quaresma. Caldrà esperar fins al dijous gras de l'any vinent. ■

© Roser Díaz

Sant Medir

Aquest any, a mig Carnaval, ha tocat la diada de Sant Medir: la colla L'Antiga de Sant Gervasi i la Jovenívola de Sarrià, han estat les úniques que han desfilat pels barris. Aquest any hi ha una notícia trista: la Colla La Humorística, més que centenària, la dels burrets del Farró, no ha sortit. Aquest any no s'ha escoltat la música, la traca, l'enrenou de la Colla a la placeta Mañé i Flaquer. Motius? Ser una Colla petita. Tenir uns

© Roser Díaz

pocs socis. Haver de seguir el que manen els estatuts o el que sigui, que obliguen que la Colla tingui tres animals, siguin burrets o cavalls, com a mínim. I la Colla no s'ho pot permetre.

Molts carrers del districte han viscut la pluja de caramels, com cada any; però aquest any també recordarem amb nostàlgia a La Humorística. ■

© Lluís Morera "Avi Llop"

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I AMICS DEL PUTXET ORGANITZA:

CALÇOTADA POPULAR

DIUMENGE, 17 DE MARÇ, 13 h

MIRADOR DELS JARDINS MERCÈ RODOREDA (C/ LA COSTA, 84)

15 €

INFORMACIÓ I RESERVES:
669 30 61 64

Putxet
ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

Les Festes Majors Alternatives d'Hivern, una victòria per al barri

MARCO RENZELLI

Sant Joaquim és una plaça petita que trobem amagada entre els carrers del Farró, una intersecció silenciosa i recòndita, però el 22 de febrer han començat les Festes Majors Alternatives d'Hivern i s'ha transformat en un espai de trobada per a la gent del barri.

Els actes comencen al vespre amb una taula rodona sobre l'organització de festes alternatives. Allà parlem amb membres dels ateneus de Vallcarca i Sarrià, compartint experiències o debatent sobre com encarem una festa. S'exposen diferents temes i preocupacions, com ara la necessitat de formar part d'un col·lectiu si vols crear quelcom, ja que com a individus no tenim veu de cara a les institucions. Es toquen temes com l'aixecament d'un espai alternatiu i els primers passos a seguir. Ja acabant, una veu dirà al respecte: "Heu de mirar quines forces teniu, fins on podeu arribar", complementant així un comentari anterior que deia que la reivindicació es fa a poc a poc.

Tancada ja la taula rodona, la gent agafa les cadires i les col·loca al voltant d'una taula en semicercle, donant peu així a un alegre sopar popular. Aquest se subvenciona mitjançant una taquilla inversa (aportes el que creguis, no té un preu fix) i compta amb un menú variat que inclou amanida d'arròs i de pasta, truita, cuscús amb verdures i pa. L'àpat en si es converteix en un gran exemple del que representa "fer barri" en un ambient relaxat i alegre, molt donat a la conversa, tot acompanyat per les primeres cançons de la nit, i de fons els preparatius del concert que vindrà a continuació.

Durant la sobretaula, sona "La Ludwig Band" a la vegada que la plaça comença a omplir-se a poc a poc. A mesura que avança la nit, s'abarrota de gent que dona pas a un ambient més lúdic-festiu. Per acabar, el col·lectiu Ital Skol ens delecta amb una sessió de temes, majoritàriament de ska i reggae. La cloenda la porta, de manera improvisada, la colla castellera de Sarrià, que proposa fer un pilar de tres on acaba participant com a pinya gran part de la gent dels voltants.

El segon dia de festa ens porta a la plaça Bonanova, però per arribar-hi, primer fem unes petites parades. Gestionat per diferents entitats del barri i conduït per "Batukalla" és un "cercatasques" el que comença la festa, que s'inicia a les escales de Pàdua i acaba a l'emplaçament en si dels actes. Tornem a tenir una atmosfera relaxada, juvenil i de barri, que es trenca momentàniament per l'aparició de la policia. Ara bé, gràcies a la bona gestió de les persones que van parlar amb ells acaben acompanyant el "cerquetasques" i ajudant a tallar els carrers. Ja a la mateixa Bonanova, una sessió de música a càrrec de La Pira Feminista dona cloenda a les festes que diuen adeu amb una nit de bon ambient i gent ballant i cantant.

Cal afegir però, que tot i ser una festa, hi ha un important rerefons polític. Sovint els joves del barri troben una falta d'espai per a ells i són actes com aquests els que reivindiquen als carrers. S'ha fet un pas cap endavant, però sovint es posen tantes traves a fer esdeveniments d'aquests que acabem oblidant que és un dret crear espais així. I que els drets es mantenen exercint-los. Les Festes Majors Alternatives d'Hivern han suposat una victòria per al barri. ■

Columna jove

Comissió feminista Sagnier

COMIFEM DE L'ESPAI JOVE CASA SAGNIER

La comissió feminista va començar poc després que inauguréssim Casa Sagnier com a Espai Jove, ara just fa un any. Teníem la necessitat de crear un espai on les treballadores comentéssim, debatéssim i programéssim per i amb la dona, que ja venia a fer ús de l'espai o bé encara no ens coneixia. Érem conscients dels micromasclismes que ens envoltaven, de com això ens afectava i de com aquesta necessitat s'anava fent més gran al pas dels dies.

En primer lloc, era un espai de cures on totes i cadascuna de nosaltres teníem el suport de les companyes. I un cop treta aquesta consciència personal, tocava portar-la a l'àmbit laboral. Realment no existeixen micromasclismes? Ho estem fent bé? Aquestes i moltes altres preguntes ens fèiem quan, per exemple, al nostre espai de trobada al futbolí només hi jugaven nois. O quan als tallers de robòtica només s'hi apuntaven nois. Eren realitats generades pels inputs socials que ens envoltaven. Però amb la sort de treballar amb joves, s'havia de fer alguna cosa.

Vam començar a engegar tallers només per a noies, a obrir les portes per fer espais de reflexió amb les joves. Tot va començar al novembre. Però tenim molt clar que no volem que sigui una cosa només a recordar en les dates assenyalades. És alguna cosa més. És una manera de pensar i viure. Creant consciència de les cançons que poden escoltar les joves quan gaudeixen del nostre espai. Xerrades, teatres o tallers on el tema central sigui el feminisme. Per donar lloc a l'empoderament i sororitat. On es respecti i es faci costat.

Aquesta és la nostra Comissió. El pas següent esperem que sigui esdevenir un punt de referència al districte, poder crear xarxa i seguir creixent. ■

Konsulta'm: un nou servei al districte per al suport psicològic de joves i adolescents

ELENA BULET (@elenabulet)

"S'ha detectat un alt nivell de patiment emocional per part de les persones joves, però hi ha poc accés als serveis d'atenció psicològica", explica la Maria Torres, infermera especialista en salut mental infant-juvenil. "La idea del Konsulta'm és apropar els professionals a l'àmbit comunitari". La Maria és una de les tres persones que formen part del Konsulta'm a Sarrià, equip compost per dues infermeres i una psicòloga que fa les funcions de coordinació.

El servei Konsulta'm s'adreça a adolescents i joves d'entre 12 i 22 anys que necessiten una resposta ràpida i especialitzada al seu malestar o patiment. S'hi pot accedir cada dilluns a la tarda al Centre Cívic de Sarrià, de 15.30 a 19.30 h sense demanar cita prèvia. També es pot trucar per telèfon o enviar un correu electrònic. Les persones que hi accedeixin no han d'estar necessàriament vinculades al barri. Es pot recórrer al Konsulta'm que es prefereixi. Es tracta d'un servei que funciona arreu de Barcelona i s'adapta a les necessitats de cada zona. Per aquest motiu, a cada

centre hi haurà uns horaris i una implantació diferent.

Prescindir d'aquest paràgraf si no hi ha lloc: L'any 2016 es va detectar un increment de la prevalença de patiment psicològic en els adolescents i joves respecte al 2012. El Konsulta'm sorgeix en el marc del Pla de Salut Mental de Barcelona, i es proposa evitar que aquest malestar s'agreugi o es converteixi en un problema de salut mental. També hi ha la voluntat que sigui un servei d'accés fàcil, adaptat a les rutines i els hàbits d'aquest col·lectiu. Per aquest motiu, el Konsulta'm se situa a casals de joves o centres cívics. ■

Espai on s'ubicarà la nova escola Decroly

L'Escola Decroly inicia una nova etapa amb un trasllat del centre

Alumnes a l'actual Escola Decroly

SERGI ALEMANY

El març arriba amb novetats per a l'Escola Decroly, l'únic centre a Catalunya que aplica el mètode del pedagog belga, Ovide Decroly, referent de l'Escola Nova. Després de 61 anys les seves aules es traslladen de la torre del carrer Jesús i Maria, a una torre al número 1 del carrer del Vendrell, a escassos metres d'on va néixer el projecte l'any 1958 amb Josep Maria Bosch, un pedagog que abans havia recorregut Europa per conèixer diferents metodologies. De moment, es traslladen només els alumnes de Primària. Els d'educació Infantil ho faran més endavant coincidint amb l'inici del curs escolar 2019/20.

Espais més amplis i unificació de cicles

En aquesta nova torre, l'escola guanya superfície: dels 800 metres quadrats actuals es passa a 1.300, i no només es guanyarà amplària a les aules, sinó que també es millorarà la distribució de diferents espais, com ara el menjador o la biblioteca. El canvi d'edifici també implica la unificació de les dues etapes, Infantil i Primària, amb la intenció de generar sinèrgies.

Mestres, alumnes i famílies implicats en el trasllat

L'equip docent de l'Escola Decroly ha aprofitat el trasllat del centre per implicar tot l'alumnat en un exercici

pedagògic. Els alumnes de Primària, per exemple, seran els encarregats de decidir el disseny de les aules. Ho faran a partir dels plànols nous i el mobiliari actual, amb l'ajuda de l'equip directiu. La comunitat educativa també organitza les famílies perquè ajudin i col·laborin en el trasllat.

Dues jornades de portes obertes

El 8 de març, totes les famílies que ho vulguin podran visitar la nova escola, guiats pels alumnes de 6è de primària, que seran els encarregats d'ensenyar-los les instal·lacions. Coincidint amb la festa d'inauguració de la nova Escola Decroly, el 30 de març es farà una segona jornada de portes obertes.

Inversió pròpia i una campanya de micromecenatge

Bona part del finançament del trasllat del centre l'ha aportat la mateixa escola a través de fons propis. Per completar la inversió, l'escola va impulsar una campanya de micromecenatge entre les famílies actuals de l'escola i la comunitat Decroly, que han ajudat a recaptar més de 36.000 euros. ■

El nou centre disposarà de més espai

Cinc equips del districte guanyadors a la First Lego League Barcelona-EUSS

ELENA BULET

El districte ha tingut una participació important en l'edició d'enguany de la First Lego League Barcelona-EUSS, una competició de robòtica educativa internacional adreçada als joves. El torneig s'ha celebrat el cap de setmana del 16 i 17 de febrer a l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià, EUSS. Entre els equips premiats, hi ha cinc escoles del districte de Sarrià-Sant Gervasi.

La First Lego League presenta diversos requeriments. Cal construir un projecte científic que proposi solucions a una temàtica determinada. Aquesta edició ha girat al voltant de l'espai, amb Airbus com a partner temàtic. A més del projecte científic, els equips han de construir robots Lego autònoms capaços de realitzar un seguit de tasques. El torneig també té l'objectiu de fomentar aspectes com el treball en equip i de la innovació. Per tant, demana un recull dels valors que els equips han treballat.

El districte s'ha endut premis pels projectes científics, pel disseny del robot, per l'emprenedoria i per la seva innovació. Per tant, hem pogut parlar amb l'Escola Súnion, on els dos equips participants han estat premiats. Uns s'han classificat per la gran final del torneig que es farà el 23 i 24 de març a Tenerife. El seu projecte plantejava l'obtenció d'aigua a partir de la zeolita, un mineral que es troba a Mart. L'altre equip va presentar la utilització de cultius transgènics resistents com a font d'alimentació a Mart. El seu projecte va guanyar el premi a la innovació científica.

Els alumnes de l'Escola Súnion han desenvolupat els projectes en el marc d'una optativa de 3r d'ESO. Des de principis de curs, han anat treballant-hi durant dos dies de la setmana, acompanyats per un entrenador. Era la primera vegada que es presentaven i cap dels equips s'esperava guanyar. A part de l'Escola Súnion, també han estat premiades l'Escola Canigó, l'Escola Reial Monestir de Santa Isabel, l'Escola Els Arcs i el Casal de Joves Casa Sagnier. ■

Carme Ruscalleda, homenatjada per l'Escola d'Hostaleria dels Jesuïtes

SERGI ALEMANY

L'Escola Superior d'Hostaleria i Turisme de Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi, que enguany celebra el seu 30è aniversari, ha celebrat aquest febrer un acte de reconeixement a la xef Carme Ruscalleda pels 30 anys que ha dirigit el restaurant Sant Pau, a Sant Pol de Mar (El Maresme). El restaurant va tancar les seves portes a l'octubre i la cuinera catalana ha assegurat que anunciarà nous projectes "quan el blat estigui al sac, i ben lligat." Ruscalleda, l'única dona capaç d'aconseguir fins ara la suma total de set estrelles Michelin amb el seus restaurants, ha rebut l'homenatge d'una escola on ha col·laborat durant 15 anys amb els alumnes del Curs d'Especialització en Alta Cuina. Molts d'ells han passat pels fogons del Sant Pau com a "stagiers." El món acadèmic i gastronòmic han brindat plegats per la trajectòria i les oportunitats que Ruscalleda ha donat al món de la cuina catalana. A la cita, un sopar gastronòmic servit pels actuals alumnes del curs de cuina de l'escola dels Jesuïtes, no han faltat exalumnes de Ruscalleda ni xefs de gran prestigi com Ferran Adrià, Joan Roca, Fina Puigdevall, Sílvia Hoffmann, Nandu Jubany o Carles Gaig, entre molts altres.

30 anys d'hosteleria

El projecte d'especialització en Alta Cuina que s'ofereix al Sant Ignasi ha format més de 200 professionals de l'alta gastronomia. El programa combina les sessions pràctiques i teòriques a l'aula amb un *stage* de sis mesos de durada en prestigiosos establiments d'alta gastronomia. Al llarg d'aquests 30 anys de recorregut de l'escola, el centre ha format més de 2.000 alumnes en Hostaleria i Turisme. ■

Carme Ruscalleda acompanyada pels grans professionals de la cuina a Catalunya

Després del dijous gras, del Carnaval i de gran disbauxa, arriba la Quaresma!

La Vella Quaresma, aquesta figura popular de la nostra cultura, té set cames com setmanes té la Quaresma, que és el temps que va entre Carnaval i Setmana Santa. Tradicionalment és un període de menjar magre*, per això la Vella Quaresma porta un cistell carregat de

verdures, un peix i un bacallà salat. Aquesta figura, que solia ser de paper retallat, feia de calendari. A mesura que anaven passant les setmanes se li tallava un peu. Així la gent tenia present les setmanes que quedaven de Quaresma i de menjar magre.

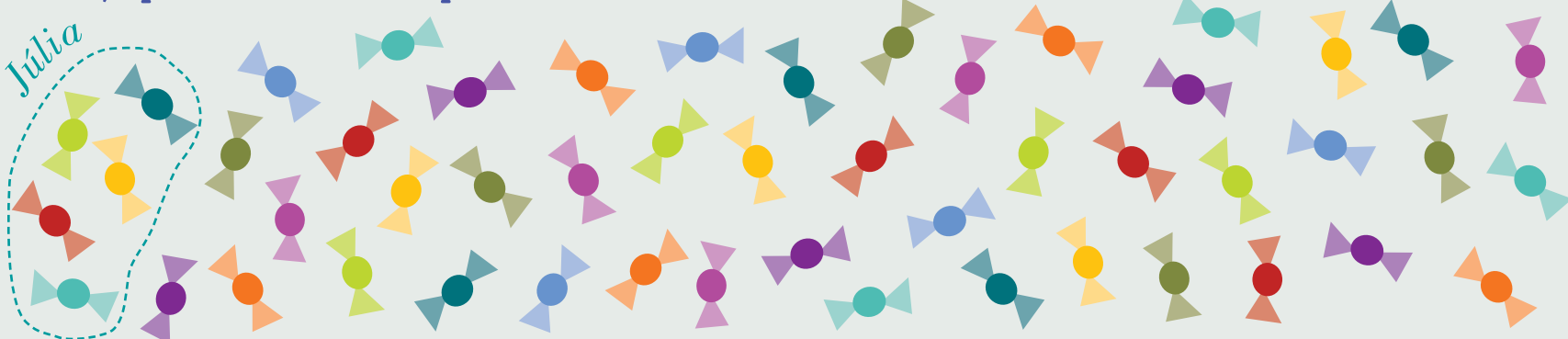
*Què vol dir menjar magre?

Vol dir no menjar carn ni greixos animals, menjar sobretot verdures i com a proteïna, peix.

Compta que comptaràs

El Cesc, la Laila, el Kalim i la Júlia han seguit la rua de Sant Medir!

Entre els quatre han recollit 50 caramels. La Júlia n'ha recollit 5, el Kalim 4 vegades més que la Júlia, i el Cesc, la meitat que el Kalim. Quants Caramels ha recollit el Kalim, quants el Cesc i quants la Laila?

CUINA DE CONVENT

Guisats de peix

FRA VALENTÍ SERRA

Un dels peixos més estimats en la cuina conventual i monàstica per als dies de festa és el llobarro: un peix gros, platejat, que presenta unes zones ombrejades de color negre a la part superior i amb una carn de gust molt refinat al paladar. És un peix depredador que només s'alimenta de petits crustacis i de gambetes, d'ací el nom de "lloba" (lloba-rro, o llobina, del llatí *Labrax lupus*). La llobina forma part de nombrosos guisats monàstics de peix per als dies hivernals, ja que és molt estacional o de temporada. En efecte, la captura s'escau en temps d'hivern i en els antics

convents de caputxins situats al litoral mediterrani: Tortosa, Tarragona, Vilanova de Cubelles, Barcelona, Mataró, Arenys de Mar, Calella de la Costa i Blanes solien guisar llobina en ocasió d'aquelles festes que s'esqueien dins del cicle nadalenc, car la llobina és una menja molt rica en minerals i proteïnes i és, alhora, de molt fàcil digestió. Actualment, els dietistes recomanen la llobina, o llobarro, ja que és un peix no massa calòric, poc greixós, enriquit amb un notable contingut de potassi i fòsfor i molt apte per a prevenir les malalties cardiovasculars.

La llobina es pot guisar de moltes maneres: una de les més tradicionals en els convents és cuinar-la al forn i

servir-la, després, al refetor damunt d'una base o coixí d'espinacs cuinats a la cassola amb una bona pinyonada i panses. En ocasió de les grans festes, a voltes també se servia a taula una cassola amb talls de rap i, de manera més habitual, en els convents i monestirs de Catalunya se solia servir trossos de bacallà fregits amb oli bo i acompanyats amb fesols.

En canvi, als convents de caputxins situats a la Catalunya interior, com ara els de Tremp, Solsona, Igualada, Martorell, Sant Celoni, Girona, Cervera, Manresa, la cuina conventual de peix era molt més reduïda, ja que se solia menjar pesca salada, especialment arengades i bacallà. En els convents allunyats del litoral, quan el peix era fresc, aquest solia ser truita

de riu. L'arengada era una menja molt habitual en els convents i monestirs, i en algunes escaïences es preparava "l'arengada desespina", que una volta escatada s'acompanyava d'una gelatina amb vi moscatell i es posava damunt d'una torrada de pa.

A l'article vinent us vull parlar d'altres maneres de guisar el peix en els convents i monestirs. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

Il·lustració d'un llobarro o llobina de Reinhold Thiele. És va publicar a: Aflalo, F. G. *British Salt-Water Fishes*, Londres, 1904, Hutchinson & Co

Els germinats

MARTA CASTELLS

Els germinats són un ésser en el moment d'arrencada de la vida. Menjar germinats és menjar vida. Fa milers d'anys els asiàtics ja recomanaven el consum de brots per aconseguir viure molts anys. En l'actualitat han recuperat protagonisme, s'han incorporat a l'alimentació occidental i són fàcils de produir a casa.

Són aliments que s'obtenen a partir de la germinació de les llavors, els grans o els llegums mitjançant calor, humitat i oxigen. Són els embrions de futures plantes i, per tant, es troben en ple desenvolupament. Durant el procés de germinació es produeix una concentració enzimàtica, i per aquesta raó estan farcits de substàncies preparades per nodrir la planta en el creixement.

Durant el procés de germinació es produeixen diverses reaccions químiques, com ara la transformació dels hidrats de carboni (el midó) en glucosa. Així mateix, les proteïnes es transformen en aminoàcids i són més fàcils de digerir; s'eleva la quantitat de clorofil·la (substància rica en magnesi i d'estructura semblant a l'hemoglobina), que ens ajuda a combatre l'anèmia amb la formació de glòbuls vermells. I també hi ha un augment important en el contingut d'enzims (substàncies que faciliten la digestió dels aliments i que asseguren el funcionament correcte de les reaccions químiques de l'organisme).

Els germinats són rics en vitamines i minerals, un concentrat de

nutrients que estimulen els processos digestius, aporten una gran quantitat d'antioxidants (vitamina C, betacarotens...) i quasi no contenen calories.

A més de la millora de l'anèmia (gràcies a la clorofil·la), als germinats també se'ls atribueix la propietat de reduir la pressió sanguínia, de reforçar els intestins, de nodrir els cabells, d'alleugerir el nerviosisme i fins i tot s'utilitzen com a diürètic moderat.

En la medicina tradicional xinesa, es recomanen els germinats durant la primavera perquè ajuden a depurar el fetsge i a alliberar-lo de tòxics. Les propietats desintoxicants ens poden ajudar a eliminar els excessos que hem anat acumulant durant l'hivern i que ens creen malestar en el canvi d'estació, com l'astènia primaveral (ja que donen molta vitalitat) o les al·lèrgies (perquè enforteixen el sistema immunitari).

El germinat d'alfals o userda és el més conegut pel sabor suau, la textura fina i la facilitat de germinació. Juntament amb el de soja és el més popular. Conté proteïnes, greixos poliinsaturats, fibra, vitamines A, C, E, K i del grup B (B1, B2 i B6). Són ideals durant l'embaràs i la lactància, ja que ajuden a la producció de la llet materna.

Però els germinats no són per a tothom. Les persones amb problemes digestius cal que evitin els germinats de llegums, ja que són difícils de digerir. El nostre sistema digestiu i la qualitat dels aliments (inclús els ecològics) no té la força del dels

Germinats d'alfals o userda. Són un dels germinats més usuals pel seu sabor suau, la textura fina i la facilitat de germinació

nostres avantpassats. És millor començar amb poques quantitats de germinats i que siguin de llavors com l'alfals i la mostassa, i anar incloent els germinats de cereals com el de blat o ordi a poc a poc.

Malgrat que és quan es consumeixen crus que els germinats tenen el màxim potencial nutritiu, cal coure'ls uns segons o saltar-los a la paella, ja que crus contenen uns antinutrients (fabricats pel propi germinat a fi de protegir-se de microorganismes) que impedeixen que el cos absorbeixi els minerals i vitamines.

D'altra banda, no és aconsellable germinar llavors de solanàcies (tomàquet, pebrot, albergínia...), ja que poden resultar tòxiques.

A LA CUINA

Els germinats es consumeixen com a complement de plats.

El que necessites per fer germinats

- Un pot de vidre de boca ampla
- Aigua
- 1 gassa
- 1 goma elàstica
- Llavors d'alfals per germinar de cultiu ecològic

Elaboració

1. Renteu les llavors.
2. Poseu en remull durant 12 h tres o quatre cullerades soperes de llavors amb aigua mineral.
3. Llenceu l'aigua de remull i col·loqueu les llavors en el pot de vidre.
4. Ompliu d'aigua mineral el pot i tapeu-lo amb la gassa subjectada per la goma. Bolqueu el pot i traieu l'aigua a fi que les llavors quedin humides. Deixeu-les reposar 10 o 12 h i torneu a repetir l'operació.
5. Continueu humitejant-los (omplint d'aigua el pot i bolcant-la) dues o tres vegades al dia durant tres o quatre dies. És important que deixeu reposar el pot en un lloc càlid però sense llum directa.
6. Al cap d'aquests dies començaran a créixer uns brots petits, que s'han de col·locar durant tot un dia en un lloc assolellat (prop d'una finestra) perquè facin la fotosíntesi.
7. Quan els tingueu a punt, guardeu-los a la nevera i consumeu-los en dos o tres dies, perquè perden valor nutritiu, s'oxiden i produeixen toxines.
8. Els teniu a punt per incloure'ls a les amanides, sopes, entrepans... Amb una cullerada sopera per persona i àpat n'hi ha més que suficient per beneficiar-nos dels nutrients dels germinats: recordeu que si n'abuseu, podeu patir indigestió i flatulències. ■

Una imatge val més que mil paraules

CLAUDIA AINETO

Tots coneixem les emocions bàsiques de l'ésser humà: fàstic, tristesa, sorpresa, alegria, ràbia... Són emocions que persisteixen al llarg de tota la nostra vida, i sovint apareixen inesperadament, mentre que d'altres són previsible. El que és segur és que tots les experimentem en algun moment o altre, a qualsevol edat, indiferentment del sexe, origen o classe social. Tot i que amb el pas del temps anem evolucionant com a persones, seguim experimentant unes emocions que ens acompanyen al llarg de la vida.

Les persones que pateixen algun tipus de malaltia neurodegenerativa, com una demència, també tenen aquestes emocions, que poden convertir-se de manera conscient o inconscient en una eina molt útil en el futur davant un deteriorament cognitiu. Quan ja no ens queden les paraules, quan ja no sabem com expressar-nos, quan ja no podem o sabem verbalitzar allò que volem dir, utilitzem el llenguatge no verbal.

Com tots sabem, el llenguatge no verbal és aquell mitjà de comunicació on hi ha absència de paraules i que a vegades comunica millor i amb més intensitat allò que volem expressar. Les persones que pateixen algun tipus de demència fan gran ús d'aquest mitjà de comunicació: concretament, utilitzen el llenguatge no verbal de les emocions. És aquell llenguatge que tots entenem, sabem expressar, és directe i ens fa connectar amb la persona

que tenim al davant. Ningú ens ensenya el llenguatge de les emocions, però tots l'entendem de manera innata, per aquest motiu és irremplaçable. És aquell recurs que té la persona i que mai es veurà afectat en aquest tipus de malalties, inclús en estadis molt avançats de demències, la capacitat d'expressar emocions d'alguna manera o altra sempre hi és i s'acaba convertint en un mitjà de comunicació molt important quan el llenguatge verbal es va distorsionant. Un somriure que pot expressar alegria o satisfacció, una llàgrima que pot expressar tristesa, un gest que pot mostrar sorpresa o preocupació. Hi ha mil maneres de comunicar-nos sense paraules, i en aquests casos hem de tenir en compte la importància que pren un gest i l'afecte que podem rebre i donar.

El llenguatge de les emocions crea vincles i intenses històries entre persones que no s'expliquen amb paraules. Pot ser molt útil davant trastorns del llenguatge o inclús vers el mutisme, ens pots ajudar a saber com se sent la persona, a empatitzar i a transmetre com ens sentim nosaltres. Perquè finalment, tal com tots sabem: "Una imatge val més que mil paraules". ■

CLAUDIA AINETO ÉS PSICÒLOGA

FUNDACIÓ USZHEIMER

Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Foraste, 11 • 934 18 65 65
www.fundaciouzheimer.org

LES FINESTRETES DELS RECORDS

L'entrada dels nacionals

NEUS GAVALDÀ

Un dels meus primers records, molt antic, però ben clar, com si ho veiés ara, és de quan van entrar els nacionals a Barcelona. A prop de la Bonanova es va trobar un magatzem ple de menjar que devia ser per als soldats rojos, ple fins dalt d'oli, patates, lleties, pots de llet condensada, sucre, llaunes de carn... Però com que els rojos ja havien marxat, tothom passava carrer avall amb tot el que podia arreplegar. A casa també hi van anar, i a mi, perquè no em fessin mal perquè era petita, em van deixar al bar de la plaça Frederic Soler, més coneguda aleshores per la plaça de la Vila. El bar era de la tieta Emília, la germana gran de la mama. Era un cafè grandios que es deia "Espléndido", ple de taules, unes allargades i unes altres rodones, totes amb uns peus de ferro que feien molts dibuixos. El taulell era molt alt. El tiet sempre era a la cuina, i a la tieta, tot i que tenia mal geni, li agradava que jo hi anés, ja que tenia tres nois i li hauria agradat tenir una nena.

Les dones de casa van tornar molt carregades del magatzem de menjar, i quan van passar per la plaça em van recollir al cafè i cap a casa corrents. Van tancar la porta de baix amb clau perquè tothom deia "Ja venen!", referint-se als nacionals. Vam sortir al balcó a mirar com passaven els soldats, alguns a cavall i d'altres a peu o en camionetes. I la gent aplaudia: suposo que tothom estava content perquè s'havia acabat la guerra i creien que s'haurien acabat les privacions, però no va ser així. Més tard vam saber que els nacionals, passant per la Bonanova, havien tirat un tret que va matar un cosí de la mama. ■

6a pinzellada

Sempre he dit que, per viure, em calien dues coses o dos ingredients.

"VERD i SILENCI". I ho tinc. L'espai interior que dona al meu balcó m'ofereix una vista i unes olors que m'enamoren. Veig tres xiprers altíssims, un cedre que, malgrat tenir "només" vint-i-cinc anys, fa la competència als xiprers centenaris.

La riquesa és que tots són verds diferents. Si pintés els xiprers, al verd li hauria d'afegir un punt de negre; al cedre, un punt de blanc; i a la mimosa, un punt de groc.

I les olors... El gessamí s'emporta la palma.

Quan vaig arribar a aquest pis, fa 28 anys, al jardí de sota, hi vivia una velleta que, passat Nadal, va plantar l'arbre al jardí. És el cedre que sembla un gegant. La velleta va morir i fa anys que al seu habitatge no hi viu ningú i el jardí em recorda el "jardí abandonat" de la Mercè Rodoreda.

Un altre dia us parlaré del meu balcó, no terrassa, perquè s'ho mereix.

MONTSERRAT CORNET

Fes-te'n subscriptor/a!

Rep El Jardí a casa per 50 € l'any

Envia un correu a: infoeljardi@gmail.com

Consulta: www.diarieljardi.cat

[f](#) [t](#) [i](#) [@diarieljardi](#)

El Jardí
PREMSA LOCAL

BUFETS JURÍDICS

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR

RESTAURACIÓ

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

Bufete Vall-Lamora

www.valllamora.com
c. La Torre, 28, local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77

OCI

Ferreteria Mandri

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

LA FONDA DE SANT GERVASI BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

INSTITUT AUDITIU salesa

El meu centre auditiu de confiança

Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

c. Borrell i Soler 8, Pedralbes
Tel.: +34 93 119 02 97
Mov.: +34 692 208 354
info@koperus.com
www.koperus.com

SLAM BRIDGE

Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

SALUT

CLÍNICA DENTAL
Dra. Maria De Almeida Eliseu

C. Laforja 15, local 9
08006 Barcelona
T. 934 995 122 M. 676 437 333

PERRUQUERIA

SERVEIS DE NETEJA

JARDINERIA

BARRERAS INSTITUT DENTAL

Implantologia - Ortodòncia
Estètica - Cirurgia - Prostodòncia
Odontopediatria - Periodòncia
Endodòncia - Conservadora
Radiologia
93 525 99 37

institutdentalbarreras.com
C/ Rubinstein 4, a 100 m FGC Putxet

OIE! CLÍNICA DENTAL URIBE ECHEVARRIA

ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA 93 114 66 89

• IMPLANTOLOGIA • ORTODONCIA
• CARILLAS • ESTÈTICA LABIAL
• PRÓTESIS FIJA • FISIOTERAPIA ATM
C/ Sant Gervasi de Cassoles 49, 08022 Barcelona
www.oiedental.net

AXICIA Hair Perruquers

c/ Arimon 12 08022 BCN
680727330
www.axiciahair.com

Loc Net 17 Serveis de neteja

Pau Claris, 149 3r 2n
08009 Barcelona
Tel. 93 490 43 14

JARCLOS GARDEN CENTER

c/Collserola, 22-24
93 418 32 06

c/Ecoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2

Tel. 935661257
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

4a edició
PREMIS PUNT DE LLIBRE

Sant Jordi 2019

Crea el teu punt de llibre
Anima't a participar-hi!

Presentació de propostes de l'11 al 29 de març a l'OAC del Districte.
Més informació a <http://ajuntament.barcelona.cat/sarria-santgervasi>

**Districte de
Sarrià-Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

